

USTAWA
z dnia 29 lipca 2005 r.
o obrocie instrumentami finansowymi¹⁾

Opracowano na podstawie: Dz.U. z 2005 r. Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw:

- 1) dyrektywy Rady 93/6/EWG z dnia 15 marca 1993 r. w sprawie adekwatności kapitałowej przedsiębiorstw inwestycyjnych i instytucji kredytowych (Dz.Urz. WE L 141 z 11.06.1993),
- 2) dyrektywy Rady 93/22/EWG z dnia 10 maja 1993 r. w sprawie usług inwestycyjnych w zakresie papierów wartościowych (Dz.Urz. WE L 141 z 11.06.1993, L 168 z 18.07.1995, L 290 z 17.11.2000 i L 35 z 11.02.2003),
- 3) dyrektywy 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 1997 r. w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów (Dz.Urz. WE L 84 z 26.03.1997),
- 4) dyrektywy 2001/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie dopuszczenia papierów wartościowych do publicznego obrotu giełdowego oraz informacji dotyczących tych papierów wartościowych, które podlegają publikacji (Dz.Urz. WE L 184 z 06.07.2001, L 96 z 12.04.2003, L 345 z 31.12.2003 i L 390 z 31.12.2004),
- 5) dyrektywy 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniającej dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.Urz. WE L 35 z 11.02.2003),
- 6) dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) (Dz.Urz. WE L 96 z 12.04.2003),
- 7) dyrektywy Komisji 2003/124/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonującej dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie definicji i publicznego ujawniania informacji wewnętrznych oraz definicji manipulacji na rynku (Dz.Urz. WE L 339 z 24.12.2003),
- 8) dyrektywy Komisji 2003/125/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonującej dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie uczciwego przedstawiania zaleceń inwestycyjnych oraz ujawniania konfliktów interesów (Dz.Urz. WE L 339 z 24.12.2003),
- 9) dyrektywy Komisji WE 2004/72/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonującej dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie dopuszczalnych praktyk rynkowych, definicji informacji wewnętrznej w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych, sporządzania list osób, mających dostęp do informacji wewnętrznych, powiadamiania o transakcjach związanych z zarządem oraz powiadamiania o podejrzanych transakcjach (Dz.Urz. WE L 162 z 30.04.2004).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie – z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej – dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców, ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, ustawę z dnia 29 czerwca 1995 r. o obligacjach, ustawę z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych, ustawę z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, ustawę z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, ustawę z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, ustawę z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, ustawę z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawę z dnia 16 listopada 2000 r. o domach składowych oraz o zmianie Kodeksu cywilnego, Kodeksu postępowania cywilnego

Dział I

Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Ustawa reguluje zasady, tryb i warunki podejmowania i prowadzenia działalności w zakresie obrotu papierami wartościowymi i innymi instrumentami finansowymi, prawa i obowiązki podmiotów uczestniczących w tym obrocie oraz wykonywanie nadzoru w tym zakresie.
2. Przepisów ustawy nie stosuje się do weksli i czeków w rozumieniu przepisów prawa wekslowego i czekowego.

Art. 2.

1. Instrumentami finansowymi w rozumieniu ustawy są:
 - 1) papiery wartościowe;
 - 2) niebędące papierami wartościowymi:
 - a) tytuły uczestnictwa w instytucjach zbiorowego inwestowania,
 - b) instrumenty rynku pieniężnego,
 - c) finansowe kontrakty terminowe oraz inne równoważne instrumenty finansowe rozliczane pieniężnie, umowy forward dotyczące stóp procentowych, swapy akcyjne, swapy na stopy procentowe, swapy walutowe,
 - d) opcje kupna lub sprzedaży instrumentów finansowych, opcje na stopy procentowe, opcje walutowe, opcje na takie opcje, oraz inne równoważne instrumenty finansowe rozliczane pieniężnie,
 - e) prawa majątkowe, których cena zależy bezpośrednio lub pośrednio od wartości oznaczonych co do gatunku rzeczy, określonych rodzajów energii, mierników i limitów wielkości produkcji lub emisji zanieczyszczeń (pochodne instrumenty towarowe),
 - f) inne instrumenty, jeżeli zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym na terytorium państwa członkowskiego lub są przedmiotem ubiegania się o takie dopuszczenie.
2. Maklerskimi instrumentami finansowymi są instrumenty finansowe, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i pkt 2 lit. a-d.

go i innych ustaw, ustawę z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami, ustawę z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary, ustawę z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym, ustawę z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontaktach emerytalnych, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych, ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i ustawę z dnia 4 marca 2005 r. o europejskim zgrupowaniu interesów gospodarczych i spółce europejskiej.

Art. 3.

Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) papierach wartościowych – rozumie się przez to:
 - a) akcje, prawa poboru w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz.1037, z późn. zm.²⁾), prawa do akcji, warranty subskrypcyjne, kwity depozytowe, obligacje, listy zastawne, certyfikaty inwestycyjne i inne zbywalne papiery wartościowe, w tym inkorporujące prawa majątkowe odpowiadające prawom wynikającym z akcji lub z zaciągnięcia długu, wyemitowane na podstawie właściwych przepisów prawa polskiego lub obcego,
 - b) inne zbywalne prawa majątkowe, które powstają w wyniku emisji, inkorporujące uprawnienie do nabycia lub objęcia papierów wartościowych określonych w lit. a, lub wykonywane poprzez dokonanie rozliczenia pieniężnego (prawa pochodne);
- 2) alternatywnym systemie obrotu – rozumie się przez to organizowany przez firmę inwestycyjną lub spółkę prowadzącą rynek regulowany wielostronny system obrotu dokonywanego poza rynkiem regulowanym, którego przedmiotem są papiery wartościowe lub instrumenty rynku pieniężnego, zapewniający koncentrację podaży i popytu w sposób umożliwiający zawieranie transakcji pomiędzy uczestnikami tego systemu; nie stanowi alternatywnego systemu obrotu rynek organizowany na podstawie umowy z emitentem papierów wartościowych, na warunkach określonych w tej umowie, o ile emitentem jest Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski;
- 3) tytułach uczestnictwa w instytucjach zbiorowego inwestowania – rozumie się przez to wyemitowane na podstawie właściwych przepisów prawa polskiego lub obcego papiery wartościowe lub niebędące papierami wartościowymi instrumenty finansowe reprezentujące prawa majątkowe przysługujące uczestnikom instytucji zbiorowego inwestowania, w tym w szczególności jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych;
- 4) ustawie o ofercie publicznej – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. Nr 184, poz. 1539);
- 5) ofercie publicznej – rozumie się przez to ofertę publiczną w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej obejmującą papiery wartościowe, do których stosuje się przepisy tej ustawy;
- 6) obrocie pierwotnym – rozumie się przez to obrót pierwotny w rozumieniu przepisów ustawy o ofercie publicznej;
- 7) obrocie wtórnym – rozumie się przez to:
 - a) dokonywanie oferty publicznej przez podmiot inny niż emitent lub subemitent usługowy, lub nabywanie papierów wartościowych od tego podmiotu, albo

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1117, z 2003 r. Nr 49, poz. 408 i Nr 229, poz. 2276 oraz z 2005 r. Nr 132, poz. 1108.

- b) proponowanie, w sposób określony w art. 3 ustawy o ofercie publicznej, przez podmiot inny niż emitent, nabycia instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi lub nabywanie ich od tego innego podmiotu;
- 8) pierwszej ofercie publicznej – rozumie się przez to pierwszą ofertę publiczną w rozumieniu przepisów ustawy o ofercie publicznej;
 - 9) obrocie zorganizowanym – rozumie się przez to obrót papierami wartościowymi lub innymi instrumentami finansowymi dokonywany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na rynku regulowanym albo w alternatywnym systemie obrotu;
 - 10) giełdzie – rozumie się przez to giełdę papierów wartościowych;
 - 11) emitencie – rozumie się przez to emitenta w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej;
 - 12) wystawcy – rozumie się przez to podmiot wystawiający we własnym imieniu instrumenty finansowe niebędące papierami wartościowymi i uprawniony lub zobowiązany z tych instrumentów finansowych;
 - 13) wprowadzającym – rozumie się przez to wprowadzającego w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej;
 - 14) subemisji inwestycyjnej – rozumie się przez to umowę o subemisję inwestycyjną w rozumieniu przepisów ustawy o ofercie publicznej;
 - 15) subemisji usługowej – rozumie się przez to umowę o subemisję usługową w rozumieniu przepisów ustawy o ofercie publicznej;
 - 16) podmiocie dominującym – rozumie się przez to podmiot dominujący w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej;
 - 17) podmiocie zależnym – rozumie się przez to podmiot zależny w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej;
 - 18) grupie kapitałowej – rozumie się przez to podmiot dominujący wraz z podmiotami od niego zależnymi;
 - 19) ogólnej liczbie głosów – rozumie się przez to ogólną liczbę głosów w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej albo sumę głosów przypadających na wszystkie udziały w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością;
 - 20) Krajowym Depozycie – rozumie się przez to Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A.;
 - 21) depozycie papierów wartościowych – rozumie się przez to prowadzony przez Krajowy Depozyt system rejestracji zdematerializowanych papierów wartościowych, obejmujący rachunki papierów wartościowych i konta depozytowe prowadzone przez podmioty upoważnione do tego przepisami ustawy;
 - 22) państwie członkowskim – rozumie się przez to państwo, które jest członkiem Unii Europejskiej lub stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
 - 23) innym państwie członkowskim – rozumie się przez to państwo członkowskie niebędące Rzeczpospolitą Polską;

- 24) państwach należących do OECD – rozumie się przez to państwa należące do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, z wyłączeniem państw członkowskich;
- 25) państwach należących do WTO – rozumie się przez to państwa należące do Światowej Organizacji Handlu, z wyłączeniem państw członkowskich;
- 26) spółce publicznej – rozumie się przez to spółkę publiczną w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej;
- 27) rynku pieniężnym – rozumie się przez to system obrotu instrumentami finansowymi opiewającymi wyłącznie na wierzytelności pieniężne, o terminie realizacji praw, liczonym od dnia ich wystawienia albo nabycia w obrocie pierwotnym, nie dłuższym niż rok;
- 28) instrumentach rynku pieniężnego – rozumie się przez to papiery wartościowe lub niebędące papierami wartościowymi instrumenty finansowe, wyemitowane lub wystawione na podstawie właściwych przepisów prawa polskiego lub obcego, które mogą być przedmiotem obrotu na rynku pieniężnym;
- 29) prawie do akcji – rozumie się przez to papier wartościowy, z którego wynika uprawnienie do otrzymania, niemających formy dokumentu, akcji nowej emisji spółki publicznej, powstające z chwilą dokonania przydziału tych akcji i wygasające z chwilą zarejestrowania akcji w depozycie papierów wartościowych albo z dniem uprawomocnienia się postanowienia sądu rejestrowego odmawiającego wpisu podwyższenia kapitału zakładowego do rejestru przedsiębiorców;
- 30) kwicie depozytowym – rozumie się przez to papier wartościowy wystawiony przez instytucję finansową z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego lub innego państwa należącego do OECD:
 - a) poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z papierami wartościowymi dopuszczonymi do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo papierami wartościowymi wyemitowanymi poza tym terytorium, albo
 - b) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z papierami wartościowymi wyemitowanymi poza tym terytorium, będącymi przedmiotem obrotu na zagranicznym rynku regulowanym w państwie członkowskim lub w państwie należącym do OECD
 - w którym inkorporowane jest prawo do zamiany tego papieru wartościowego na określone papiery wartościowe we wskazanej w warunkach emisji proporcji, przejście na właściciela tego papieru wartościowego praw majątkowych stanowiących pożytki z papierów wartościowych lub ich równowartości oraz, w przypadku akcji – możliwość wydania przez właściciela tego papieru wartościowego jego emitentowi wiążącej dyspozycji co do sposobu głosowania na walnym zgromadzeniu;
- 31) zagranicznej instytucji kredytowej – rozumie się przez to instytucję kredytową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn zm.³⁾), prowa-

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121,

- dzącą na podstawie zezwolenia właściwego organu nadzoru na terytorium innego państwa członkowskiego działalność maklerską, lub prowadzącą na podstawie zezwolenia właściwego organu nadzoru na terytorium innego państwa członkowskiego rachunki, na których rejestrowane są papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na zagranicznym rynku regulowanym;
- 32) zagranicznej firmie inwestycyjnej – rozumie się przez to osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej z siedzibą na terytorium innego państwa członkowskiego, a w przypadku gdy przepisy danego państwa nie wymagają ustanowienia siedziby – z centralą na terytorium innego państwa członkowskiego, albo osobę fizyczną z miejscem zamieszkania na terytorium innego państwa członkowskiego, prowadzącą na podstawie zezwolenia właściwego organu nadzoru działalność maklerską na terytorium innego państwa członkowskiego, jak również zagraniczną instytucję kredytową;
- 33) firmie inwestycyjnej – rozumie się przez to dom maklerski, bank prowadzący działalność maklerską, zagraniczną firmę inwestycyjną prowadzącą działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zagraniczną osobę prawną z siedzibą na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO, prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską;
- 34) ustawie o nadzorze – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. Nr 183, poz. 1537);
- 35) Komisji – rozumie się przez to Komisję Nadzoru Finansowego, o której mowa w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. Nr 157, poz. 1119);
- 36) banku powierniczym – rozumie się przez to bank krajowy posiadający zezwolenie Komisji na prowadzenie rachunków papierów wartościowych;
- 37) podmiocie nadzorowanym – rozumie się przez to podmiot nadzorowany w rozumieniu ustawy o nadzorze;
- 38) banku zagranicznym – rozumie się przez to bank mający siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem zagranicznej instytucji kredytowej;
- 39) zakładzie ubezpieczeń – rozumie się przez to krajowy zakład ubezpieczeń, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.⁴⁾) oraz zagraniczny zakład ubezpieczeń, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 16 tej ustawy, prowadzący działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 40) umowie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej – rozumie się przez to umowę, o której mowa w art. 822 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.⁵⁾);

poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727 i Nr 167, poz. 1398.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959 oraz z 2005 r. Nr 48, poz. 447, Nr 83, poz. 719, Nr 143, poz. 1204 i Nr 167, poz. 1396.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147, Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78,

- 41) Przewodniczącym Komisji – rozumie się przez to Przewodniczącą Komisji, o której mowa w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.

Art. 4.

1. Rachunkami papierów wartościowych są rachunki, na których zapisywane są zdematerializowane papiery wartościowe, prowadzone wyłącznie przez:
 - 1) domy maklerskie i banki prowadzące działalność maklerską, banki powiernicze, zagraniczne firmy inwestycyjne i zagraniczne osoby prawne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału, Krajowy Depozyt oraz Narodowy Bank Polski – jeżeli oznaczenie tych rachunków pozwala na identyfikację osób, którym przysługują prawa z papierów wartościowych;
 - 2) inne podmioty będące uczestnikami depozytu papierów wartościowych lub systemu rejestracji papierów wartościowych prowadzonego przez Narodowy Bank Polski, pośredniczące w zbywaniu papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski – jeżeli dokonywane przez nie zapisy dotyczą tych papierów i pozwalają na identyfikację osób, którym przysługują prawa z papierów wartościowych.
2. Od chwili zarejestrowania papierów wartościowych, na podstawie umowy, o której mowa w art. 5 ust. 3 lub 4, za rachunki papierów wartościowych uważa się również zapisy dotyczące tych papierów, dokonywane w związku z ich subskrypcją lub sprzedażą w obrocie pierwotnym lub w pierwszej ofercie publicznej, przez:
 - 1) podmioty prowadzące działalność maklerską lub
 - 2) banki powiernicze– o ile identyfikują one osoby, którym przysługują prawa z papierów wartościowych.
3. Ilekroć w ustawie jest mowa o rachunkach papierów wartościowych, rozumie się przez to również rachunki, na których są zapisywane niebędące papierami wartościowymi maklerskie instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu zorganizowanego.

Art. 5.

1. Papiery wartościowe:
 - 1) będące przedmiotem oferty publicznej lub
 - 2) dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, lub

z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417 i Nr 141, poz. 692, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741 i Nr 117, poz. 751, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783 oraz z 2005 r. Nr 48, poz. 462, Nr 157, poz. 1316 i Nr 172, poz. 1438.

- 3) wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu, lub
- 4) emitowane przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski

– nie mają formy dokumentu, od chwili ich zarejestrowania na podstawie umowy, o której mowa w ust. 3-5 (dematerializacja). Papiery wartościowe mogą nie mieć formy dokumentu również w przypadku, gdy przewidują to odrębne przepisy dotyczące emisji tych papierów.

2. Papiery wartościowe:

- 1) będące przedmiotem oferty publicznej, które nie będą podlegać dopuszczeniu do obrotu na rynku regulowanym, albo
 - 2) wprowadzone wyłącznie do alternatywnego systemu obrotu
- mogą mieć formę dokumentu, jeżeli emitent lub wprowadzający tak postanowi. W takim przypadku przepisów ust. 3-5 nie stosuje się.
3. Przed rozpoczęciem oferty publicznej emitent jest obowiązany do zawarcia z Krajowym Depozytem umowy, której przedmiotem jest rejestracja w depozycie papierów wartościowych, papierów wartościowych objętych ofertą publiczną.
 4. W przypadku gdy dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzenie do alternatywnego systemu obrotu nie jest poprzedzone ofertą publiczną, emitent jest obowiązany do zawarcia z Krajowym Depozytem umowy, której przedmiotem jest rejestracja w depozycie papierów wartościowych, papierów wartościowych będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym albo o wprowadzenie do alternatywnego systemu obrotu, przed złożeniem wniosku o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym albo o wprowadzenie do alternatywnego systemu obrotu.
 5. Jeżeli system rejestracji papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa lub opiewających na wynikające z nich zbywalne prawa majątkowe będzie prowadzony przez Narodowy Bank Polski, emitent będący Skarbem Państwa jest obowiązany, przed rozpoczęciem oferty publicznej, a w przypadku gdy dopuszczenie takich papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzenie ich do alternatywnego systemu obrotu nie jest poprzedzone ofertą publiczną – przed złożeniem wniosku o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym albo o wprowadzenie do alternatywnego systemu obrotu, do zawarcia z Narodowym Bankiem Polskim umowy, której przedmiotem jest rejestracja papierów wartościowych w takim systemie.
 6. Przed złożeniem wniosku o dopuszczenie instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi do obrotu na rynku regulowanym, podmiot ubiegający się o dopuszczenie do obrotu tych instrumentów jest obowiązany do zawarcia z Krajowym Depozytem umowy, której przedmiotem jest rejestracja w depozycie papierów wartościowych, instrumentów finansowych będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym.
 7. W przypadku papierów wartościowych wyemitowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedmiotem rejestracji może być ta część papierów wartościowych, która stanowi przedmiot oferty publicznej, lub które mają być dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym albo wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

8. Zawarcie umowy o rejestrację papierów wartościowych, o której mowa w ust. 3 i 4, wymaga upoważnienia zawartego w uchwale organu stanowiącego emitenta, a w przypadku emitenta będącego spółką akcyjną – walnego zgromadzenia.

Art. 6.

1. W przypadku papierów wartościowych wydanych w formie dokumentu, emitent jest obowiązany, przed zawarciem umowy, o której mowa w art. 5 ust. 3-5, złożyć te papiery do depozytu prowadzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez firmę inwestycyjną lub Krajowy Depozyt. Podmioty te są obowiązane utworzyć rejestr osób uprawnionych z tych papierów.
2. W przypadku papierów wartościowych wydanych w formie dokumentu, zapisy w rejestrze, o którym mowa w ust. 1, uzyskują znaczenie prawne zapisów na rachunkach papierów wartościowych, a dokumenty złożone do depozytu zostają pozbawione mocy prawnej z chwilą zarejestrowania tych papierów w depozycie papierów wartościowych.
3. W przypadku papierów wartościowych wydanych w formie dokumentu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obowiązek określony w ust. 1 uznaje się za spełniony przez zarejestrowanie tych papierów wartościowych, przed zawarciem umowy, o której mowa w art. 5 ust. 3-5, przez osobę prawną lub inną jednostkę organizacyjną wykonującą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zadania w zakresie centralnej rejestracji papierów wartościowych lub rozliczania transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi.
4. Dokumenty, w formie których wydane zostały papiery wartościowe zarejestrowane przez podmiot, o którym mowa w ust. 3, tracą moc prawną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z chwilą zarejestrowania tych papierów w depozycie papierów wartościowych.

Art. 7.

1. Prawa ze zdematerializowanych papierów wartościowych powstają z chwilą zapisania ich po raz pierwszy na rachunku papierów wartościowych i przysługują osobie będącej posiadaczem tego rachunku.
2. Umowa zobowiązująca do przeniesienia zdematerializowanych papierów wartościowych przenosi te papiery z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu na rachunku papierów wartościowych. W przypadku gdy ustalenie prawa do pożytków ze zdematerializowanych papierów wartościowych nastąpiło w dniu, w którym w depozycie papierów wartościowych powinno zostać przeprowadzone rozliczenie transakcji, lub później, a papiery te są nadal zapisane na rachunku zbywcy, pożytki przypadają nabywcy w chwili dokonania zapisu na jego rachunku papierów wartościowych.
3. W przypadku gdy nabycie zdematerializowanych papierów wartościowych nastąpiło na podstawie zdarzenia prawnego powodującego z mocy ustawy przeniesienie tych papierów, zapis na rachunku papierów wartościowych nabywcy jest dokonywany na jego żądanie.
4. Dokonanie zapisu na rachunku papierów wartościowych na podstawie umowy, o której mowa w ust. 2, następuje po dokonaniu zarejestrowania przeniesienia papierów wartościowych pomiędzy odpowiednimi kontami depozytowymi, o których mowa w art. 57 ust. 1 pkt 1.

5. Przepisy ust. 1-4 nie wyłączają prawa do zobowiązania się do zbycia papierów wartościowych przed dokonaniem ich zapisu na rachunku papierów wartościowych nabywcy, o ile do nabycia papierów wartościowych doszło w wyniku transakcji, której rozliczenie jest zabezpieczone przez fundusz, o którym mowa w art. 65 albo art. 68.
6. Przepisy ust. 1-5 stosuje się do wyemitowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej papierów wartościowych będących przedmiotem oferty publicznej lub dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym albo wprowadzonych do alternatywnego systemu obrotu, pod warunkiem zarejestrowania tych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych.

Art. 8.

Przepisy art. 7 stosuje się odpowiednio do niebędących papierami wartościowymi maklerskich instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu zorganizowanego.

Art. 9.

1. Na żądanie posiadacza rachunku papierów wartościowych podmiot prowadzący ten rachunek, zwany „wystawiającym”, wystawia mu, na piśmie, oddzielnie dla każdego rodzaju papierów wartościowych, imienne świadectwo depozytowe, zwane dalej „świadectwem”. Na żądanie posiadacza rachunku w treści wystawianego świadectwa może zostać wskazana część lub wszystkie papiery wartościowe zapisane na tym rachunku.
2. Świadectwo potwierdza legitymację do realizacji uprawnień wynikających z papierów wartościowych wskazanych w jego treści, które nie są lub nie mogą być realizowane wyłącznie na podstawie zapisów na rachunku papierów wartościowych.
3. Warunkiem uczestnictwa w walnym zgromadzeniu spółki publicznej z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest złożenie w jej siedzibie, najpóźniej na tydzień przed terminem walnego zgromadzenia, świadectwa wystawionego celem potwierdzenia uprawnień posiadacza akcji zdematerializowanych do uczestnictwa w tym zgromadzeniu. W zakresie tym art. 406 § 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych nie stosuje się.

Art. 10.

1. Świadectwo zawiera:
 - 1) firmę (nazwę), siedzibę i adres wystawiającego oraz numer świadectwa;
 - 2) liczbę papierów wartościowych;
 - 3) rodzaj i kod papieru wartościowego;
 - 4) firmę (nazwę), siedzibę i adres emitenta;
 - 5) wartość nominalną papieru wartościowego;
 - 6) imię i nazwisko lub nazwę (firmę) i siedzibę oraz adres posiadacza rachunku papierów wartościowych;

- 7) informację o istniejących ograniczeniach przenoszenia papierów wartościowych lub o ustanowionych na nich obciążeniach;
 - 8) datę i miejsce wystawienia świadectwa;
 - 9) cel wystawienia świadectwa;
 - 10) termin ważności świadectwa;
 - 11) w przypadku gdy poprzednio wystawione świadectwo, dotyczące tych samych papierów wartościowych, było nieważne albo zostało zniszczone lub utracone przed upływem terminu swojej ważności – wskazanie, że jest to nowy dokument świadectwa;
 - 12) podpis osoby upoważnionej do wystawienia w imieniu wystawiającego świadectwa, opatrzony pieczęcią wystawiającego.
2. W odniesieniu do papierów wartościowych emitenta z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zarejestrowanych na koncie depozytowym prowadzonym przez Krajowy Depozyt dla osoby prawnej lub innej jednostki organizacyjnej wykonującej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zadania w zakresie centralnej rejestracji papierów wartościowych lub rozliczania transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi, będącej uczestnikiem Krajowego Depozytu zgodnie z art. 51 ust. 3 i 4, za świadectwo uważa się również dokument o treści wskazanej w ust. 1, wystawiony przez podmiot wskazany Krajowemu Depozytowi przez tego uczestnika.
 3. Dokument świadectwa sporządzony lub wystawiony z naruszeniem ust. 1 pkt 1-3, 6, 8, 10, 12 lub ust. 2 jest nieważny.

Art. 11.

1. Od chwili wystawienia świadectwa, papiery wartościowe w liczbie wskazanej w treści świadectwa nie mogą być przedmiotem obrotu do chwili utraty jego ważności albo zwrotu świadectwa wystawiającemu przed upływem terminu jego ważności. Na okres ten wystawiający dokonuje blokady odpowiedniej liczby papierów wartościowych na tym rachunku.
2. W okresie, o którym mowa w ust. 1, te same papiery wartościowe mogą być wskazane w treści kilku świadectw, pod warunkiem że cel wystawienia każdego ze świadectw jest odmienny. W takim przypadku w kolejnych świadectwach zamieszcza się również, zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 7, informację o dokonaniu blokady papierów wartościowych w związku z wcześniejszym wystawieniem innych świadectw.

Art. 12.

1. Utratę ważności świadectwa powoduje:
 - 1) upływ terminu jego ważności;
 - 2) przeniesienie papierów wartościowych obciążonych zastawem w celu zaspokojenia zastawnika – w przypadku świadectwa dotyczącego tych papierów wartościowych, wystawionego zastawcy;
 - 3) przeniesienie papierów wartościowych w trybie postępowania egzekucyjnego na podstawie odrębnych przepisów – w przypadku świadectwa dotyczą-

cego papierów wartościowych objętych egzekucją, wystawionego dłużnikowi;

- 4) zniszczenie lub utrata świadectwa.
2. Utrata ważności świadectwa lub zwrot świadectwa wystawiającemu, dokonany przed upływem terminu jego ważności, wyłącza możliwość realizacji, przy jego użyciu, uprawnienia wynikającego z celu wystawienia tego świadectwa.
3. O utracie ważności świadectwa, z przyczyny określonej w ust. 1 pkt 2 lub 3, wystawionego w celu uczestnictwa w walnym zgromadzeniu spółki publicznej wystawiający niezwłocznie zawiadamia tę spółkę.
4. W przypadku utraty ważności świadectwa z przyczyny określonej w ust. 1 pkt 4, wystawiający, na żądanie posiadacza rachunku zgłoszone przed upływem terminu ważności tego świadectwa, wystawia nowy dokument świadectwa, po złożeniu przez posiadacza rachunku pisemnego oświadczenia o fakcie posiadania świadectwa oraz okoliczności jego zniszczenia lub utraty.

Art. 13.

1. Oświadczenia woli w związku z dokonywaniem czynności dotyczących obrotu papierami wartościowymi lub innymi instrumentami finansowymi na podstawie ustawy oraz innych czynności wykonywanych w ramach działalności podmiotów nadzorowanych w zakresie regulowanym ustawą, mogą być składane w postaci elektronicznej, jeżeli strony w umowie tak postanowiły.
2. Dokumenty związane z czynnościami, o których mowa w ust. 1, mogą być sporządzane na nośnikach elektronicznych, jeżeli dokumenty te będą w sposób należyty utworzone, utrwalone, przekazane, przechowywane i zabezpieczone.
3. Oświadczenie woli złożone w postaci elektronicznej, zawarte w dokumencie związanym z czynnościami, o których mowa w ust. 2, spełnia wymagania formy pisemnej także wtedy, gdy forma pisemna została zastrzeżona pod rygorem nieważności.
4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, sposób tworzenia, utrwalania, przekazywania, przechowywania i zabezpieczania dokumentów związanych z czynnościami, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem zapewnienia bezpieczeństwa obrotu oraz ochrony interesów inwestorów.

Dział II

Wtórny obrót instrumentami finansowymi

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 14.

Rynkiem regulowanym, w rozumieniu ustawy, jest działający w sposób stały system obrotu instrumentami finansowymi dopuszczonymi do tego obrotu, zapewniający inwestorom powszechny i równy dostęp do informacji rynkowej w tym samym cza-

się przy kojarzeniu ofert nabycia i zbycia instrumentów finansowych, oraz jednako-
we warunki nabywania i zbywania tych instrumentów, zorganizowany i podlegający
nadzorowi właściwego organu na zasadach określonych w przepisach ustawy, jak
również uznany przez państwo członkowskie za spełniający te warunki, i wskazany
Komisji Europejskiej jako rynek regulowany.

Art. 15.

1. Rynek regulowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obejmuje:
 - 1) rynek giełdowy;
 - 2) rynek pozagiełdowy;
 - 3) towarowy rynek instrumentów finansowych.
2. Rynek regulowany określony w:
 - 1) ust. 1 pkt 1 – jest organizowany przez spółkę prowadzącą giełdę;
 - 2) ust. 1 pkt 2 – jest organizowany przez spółkę prowadzącą rynek pozagieł-
dowy;
 - 3) ust. 1 pkt 3 – jest organizowany przez giełdę towarową w rozumieniu usta-
wy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2005 r.
Nr 121, poz. 1019 i Nr 183, poz. 1537) i obejmuje wyłącznie obrót instru-
mentami finansowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c i d.
3. Do towarowego rynku instrumentów finansowych oraz do giełdy towarowej
prowadzącej towarowy rynek instrumentów finansowych stosuje się odpowied-
nie przepisy art. 16, art. 18, art. 29 ust. 3 i art. 32. Do regulaminu giełdy towa-
rowej prowadzącej towarowy rynek instrumentów finansowych stosuje się prze-
pis art. 28 ust. 2 pkt 15.

Art. 16.

1. Spółka prowadząca giełdę lub spółka prowadząca rynek pozagiełdowy może or-
ganizować rynki wyodrębnione pod względem rodzaju papierów wartościowych
lub innych instrumentów finansowych, jak również rodzaju ich emitentów.
2. Spółka prowadząca giełdę może, w ramach organizowania rynku giełdowego,
wyodrębnić rynek oficjalnych notowań giełdowych, zwany dalej „rynkiem ofi-
cjalnych notowań”, spełniający dodatkowe, w stosunku do minimalnych wymo-
gów określonych dla rynku regulowanego, wymogi dotyczące emitentów papie-
rów wartościowych oraz papierów wartościowych będących przedmiotem obro-
tu na tym rynku.

Art. 17.

1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporzą-
dzenia:
 - 1) warunki, jakie musi spełniać rynek regulowany, w tym warunki upowszech-
niania informacji o transakcjach i obrotach na tych rynkach,
 - 2) szczegółowe warunki, jakie musi spełniać rynek oficjalnych notowań oraz
emitenci papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na tym rynku

- przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia bezpieczeństwa obrotu oraz ochrony interesów inwestorów uczestniczących w obrocie na tym rynku.
- 2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych uznaje, w drodze rozporządzenia, rynki regulowane.
- 3. Komisja przekazuje Komisji Europejskiej oraz innym państwom członkowskim:
 - 1) rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, oraz informacje o każdej zmianie treści tego rozporządzenia;
 - 2) regulaminy, o których mowa w art. 28 ust. 1 i art. 37 ust. 1.

Art. 18.

1. Spółka prowadząca giełdę oraz spółka prowadząca rynek pozagiełdowy zapewnia:
 - 1) koncentrację podaży i popytu na instrumenty finansowe, będące przedmiotem obrotu na danym rynku, w celu kształtowania ich powszechnego kursu;
 - 2) bezpieczny i sprawny przebieg transakcji;
 - 3) upowszechnianie jednolitych informacji o kursach i obrotach instrumentami finansowymi, które są przedmiotem obrotu na danym rynku organizowanym przez tę spółkę.
2. Jeżeli instrumenty finansowe będące przedmiotem obrotu na rynku regulowanym są jednocześnie przedmiotem transakcji zawieranych w alternatywnym systemie obrotu lub przedmiotem transakcji bezpośrednich, o których mowa w art. 74 ust. 1, spółka prowadząca rynek regulowany dla danych instrumentów finansowych może upowszechniać informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 3, w zakresie dotyczącym tych transakcji, na podstawie informacji otrzymywanych od firmy inwestycyjnej organizującej alternatywny system obrotu lub zawierającej transakcje bezpośrednie.
3. Upowszechnianie informacji, o których mowa w ust. 2, następuje w trybie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 1.

Art. 19.

1. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej:
 - 1) papiery wartościowe objęte zatwierdzonym prospektem emisyjnym mogą być przedmiotem obrotu na rynku regulowanym wyłącznie po ich dopuszczeniu do tego obrotu;
 - 2) dokonywanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oferty publicznej albo obrotu papierami wartościowymi lub innymi instrumentami finansowymi na rynku regulowanym wymaga pośrednictwa firmy inwestycyjnej;
 - 3) proponowanie w sposób, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej, nabycia instrumentów finansowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c i d, inkorporujących uprawnienie do nabycia papierów wartościowych określonych w art. 3 pkt 1 lit. a, może być dokonywane wyłącznie na rynku regulowanym;
 - 4) instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c i d, inkorporujące uprawnienie do nabycia papierów wartościowych określonych w

- art. 3 pkt 1 lit. a, mogą być przedmiotem proponowania nabycia w sposób, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej, wyłącznie w przypadku gdy te papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym.
2. Transakcja, której przedmiotem jest nabycie lub zbycie niebędących papierami wartościowymi instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, lub która prowadzi do powstania takich instrumentów, nie stanowi gry ani zakładu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, ani też gry losowej lub zakładu wzajemnego w rozumieniu przepisów o grach losowych i zakładach wzajemnych, nawet jeżeli według wyraźnej lub dorozumianej woli stron rzeczywiste spełnienie wzajemnych świadczeń jest wyłączone, a tylko jedna ze stron jest obowiązana zapłacić różnicę między umówioną ceną sprzedaży a ceną rynkową w czasie wykonania umowy.
 3. Pożyczanie maklerskich instrumentów finansowych z udziałem firm inwestycyjnych lub banków powierniczych odbywa się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 3. Do pożyczania maklerskich instrumentów finansowych z udziałem firm inwestycyjnych lub banków powierniczych nie stosuje się przepisów Kodeksu cywilnego o umowie pożyczki.

Art. 20.

1. W przypadku gdy wymaga tego bezpieczeństwo obrotu na rynku regulowanym lub jest zagrożony interes inwestorów, spółka prowadząca rynek regulowany, na żądanie Komisji, wstrzymuje dopuszczenie do obrotu na tym rynku lub rozpoczęcie notowań wskazanymi przez Komisję papierami wartościowymi lub innymi instrumentami finansowymi, na okres nie dłuższy niż 10 dni.
2. W przypadku gdy obrót określonymi papierami wartościowymi lub innymi instrumentami finansowymi jest dokonywany w okolicznościach wskazujących na możliwość zagrożenia prawidłowego funkcjonowania rynku regulowanego lub bezpieczeństwa obrotu na tym rynku, albo naruszenia interesów inwestorów, na żądanie Komisji, spółka prowadząca rynek regulowany zawiesza obrót tymi papierami lub instrumentami, na okres nie dłuższy niż miesiąc.
3. Na żądanie Komisji, spółka prowadząca rynek regulowany wyklucza z obrotu wskazane przez Komisję papiery wartościowe lub inne instrumenty finansowe, w przypadku gdy obrót nimi zagraża w sposób istotny prawidłowemu funkcjonowaniu rynku regulowanego lub bezpieczeństwu obrotu na tym rynku, albo powoduje naruszenie interesów inwestorów.
4. Żądanie, o którym mowa w ust. 1-3, powinno wskazywać szczegółowe przyczyny, które je uzasadniają.
5. Spółka prowadząca rynek regulowany przekazuje niezwłocznie do publicznej wiadomości, za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej, informację o wstrzymaniu, zawieszeniu lub wykluczeniu z obrotu określonych papierów wartościowych lub instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi. Przepisy art. 19 ustawy o ofercie publicznej stosuje się odpowiednio.
6. W przypadku gdy dane instrumenty finansowe są również przedmiotem alternatywnego systemu obrotu, organizator tego systemu po powzięciu informacji opublikowanej zgodnie z ust. 5 jest obowiązany podjąć działania mające na celu

wypełnienie w odniesieniu do tych instrumentów finansowych żądania Komisji, o którym mowa w ust. 1, 2 lub 3.

7. Spółka prowadząca rynek regulowany nie ponosi opłat za czynności agencji informacyjnej wynikające z przekazywania informacji, o których mowa w ust. 5.

Rozdział 2

Rynek regulowany

Oddział 1

Rynek giełdowy

Art. 21.

1. Giełda może być prowadzona wyłącznie przez spółkę akcyjną.
2. Przedmiotem działalności spółki prowadzącej giełdę może być wyłącznie prowadzenie giełdy lub innej działalności w zakresie organizowania obrotu instrumentami finansowymi oraz działalności związanej z tym obrotem, z zastrzeżeniem ust. 3.
3. Spółka prowadząca giełdę może prowadzić działalność w zakresie edukacji, promocji i informacji związanej z funkcjonowaniem rynku kapitałowego.
4. Spółka prowadząca giełdę może organizować alternatywny system obrotu po uprzednim poinformowaniu Komisji i zatwierdzeniu przez Komisję regulaminu tego systemu.
5. Spółka prowadząca giełdę ma obowiązek i wyłączone prawo zamieszczania w firmie spółki wyrazów „giełda papierów wartościowych”.
6. Do regulaminu alternatywnego systemu obrotu organizowanego przez spółkę prowadzącą giełdę stosuje się odpowiednio przepisy art. 78 ust. 1, 2, 5 i 6.
7. Kapitał zakładowy spółki prowadzącej giełdę wynosi co najmniej 40 000 000 zł.

Art. 22.

1. Akcje spółki prowadzącej giełdę mogą być wyłącznie imienne.
2. Akcje spółki prowadzącej giełdę mogą nabywać wyłącznie Skarb Państwa, firmy inwestycyjne, banki, towarzystwa funduszy inwestycyjnych, zakłady ubezpieczeń, powszechne towarzystwa emerytalne oraz emitenci papierów wartościowych notowanych na tej giełdzie. Za zgodą Komisji akcje spółki prowadzącej giełdę mogą nabywać inne krajowe i zagraniczne osoby prawne.
3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku, gdy spółka prowadząca giełdę jest spółką publiczną.

Art. 23.

1. Akcjonariusz spółki prowadzącej giełdę, z wyjątkiem Skarbu Państwa, jest uprawniony do wykonywania nie więcej niż 5% ogólnej liczby głosów tej spółki. W uzasadnionych przypadkach Komisja może, na wniosek akcjonariusza, ze-

- zwolić na wykonywanie przez akcjonariusza większej liczby głosów, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Akcjonariusze spółki prowadzącej giełdę niebędący firmami inwestycyjnymi lub bankami są uprawnieni łącznie do wykonywania nie więcej niż 50% ogólnej liczby głosów. Ograniczenie to nie dotyczy Skarbu Państwa oraz akcjonariusza, który otrzymał zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, na wykonywanie co najmniej 20% ogólnej liczby głosów.
 3. Szczegółowe zasady wykonywania prawa głosu określa statut spółki prowadzącej giełdę.
 4. Akcje spółki prowadzącej giełdę nie dają prawa do dywidendy w okresie, kiedy Skarb Państwa jest uprawniony do wykonywania ponad 50% ogólnej liczby głosów.
 5. Przepisów ust. 1, 2 i 4 nie stosuje się w przypadku, gdy spółka prowadząca giełdę jest spółką publiczną.

Art. 24.

1. Zawiadomienia Komisji wymaga zamiar bezpośredniego lub pośredniego nabycia lub objęcia akcji spółki prowadzącej giełdę w liczbie:
 - 1) stanowiącej co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego lub
 - 2) powodującej osiągnięcie lub przekroczenie 10%, 20%, 33% lub 50% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego– przy czym posiadanie akcji spółki prowadzącej giełdę przez podmioty pozostające w tej samej grupie kapitałowej uważa się za ich posiadanie przez jeden podmiot.
2. Przez pośrednie nabycie akcji spółki prowadzącej giełdę rozumie się nabycie lub objęcie akcji lub udziałów podmiotu posiadającego bezpośrednio lub pośrednio akcje spółki prowadzącej giełdę, jeżeli w wyniku nabycia lub objęcia dojdzie do osiągnięcia lub przekroczenia 50% ogólnej liczby głosów lub 50% kapitału zakładowego tego podmiotu.
3. Komisji przysługuje prawo zgłoszenia sprzeciwu wobec planowanego bezpośredniego lub pośredniego nabycia lub objęcia akcji spółki prowadzącej giełdę w liczbie nabycia w terminie 3 miesiące od dnia dokonania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy istnieje uzasadnione podejrzenie, że podmiot zamierzający nabyć akcje spółki prowadzącej giełdę mógłby wywierać niekorzystny wpływ na zarządzanie tą spółką. W przypadku niezgłoszenia sprzeciwu Komisja może wyznaczyć termin, w ciągu którego nabycie akcji spółki prowadzącej giełdę może zostać dokonane.
4. Wykonywanie prawa głosu z akcji nabytych pomimo sprzeciwu, o którym mowa w ust. 3, jest bezskuteczne.
5. W przypadku gdy podmiotem nabywającym akcje spółki prowadzącej giełdę jest zagraniczna firma inwestycyjna, bank zagraniczny albo zagraniczny zakład ubezpieczeń posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, Komisja zasięga opinii o tym podmiocie od organu nadzoru, który udzielił mu zezwolenia na prowadzenie działalności.

6. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio w przypadku gdy podmiotem nabywającym akcje spółki prowadzącej giełdę jest podmiot dominujący wobec podmiotu, o którym mowa w ust. 5, lub podmiot wywierający znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 na podmiot, o którym mowa w ust. 5, a także w przypadku jeżeli w wyniku pośredniego nabycia podmiot, którego akcje są przedmiotem nabycia, stałby się podmiotem zależnym od nabywcy albo podmiotem, na który nabywca zacznie wywierać znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3.
7. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera wskazanie liczby akcji, które nabywca zamierza nabyć, ich udział w kapitale zakładowym oraz liczbę głosów, jaką nabywca osiągnie na walnym zgromadzeniu, oraz składane pod rygorem odpowiedzialności karnej oświadczenie o źródle pochodzenia środków pieniężnych przeznaczonych na zapłatę za obejmowane lub nabywane akcje spółki prowadzącej giełdę.
8. Niezgłoszenie przez Komisję sprzeciwu w terminie, o którym mowa w ust. 3, oznacza zgodę na nabycie akcji spółki prowadzącej giełdę, na warunkach wskazanych w zawiadomieniu.

Art. 25.

1. Z zastrzeżeniem ust. 4, prowadzenie giełdy wymaga zezwolenia, które wydaje minister właściwy do spraw instytucji finansowych, na wniosek zainteresowanego, zaopiniowany przez Komisję.
2. W celu uzyskania zezwolenia spółka składa wnioski za pośrednictwem Komisji zawierający:
 - 1) firmę oraz siedzibę spółki;
 - 2) dane osobowe członków zarządu i rady nadzorczej spółki prowadzącej giełdę, zwanych dalej odpowiednio „zarządem giełdy” i „radą giełdy”, oraz innych osób, które odpowiadają za rozpoczęcie działalności giełdy lub będą nią kierować;
 - 3) przewidywaną wysokość środków własnych i kredytów, przeznaczoną na uruchomienie giełdy, oraz określenie sposobu finansowania działalności;
 - 4) dane o wysokości i strukturze kapitału własnego oraz źródłach jego pochodzenia;
 - 5) dane o przewidywanej lokalizacji giełdy oraz środkach technicznych umożliwiających funkcjonowanie giełdy, w szczególności zapewniających stałą łączność z Krajowym Depozytem;
 - 6) zobowiązanie co najmniej 10 firm inwestycyjnych do prowadzenia działalności na danej giełdzie.
3. Do wniosku należy dołączyć statut spółki, regulamin giełdy oraz analizę ekonomiczno-finansową możliwości prowadzenia giełdy. W przypadku gdy spółka zamierza również organizować alternatywny system obrotu, do wniosku należy dołączyć również regulamin tego systemu.
4. W przypadku stwierdzenia braków formalnych Komisja wydaje decyzję o pozostawieniu wniosku bez rozpoznania.
5. Wydając zezwolenie, minister właściwy do spraw instytucji finansowych zatwierdza statut spółki i regulamin giełdy.

Art. 26.

Minister właściwy do spraw instytucji finansowych odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie giełdy, jeżeli z analizy wniosku i dołączonych do niego dokumentów wynika, że podmiot występujący z wnioskiem nie zapewni prowadzenia działalności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi lub należycie zabezpieczający interesy uczestników tego obrotu.

Art. 27.

Dokonanie zmian w składzie zarządu giełdy wymaga zgody Komisji, udzielanej na wniosek organu uprawnionego do powoływania i odwoływania członków zarządu giełdy. Komisja odmawia udzielenia zgody, jeżeli proponowane zmiany nie zapewniają prowadzenia działalności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu papierami wartościowymi lub należycie zabezpieczający interesy uczestników tego obrotu.

Art. 28.

1. Rada giełdy, na wniosek zarządu giełdy, uchwała regulamin giełdy, a także zmiany tego regulaminu.
2. Regulamin giełdy określa w szczególności:
 - 1) kryteria i warunki dopuszczania papierów wartościowych i innych instrumentów finansowych do obrotu na poszczególnych rynkach giełdowych, w tym papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym w innym państwie członkowskim;
 - 2) sposób i tryb rozstrzygania sporów dotyczących przebiegu transakcji giełdowych;
 - 3) rodzaje transakcji zawieranych na giełdzie;
 - 4) porządek obrotu papierami wartościowymi i innymi instrumentami finansowymi na giełdzie;
 - 5) warunki i tryb notowania, zawieszania i zaprzestania notowania papierów wartościowych i innych instrumentów finansowych na giełdzie;
 - 6) sposób ustalania i ogłaszania kursów;
 - 7) dni sesyjne i godziny sesji;
 - 8) zasady anulowania transakcji;
 - 9) sposób klasyfikowania papierów wartościowych i innych instrumentów finansowych notowanych na giełdzie;
 - 10) system informacyjny giełdy;
 - 11) wysokość stałej opłaty rocznej za korzystanie z urządzeń giełdy;
 - 12) wysokość opłat transakcyjnych i sposoby ich naliczania;
 - 13) obowiązki informacyjne emitentów, których papiery wartościowe znajdują się w obrocie na rynku giełdowym, niebędącym rynkiem oficjalnych notowań;

- 14) sposób postępowania w przypadku naruszenia przez emitentów obowiązków informacyjnych określonych w regulaminie;
 - 15) postanowienia służące przeciwdziałaniu i ujawnianiu przypadków manipulacji, o której mowa w art. 39.
3. Regulamin giełdy może określać dodatkowe warunki dopuszczania papierów wartościowych do obrotu stosowane wyłącznie w celu ochrony interesu inwestorów. W takim przypadku podmiot składający wniosek o dopuszczenie danych papierów wartościowych do obrotu powinien zostać powiadomiony o tych warunkach przed jego złożeniem.

Art. 29.

1. Dokonywanie zmian w statucie spółki prowadzącej giełdę i regulaminie giełdy wymaga zgody Komisji. Komisja odmawia udzielenia zgody na dokonanie zmian w statucie i regulaminie, jeżeli proponowane zmiany są sprzeczne z przepisami prawa lub mogłyby naruszyć bezpieczeństwo obrotu.
2. Spółka prowadząca giełdę jest obowiązana informować Komisję o wszelkich zmianach danych, o których mowa w art. 25 ust. 2.
3. Spółka prowadząca giełdę udostępnia uczestnikom obrotu regulamin giełdy i jego zmiany oraz inne ustanowione przez spółkę regulacje obowiązujące na prowadzonym przez nią rynku, co najmniej na 2 tygodnie przed dniem ich wejścia w życie.

Art. 30.

1. Przewodniczący Komisji lub osoba przez niego upoważniona ma prawo:
 - 1) wstępu do siedziby i do lokalu spółki prowadzącej giełdę celem wglądu do ksiąg, dokumentów i innych nośników informacji;
 - 2) uczestniczyć w posiedzeniach rady giełdy oraz w walnych zgromadzeniach.
2. Na żądanie Przewodniczącego Komisji lub osoby przez niego upoważnionej, osoby uprawnione do reprezentowania spółki prowadzącej giełdę lub wchodzące w skład jej organów zarządzających i nadzorczych albo pozostające z tą spółką w stosunku pracy są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt spółki, kopii dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień.
3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 2, spoczywa również na biegłym rewidentzie oraz osobach uprawnionych do reprezentowania podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych lub pozostających z tym podmiotem w stosunku pracy – w zakresie dotyczącym czynności podejmowanych przez te osoby lub podmiot, w związku z badaniem sprawozdań finansowych spółki prowadzącej giełdę lub świadczeniem na rzecz spółki prowadzącej giełdę innych usług wymienionych w art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 13 października 1994 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie (Dz. U. z 2001 r. Nr 31, poz. 359, z późn. zm.⁶⁾).

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 oraz z 2004 r. Nr 62, poz. 577, Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 213, poz. 2155.

- Nie narusza to obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 4a tej ustawy.
4. Na pisemne żądanie Komisji zarząd spółki prowadzącej giełdę jest obowiązany do:
 - 1) zwołania nadzwyczajnego walnego zgromadzenia lub
 - 2) umieszczenia spraw wskazanych przez Komisję w porządku obrad walnego zgromadzenia.
 5. W przypadku niewykonania obowiązków, o których mowa w ust. 4, do żądania Komisji stosuje się odpowiednio przepisy art. 401 § 1 i 3 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.
 6. Komisja może nakazać radzie giełdy niezwłoczne podjęcie, jednak nie później niż w terminie 10 dni roboczych, uchwały w określonej sprawie.
 7. Komisja może zaskarżyć do sądu uchwałę walnego zgromadzenia lub rady giełdy, w terminie 30 dni od dnia powzięcia wiadomości o uchwale, w drodze powództwa o jej uchylenie, jeżeli uchwała narusza przepisy prawa, postanowienia statutu, regulaminu lub zasady bezpieczeństwa obrotu albo jeżeli została podjęta z naruszeniem przepisów prawa, postanowień statutu lub regulaminu.
 8. W razie powzięcia wątpliwości co do prawidłowości lub rzetelności sprawozdań finansowych albo innych informacji finansowych, których obowiązek sporządzenia wynika z odrębnych przepisów lub prawidłowości prowadzenia ksiąg rachunkowych, Komisja może zlecić kontrolę tych sprawozdań, informacji i ksiąg rachunkowych podmiotowi uprawnionemu do badania sprawozdań finansowych. W przypadku gdy kontrola wykaże istnienie istotnych nieprawidłowości, spółka prowadząca giełdę zwraca Komisji koszty przeprowadzenia kontroli.

Art. 31.

1. Stronami transakcji zawieranych na rynku giełdowym mogą być wyłącznie firmy inwestycyjne oraz Krajowy Depozyt w przypadku, o którym mowa w art. 59 ust. 3.
2. Stronami transakcji zawieranych na rynku giełdowym mogą być również, na warunkach określonych w regulaminie giełdy, inne podmioty nabywające i zbywające instrumenty finansowe we własnym imieniu i na własny rachunek:
 - 1) będące uczestnikami Krajowego Depozytu;
 - 2) niebędące uczestnikami Krajowego Depozytu – pod warunkiem wskazania podmiotu będącego uczestnikiem Krajowego Depozytu, który zobowiązał się do wypełniania obowiązków w związku z rozliczaniem zawartych transakcji.
3. Czynność prawna mająca za przedmiot transakcję zawieraną na rynku giełdowym dokonana przez podmioty inne niż określone w ust. 1 i 2 jest nieważna.

Art. 32.

1. Uchwałę w sprawie dopuszczenia instrumentów finansowych do obrotu na rynku giełdowym podejmuje zarząd giełdy w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku.

2. W przypadku gdy złożony wniosek jest niekompletny lub konieczne jest uzyskanie dodatkowych informacji, odpowiednio zarząd giełdy lub rada giełdy może – w zakresie niezbędnym do stwierdzenia, czy instrumenty finansowe będące przedmiotem wniosku spełniają kryteria i warunki, o których mowa w art. 28 ust. 2 pkt 1 – żądać uzupełnienia wniosku lub przedstawienia tych informacji. W takim przypadku bieg terminów, o których mowa w ust. 1 i 3, zaczyna się w momencie spełnienia żądania przez wnioskodawcę.
3. Zarząd giełdy odmawia dopuszczenia instrumentów finansowych do obrotu na rynku giełdowym, jeżeli nie są spełnione kryteria i warunki, o których mowa w art. 28 ust. 2 pkt 1. W przypadku odmowy, wnioskodawcy przysługuje odwołanie do rady giełdy, w terminie określonym w regulaminie giełdy. Rozpatrzenie odwołania następuje w terminie miesiąca od dnia jego złożenia.
4. Uchwałę rady giełdy nieuwzględniającą odwołania wnioskodawca może zaskarżyć do sądu właściwego miejscowo dla siedziby spółki prowadzącej rynek giełdowy, w terminie 14 dni od dnia powzięcia wiadomości o uchwale, jeżeli odmowa dopuszczenia narusza postanowienia regulaminu giełdy. Wyrok sądu uwzględniający powództwo zastępuje uchwałę o dopuszczeniu instrumentów finansowych do obrotu na rynku giełdowym.
5. Obligacje zamienne lub obligacje z prawem pierwszeństwa mogą być dopuszczone do obrotu na rynku oficjalnych notowań, pod warunkiem że akcje emitowane w celu realizacji uprawnień wynikających z tych obligacji są jednocześnie objęte wnioskiem o dopuszczenie do obrotu na tym rynku albo są już notowane na tym samym lub na innym rynku oficjalnych notowań lub na rynku regulowanym w innym państwie członkowskim.
6. Spółka, której akcje są dopuszczone do obrotu na danym rynku oficjalnych notowań, ma obowiązek złożyć wniosek o dopuszczenie do obrotu na tym rynku akcji tego samego rodzaju nowej emisji, będących przedmiotem oferty publicznej, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia zakończenia subskrypcji, albo ustania ograniczenia ich zbywalności – jeżeli takie ograniczenie było ustanowione.

Oddział 2

Rynek pozagiełdowy

Art. 33.

1. Rynek pozagiełdowy może być prowadzony wyłącznie przez spółkę akcyjną.
2. Przedmiotem działalności spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy może być wyłącznie prowadzenie rynku pozagiełdowego lub innej działalności w zakresie organizowania obrotu instrumentami finansowymi oraz działalności związanej z tym obrotem, z zastrzeżeniem ust. 3.
3. Spółka prowadząca rynek pozagiełdowy może prowadzić działalność w zakresie edukacji, promocji i informacji związanej z funkcjonowaniem rynku kapitałowego.
4. Spółka prowadząca rynek pozagiełdowy może organizować alternatywny system obrotu po uprzednim poinformowaniu Komisji i zatwierdzeniu przez Komisję regulaminu tego systemu.

5. Do regulaminu alternatywnego systemu obrotu organizowanego przez spółkę prowadzącą rynek pozagiełdowy stosuje się odpowiednio przepisy art. 78 ust. 1, 2, 5 i 6.
6. Kapitał zakładowy spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy wynosi co najmniej 7 500 000 zł.

Art. 34.

1. Akcje spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy mogą być wyłącznie imienne.
2. Akcje spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy mogą nabywać wyłącznie firmy inwestycyjne, banki, towarzystwa funduszy inwestycyjnych, zakłady ubezpieczeń, powszechne towarzystwa emerytalne oraz emitenci papierów wartościowych notowanych w obrocie na tym rynku. Za zgodą Komisji akcje spółki mogą nabywać inne krajowe i zagraniczne osoby prawne.
3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku, gdy spółka prowadząca rynek pozagiełdowy jest spółką publiczną.

Art. 35.

1. Akcjonariusz spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy jest uprawniony do wykonywania nie więcej niż 10% ogólnej liczby głosów. W uzasadnionych przypadkach Komisja może, na wniosek akcjonariusza, zezwolić na wykonywanie przez akcjonariusza większej liczby głosów, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Akcjonariusze spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy, będący emitentami papierów wartościowych notowanych na tym rynku, są uprawnieni łącznie do wykonywania nie więcej niż 25% ogólnej liczby głosów. Warunek ten dotyczy także towarzystw funduszy inwestycyjnych oraz towarzystw emerytalnych, łącznie z zakładami ubezpieczeń.
3. Szczegółowe zasady wykonywania prawa głosu określa statut spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy.
4. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku, gdy spółka prowadząca rynek pozagiełdowy jest spółką publiczną.

Art. 36.

1. Prowadzenie rynku pozagiełdowego wymaga zezwolenia Komisji, wydanego na wniosek zainteresowanego podmiotu. Przepisy art. 25 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.
2. Komisja rozpoznaje wniosek w terminie 2 miesięcy od dnia jego złożenia.
3. Komisja odmawia udzielenia zezwolenia na prowadzenie rynku pozagiełdowego, w przypadku gdy wniosek o wydanie zezwolenia nie spełnia określonych dla niego warunków lub gdy z przedstawionych danych wynika, że podmiot występujący z wnioskiem nie zapewni prowadzenia działalności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi lub należycie zabezpieczający interesy uczestników tego obrotu.

Art. 37.

1. Rada nadzorcza spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy, na wniosek zarządu, uchwała regulamin obrotu na tym rynku.
2. Udzielając zezwoleń, o którym mowa w art. 36 ust. 1, Komisja zatwierdza statut spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy i regulamin obrotu na tym rynku.
3. Do spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy oraz wykonywania nadzoru nad taką spółką stosuje się odpowiednio przepisy art. 27-30 i art. 32 ust. 1-4.

Art. 38.

1. Do zawierania transakcji na rynku pozagiełdowym stosuje się odpowiednio przepisy art. 31.
2. Firmy inwestycyjne będące stronami transakcji zawieranych na rynku pozagiełdowym, wykonujące zadania związane z organizacją rynku regulowanego, określone regulaminem, o którym mowa w art. 37 ust. 1, mogą zawierać transakcje kupna lub sprzedaży papierów wartościowych bezpośrednio z dającym zlecenie.

Oddział 3**Zakaz manipulacji****Art. 39.**

1. Zakazana jest manipulacja instrumentem finansowym, zwana dalej „manipulacją”.
2. Manipulację stanowi:
 - 1) składanie zleceń lub zawieranie transakcji wprowadzających lub mogących wprowadzić w błąd co do rzeczywistego popytu, podaży lub ceny instrumentu finansowego, chyba że powody tych działań były uprawnione, a złożone zlecenia lub zawarte transakcje nie naruszyły przyjętych praktyk rynkowych na danym rynku regulowanym;
 - 2) składanie zleceń lub zawieranie transakcji powodujących nienaturalne lub sztuczne ustalenie się ceny jednego lub kilku instrumentów finansowych, chyba że powody tych działań były uprawnione, a złożone zlecenia lub zawarte transakcje nie naruszyły przyjętych praktyk rynkowych na danym rynku regulowanym;
 - 3) składanie zleceń lub zawieranie transakcji, z zamiarem wywołania innych skutków prawnych niż te, dla osiągnięcia których faktycznie jest dokonywana dana czynność prawna;
 - 4) rozpowszechnianie za pomocą środków masowego przekazu, w tym internetu, lub w inny sposób fałszywych lub nierzetelnych informacji albo pogłosek, które wprowadzają lub mogą wprowadzać w błąd w zakresie instrumentów finansowych:
 - a) przez dziennikarza – jeżeli nie działał z zachowaniem należytej staranności zawodowej albo jeżeli uzyskał z rozpowszechniania takich informacji bezpośrednią lub pośrednią korzyść majątkową lub osobistą dla siebie lub innej osoby, nawet działając z zachowaniem tej staranności,

- b) przez inną osobę – jeżeli wiedziała lub przy dołożeniu należytej staranności mogła się dowiedzieć, że są to informacje nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd;
- 5) składanie zleceń lub zawieranie transakcji przy jednoczesnym wprowadzeniu uczestników rynku w błąd albo wykorzystanie ich błędu, co do ceny instrumentów finansowych;
- 6) zapewnianie kontroli nad popytem lub podażą instrumentu finansowego z naruszeniem zasad uczciwego obrotu lub w sposób powodujący bezpośrednio lub pośrednio ustalanie cen nabycia lub zbycia instrumentów finansowych;
- 7) nabywanie lub zbywanie instrumentów finansowych na zakończenie notowań powodujące wprowadzenie w błąd inwestorów dokonujących czynności na podstawie ceny ustalonej na tym etapie notowań;
- 8) uzyskiwanie korzyści majątkowej z wpływu opinii dotyczących instrumentów finansowych lub ich emitentów wyrażanych w środkach masowego przekazu w sposób okazjonalny lub regularny, na cenę posiadanych instrumentów finansowych, jeśli nie został publicznie ujawniony w sposób pełny i rzetelny występujący konflikt interesu.

3. Przepisów ust. 2 nie stosuje się do:

- 1) nabywania akcji własnych przez spółkę publiczną lub podmiot działający na jej rachunek lub w jej imieniu, pod warunkiem że nabywanie to odbywać się będzie w trybie, terminie i na warunkach określonych w przepisach rozporządzenia Komisji (WE) nr 2273/2003 z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonującego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zwolnień dla programów odkupu i stabilizacji instrumentów finansowych (Dz.Urz. WE L 336 z 23.12.2003);
- 2) transakcji służących realizacji ustawowych zadań w zakresie polityki pieniężnej lub dewizowej państwa albo zarządzania długiem publicznym, zawieranych przez osoby uprawnione do reprezentowania właściwych organów państwowych lub Narodowego Banku Polskiego, a także przez Europejski System Banków Centralnych;
- 3) nabywania instrumentów finansowych w celu stabilizacji ich ceny w obrocie na rynku regulowanym, pod warunkiem że nabywanie to odbywać się będzie w trybie, terminie i na warunkach określonych w przepisach, o których mowa w pkt 1.

4. Zakazy i wymogi, o których mowa w ust. 1-3, mają zastosowanie do:

- 1) zachowań zaistniałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego, dotyczących instrumentów finansowych dopuszczonych lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) zachowań zaistniałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dotyczących instrumentów finansowych dopuszczonych lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym na terytorium któregośkolwiek z innych państw członkowskich;
- 3) instrumentów finansowych wprowadzonych do alternatywnego systemu obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 40.

1. Podmioty nadzorowane, o których mowa w art. 5 pkt 1-3 oraz pkt 12 i 13 ustawy o nadzorze, są obowiązane do niezwłocznego przekazania Komisji – jeżeli jest właściwa ze względu na udzielone temu podmiotowi zezwolenie na prowadzenie działalności podlegającej nadzorowi, siedzibę podmiotu lub siedzibę jego oddziału – informacji o każdym uzasadnionym podejrzeniu manipulacji, zawierającej, z zastrzeżeniem ust. 2:
 - 1) szczegółowe dane dotyczące podejrzanej transakcji, ze wskazaniem:
 - a) instrumentu finansowego będącego przedmiotem transakcji,
 - b) rodzaju transakcji i trybu jej zawarcia,
 - c) daty i miejsca transakcji,
 - d) ceny i wolumenu transakcji,
 - e) rodzaju rynku i systemu notowań instrumentów finansowych, których dotyczy transakcja,
 - f) opisu zlecenia dotyczącego instrumentów finansowych, których dotyczy transakcja, w tym jego typu i wielkości,
 - g) osoby, która złożyła zlecenie lub zawarła transakcję, z określeniem w szczególności, czy działała ona na rachunek własny czy na rzecz osoby trzeciej;
 - 2) powody uzasadniające podejrzenie;
 - 3) informacje pozwalające na identyfikację osób, na rachunek których zlecenie zostało złożone lub transakcja zawarta, oraz innych osób mających związek z zawieraną transakcją;
 - 4) określenie związku podmiotu nadzorowanego z podejrzaną transakcją i osobami, o których mowa w pkt 3, wynikającego z charakteru wykonywanych przez ten podmiot czynności, w szczególności określonych w art. 69 ust. 2 pkt 2 lub 3;
 - 5) inne informacje, które w ocenie podmiotu nadzorowanego, o którym mowa w art. 5 pkt 1-3, 12 lub 13 ustawy o nadzorze, mogą mieć istotne znaczenie dla weryfikacji podejrzenia;
 - 6) datę i miejsce sporządzenia informacji oraz podpis osoby przekazującej informację.
2. W przypadku gdy wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1, podmiot nadzorowany nie posiada wszystkich informacji, przekazuje te informacje, które są mu znane, co najmniej ze wskazaniem powodu powzięcia podejrzenia manipulacji. Pozostałe informacje, w posiadanie których podmiot nadzorowany wszedł później, podmiot ten przekazuje niezwłocznie po ich uzyskaniu.
3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być sporządzane i przekazywane przez podmiot nadzorowany w inny sposób niż na piśmie, w szczególności na nośnikach elektronicznych lub przy użyciu środków porozumiewania się na odległość, z zachowaniem poufności tych informacji. W takim przypadku podmiot nadzorowany, na żądanie Komisji, przedstawia dokument potwierdzający na piśmie fakt przekazania informacji.

4. Po otrzymaniu informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, Komisja niezwłocznie przekazuje je właściwemu organowi nadzoru w innym państwie członkowskim, właściwemu dla rynku regulowanego, z funkcjonowaniem którego informacja ta ma związek.
5. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, spoczywa również na innych, niebędących podmiotami nadzorowanymi, bankach krajowych i oddziałach instytucji kredytowych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.
6. Podmiot wykonujący obowiązek, o którym mowa w ust. 1, zarówno o fakcie dokonania notyfikacji jak i jej treści nie może informować podmiotów innych niż Komisja, w szczególności osób, na których rachunek transakcje przeprowadzono, lub podmiotów powiązanych z tymi osobami, z wyłączeniem przypadków, w których obowiązek przekazania tych informacji wynika z przepisów innych ustaw.

Art. 41.

1. Komisja oraz uczestnicy rynku rozważając, czy składanie danych zleceń lub zawieranie danych transakcji może stanowić manipulację, o której mowa w art. 39 ust. 2 pkt 1 i 2, biorą pod uwagę w szczególności:
 - 1) jak znaczący udział w dziennym obrocie określonym instrumentem finansowym na danym rynku regulowanym mają dane zlecenia lub transakcje, a w szczególności, czy powodują one istotną zmianę ceny instrumentu finansowego;
 - 2) na ile zlecenia, które mają znaczący udział w ofertach kupna lub sprzedaży, albo transakcje, które mają znaczący udział w kupnie lub sprzedaży określonego instrumentu finansowego, powodują istotną zmianę ceny:
 - a) tego instrumentu finansowego lub
 - b) instrumentu pochodnego od instrumentu, o którym mowa w lit. a, lub
 - c) określonego prawa będącego podstawą wystawienia instrumentu finansowego, które jest dopuszczone do obrotu na danym rynku regulowanym;
 - 3) czy dane transakcje wpływają na zmianę faktycznego stanu posiadania określonego instrumentu finansowego dopuszczonego do obrotu na danym rynku regulowanym;
 - 4) na ile zmieniający się w krótkich odstępach czasu udział zleceń lub transakcji w ofertach kupna lub w kupnie na udział w ofertach sprzedaży lub w sprzedaży albo odwrotnie, które to zlecenia lub transakcje mają znaczący udział w dziennym obrocie określonym instrumentem finansowym na danym rynku regulowanym, powoduje w sposób bezpośredni lub pośredni istotną zmianę ceny tego instrumentu finansowego;
 - 5) na ile składanie w krótkich odstępach czasu zleceń lub zawieranie w ten sam sposób transakcji wywołuje krótkotrwałą zmianę ceny instrumentu finansowego, która następnie powraca do poziomu sprzed jej zmiany;
 - 6) na ile dane zlecenia odwołane przed ich realizacją powodują zmianę w zakresie najlepszych pod względem ceny ofert kupna lub sprzedaży albo po-

- zostałych ofert kupna lub sprzedaży instrumentu finansowego dopuszczalnego do obrotu na danym rynku regulowanym;
- 7) na ile zlecenia składane w okresie, który stanowi podstawę do określenia ceny rozliczeniowej, ceny wykonania, ceny odniesienia lub wyceny wartości danego instrumentu finansowego, lub w czasie poprzedzającym ten okres albo transakcje zawierane w tym samym czasie wpływają na cenę danego instrumentu finansowego, na podstawie której ustala się cenę rozliczeniową, cenę wykonania, cenę odniesienia lub dokonuje wyceny.
2. Przy rozważaniu, czy składanie zleceń lub zawieranie transakcji następuje przy jednoczesnym wprowadzeniu uczestników rynku w błąd albo wyzyskaniu ich błędu, co do ceny instrumentów finansowych Komisja oraz uczestnicy rynku biorą pod uwagę w szczególności:
- 1) czy składanie zleceń lub zawieranie transakcji przez określone osoby następuje w okresie poprzedzającym lub następującym po rozpowszechnieniu przez te osoby lub osoby z nimi powiązane fałszywych lub wprowadzających w błąd informacji;
 - 2) czy składanie zleceń lub zawieranie transakcji przez określone osoby następuje w okresie poprzedzającym lub następującym po sporządzeniu lub rozpowszechnieniu przez te osoby lub osoby z nimi powiązane błędnych, stronicznych lub w sposób wyraźny podyktowanych zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej rekomendacji.

Art. 42.

1. Osoby sporządzające rekomendacje dotyczące instrumentów finansowych, ich emitentów lub wystawców, przeznaczone do rozpowszechniania wśród inwestorów, oraz osoby zajmujące się rozpowszechnianiem takich rekomendacji są obowiązane do zachowania należytej staranności, zapewnienia rzetelności sporządzanych rekomendacji oraz ujawnienia słusznego interesu, a także konfliktów interesów istniejących w chwili ich sporządzania lub rozpowszechniania.
2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje informacji stanowiących rekomendacje dotyczące instrumentów finansowych, ich emitentów lub wystawców, sposób sporządzania i rozpowszechniania takich rekomendacji oraz szczegółowe warunki, jakim powinny odpowiadać te rekomendacje, przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia ich rzetelnej prezentacji i ujawnienia słusznego interesu oraz istnienia konfliktu interesów oraz bezpieczeństwa obrotu na rynku i zapobieżenia naruszeniu interesu jego uczestników.
3. Zakazy i wymogi, o których mowa w ust. 1, oraz wynikające z przepisów wydanych na podstawie ust. 2 mają zastosowanie w przypadkach określonych w art. 39 ust. 4.

Art. 43.

1. Przepisy niniejszego oddziału mają zastosowanie do instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub któregośkolwiek z innych państw członkowskich lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na takim rynku, niezależ-

nie od tego, czy transakcje, których przedmiotem jest dany instrument, są dokonywane na tym rynku, z uwzględnieniem ust. 2.

2. Przepis art. 39 ust. 2 pkt 4 lit. b stosuje się również do papierów wartościowych będących przedmiotem oferty publicznej, które mają podlegać dopuszczeniu do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzeniu do alternatywnego systemu obrotu.

Oddział 4

Przyjęte praktyki rynkowe

Art. 44.

1. Przyjętymi praktykami rynkowymi są zachowania, których zasadnie można oczekiwać na jednym lub wielu rynkach finansowych i które są, w drodze uchwały, akceptowane przez Komisję zgodnie z wytycznymi określonymi w art. 45 ust. 1.
2. Uchwała, o której mowa w ust. 1, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.

Art. 45.

1. Komisja uznając, czy określone zachowanie stanowi przyjętą praktykę rynkową, bierze pod uwagę w szczególności:
 - 1) przejrzystość i zrozumiałość praktyki rynkowej dla uczestników rynku;
 - 2) potrzebę ochrony prawidłowego funkcjonowania rynku i właściwego oddziaływania popytu i podaży;
 - 3) wpływ określonej praktyki rynkowej na płynność i efektywność działania rynku;
 - 4) stopień uwzględnienia zasad obrotu występujących na danym rynku oraz umożliwienie uczestnikom rynku podjęcia w odpowiednim czasie właściwych czynności w związku z wywołaną przez tę praktykę zmianą sytuacji rynkowej;
 - 5) ryzyko jakie w odniesieniu do instrumentów finansowych niesie ze sobą określona praktyka rynkowa dla prawidłowego funkcjonowania powiązanych pośrednio lub bezpośrednio rynków regulowanych lub nieregulowanych któregośkolwiek z państw członkowskich;
 - 6) wyniki postępowań prowadzonych przez właściwy organ nadzoru i inne organy uprawnione do prowadzenia postępowań w zakresie nadużyć dokonywanych w obrocie instrumentami finansowymi, dotyczące określonej praktyki rynkowej, w szczególności jeżeli praktyka ta naruszała przepisy wprowadzone w celu przeciwdziałania nadużyciom na danym rynku lub rynkach bezpośrednio lub pośrednio związanych z którymkolwiek rynkiem państwa członkowskiego lub naruszała postanowienia zawarte w regulacjach określających zasady postępowania na tych rynkach;
 - 7) charakterystykę określonego rynku regulowanego lub nieregulowanego, rodzaje instrumentów finansowych będących w obrocie, rodzaje uczestników

- rynku, włączając w to wielkość udziału inwestorów indywidualnych w obrocie na danym rynku.
2. Komisja regularnie weryfikuje przyjęte praktyki rynkowe, biorąc przy tym pod uwagę istotne zmiany w funkcjonowaniu rynku, takie jak zmiany zasad obrotu lub zasad organizacji rynku.
 3. Biorąc pod uwagę potrzebę ochrony zasad uczciwego obrotu i właściwego oddziaływania sił popytu i podaży, należy w szczególności analizować wpływ określonej praktyki rynkowej na główne parametry rynku, takie jak:
 - 1) warunki występujące na danym rynku;
 - 2) średnią cenę na sesji;
 - 3) cenę ustalaną na zakończenie notowań.
 4. Określona, w szczególności nowa lub kształtująca się, praktyka rynkowa może być stosowana, nawet jeżeli nie została zaakceptowana przez Komisję.
 5. Przed zaakceptowaniem danego zachowania, jako przyjętej praktyki rynkowej, Komisja przeprowadza konsultacje celem zasięgnięcia opinii:
 - 1) właściwych podmiotów będących uczestnikami odpowiednio rynku papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych, towarów giełdowych lub usług funduszy inwestycyjnych oraz stowarzyszeń i organizacji zrzeszających uczestników tych rynków;
 - 2) właściwego organu nadzoru w innym państwie członkowskim, w którym rynek regulowany posiada podobne cechy, w szczególności pod względem organizacji, wielkości i rodzajów transakcji.
 6. Wprowadzenie zmiany przyjętej praktyki rynkowej wymaga uprzedniego przeprowadzenia konsultacji z podmiotami i organizacjami, o których mowa w ust. 5.
 7. Komisja przekazuje Komitetowi Europejskich Regulatorów Papierów Wartościowych oraz do publicznej wiadomości treść uchwały, o której mowa w art. 44 ust. 1, wskazując jednocześnie wytyczne, które wzięła pod uwagę akceptując dane zachowanie jako przyjętą praktykę rynkową.
 8. W przypadku wszczęcia postępowania administracyjnego, wyjaśniającego lub karnego w sprawie związanej z wykonywaniem nadzoru przez Komisję dotyczącej zachowań będących przedmiotem opinii, o której mowa w ust. 5, Komisja może zawiesić prowadzenie konsultacji do chwili zakończenia tego postępowania.

Dział III

Krajowy Depozyt. System depozytowo-rozliczeniowy.

Art. 46.

1. Krajowy Depozyt działa w formie spółki akcyjnej.
2. Akcje Krajowego Depozytu mogą być wyłącznie imienne.
3. Akcjonariuszami Krajowego Depozytu mogą być: spółki prowadzące giełdę, spółki prowadzące rynek pozagiełdowy, firmy inwestycyjne, banki, Skarb Pań-

- stwa, Narodowy Bank Polski oraz osoby prawne lub inne jednostki organizacyjne, które prowadzą działalność w zakresie rejestrowania papierów wartościowych, jak również rozliczenia lub rozrachunku transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi lub organizowania rynku regulowanego, z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego lub państwa należącego do OECD, podlegające nadzorowi właściwego organu nadzoru tego państwa.
4. Akcje Krajowego Depozytu nie dają prawa do dywidendy.
 5. W sprawach dotyczących sprawozdań zarządu Krajowego Depozytu z działalności spółki, planów działalności i planów finansowych Krajowego Depozytu, sprawozdania z działalności systemu rekompensat, o którym mowa w art. 146 ust. 1, regulaminów, o których mowa w art. 50 ust.1, art. 66 ust. 2, art. 134 ust. 1 oraz innych regulacji Krajowego Depozytu wydawanych na podstawie tych regulaminów, zarząd lub rada nadzorcza Krajowego Depozytu zasięga opinii zespołu doradczego, składającego się z:
 - 1) 2 przedstawicieli reprezentatywnych stowarzyszeń lub organizacji zrzeszających podmioty, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 4 lit. d ustawy o nadzorze;
 - 2) 2 przedstawicieli reprezentatywnych stowarzyszeń lub organizacji zrzeszających podmioty, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 4 lit. e ustawy o nadzorze;
 - 3) 2 przedstawicieli izb gospodarczych, o których mowa w art. 92 ust. 1;
 - 4) 2 przedstawicieli podmiotów, o których mowa w art. 51 ust. 3 i 4;
 - 5) 1 przedstawiciela każdej ze spółek prowadzących rynek regulowany.
 6. Zespół doradczy może, z własnej inicjatywy, wydawać i przedstawiać zarządowi lub radzie nadzorczej Krajowego Depozytu opinie w sprawach, o których mowa w ust. 5.

Art. 47.

1. Zawiadomienia Komisji wymaga zamiar bezpośredniego lub pośredniego nabycia lub objęcia akcji Krajowego Depozytu w liczbie:
 - 1) stanowiącej co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego lub
 - 2) powodującej osiągnięcie lub przekroczenie 10%, 20%, 33% lub 50% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego– przy czym posiadanie akcji Krajowego Depozytu przez podmioty pozostające w tej samej grupie kapitałowej uważa się za ich posiadanie przez jeden podmiot.
2. Przez pośrednie nabycie akcji Krajowego Depozytu rozumie się nabycie lub objęcie akcji lub udziałów podmiotu posiadającego bezpośrednio lub pośrednio akcje Krajowego Depozytu, jeżeli w wyniku nabycia lub objęcia dojdzie do osiągnięcia lub przekroczenia 50% ogólnej liczby głosów lub 50% kapitału zakładowego tego podmiotu.
3. Komisji przysługuje prawo zgłoszenia sprzeciwu wobec planowanego bezpośredniego lub pośredniego nabycia lub objęcia akcji Krajowego Depozytu w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy istnieje uzasadnione podejrzenie, że podmiot zamierzający na-

- być akcje Krajowego Depozytu mógłby wywierać niekorzystny wpływ na zarządzanie tą spółką. W przypadku niezgłoszenia sprzeciwu Komisja może wyznaczyć termin, w ciągu którego nabycie akcji Krajowego Depozytu może zostać dokonane.
4. Wykonywanie prawa głosu z akcji Krajowego Depozytu nabytych pomimo sprzeciwu, o którym mowa w ust. 3, jest bezskuteczne.
 5. W przypadku gdy podmiotem nabywającym akcje Krajowego Depozytu jest zagraniczna firma inwestycyjna, bank zagraniczny albo zagraniczny zakład ubezpieczeń posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, Komisja zasięga opinii organu nadzoru, który udzielił zezwolenia na prowadzenie działalności przez te podmioty.
 6. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy podmiotem nabywającym akcje Krajowego Depozytu jest podmiot dominujący wobec podmiotu, o którym mowa w ust. 5, lub podmiot wywierający znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 na podmiot, o którym mowa w ust. 5, a także w przypadku jeżeli w wyniku pośredniego nabycia podmiot, którego akcje są przedmiotem nabycia, stałby się podmiotem zależnym od nabywcy albo podmiotem, na który nabywca zacznie wywierać znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3.
 7. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera wskazanie liczby akcji, które nabywca zamierza nabyć, ich udział w kapitale zakładowym oraz liczbę głosów, jaką nabywca osiągnie na walnym zgromadzeniu oraz składane pod rygorem odpowiedzialności karnej, oświadczenie o źródle pochodzenia środków pieniężnych przeznaczonych na zapłatę za obejmowane lub nabywane akcje.
 8. Niezgłoszenie przez Komisję sprzeciwu w terminie, o którym mowa w ust. 3, oznacza zgodę na nabycie akcji Krajowego Depozytu, na warunkach wskazanych w zawiadomieniu.

Art. 48.

1. Do zadań Krajowego Depozytu należy prowadzenie depozytu papierów wartościowych, prowadzenie rozliczeń i rozrachunku transakcji w papierach wartościowych, prowadzenie systemu zabezpieczania płynności rozliczeń oraz wykonywanie czynności w zakresie prowadzenia systemu rejestracji, rozliczeń i rozrachunku instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi.
2. Do zadań Krajowego Depozytu należy w szczególności:
 - 1) rejestrowanie, z zastrzeżeniem art. 49, zdematerializowanych papierów wartościowych oraz innych instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi, które zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym giełdowym lub pozagiełdowym lub wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu;
 - 2) nadzorowanie zgodności wielkości emisji z liczbą papierów wartościowych, zarejestrowanych w depozycie papierów wartościowych, znajdujących się w obrocie;
 - 3) obsługa realizacji zobowiązań emitentów wobec uprawnionych z papierów wartościowych zarejestrowanych w depozycie papierów wartościowych;

- 4) rozliczanie, z zastrzeżeniem art. 49, transakcji zawieranych na rynku regulowanym giełdowym i pozagiełdowym;
 - 5) rozliczanie transakcji zawieranych w alternatywnym systemie obrotu w zakresie zdematerializowanych papierów wartościowych;
 - 6) czynności związane z wycofywaniem papierów wartościowych z depozytu papierów wartościowych;
 - 7) dokonywanie rozrachunku w instrumentach finansowych i środkach pieniężnych w związku z transakcjami, o których mowa w pkt 4 i 5;
 - 8) prowadzenie systemu zabezpieczania płynności rozliczeń, w tym systemu gwarantowania rozliczeń transakcji zawartych na rynku regulowanym giełdowym i pozagiełdowym;
 - 9) zapewnienie prawidłowego funkcjonowania obowiązkowego systemu rekompensat, o którym mowa w art. 133 ust. 1.
3. Krajowy Depozyt może również:
- 1) rejestrować inne instrumenty finansowe niż określone w ust. 2 pkt 1;
 - 2) dokonywać rozliczenia i rozrachunku transakcji innych niż określone w ust. 2 pkt 4 i 5, w tym w szczególności transakcji zawieranych na towarowym rynku instrumentów finansowych;
 - 3) prowadzić system zabezpieczenia płynności rozliczeń transakcji, o których mowa w pkt 2.
4. Krajowy Depozyt może obsługiwać obrót papierami wartościowymi innymi niż zdematerializowane. Do obsługi tej stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące prowadzenia depozytu papierów wartościowych, chyba że ustawa stanowi inaczej.
5. Krajowy Depozyt może prowadzić rachunki pieniężne, dokonywać rozliczeń pieniężnych, udzielać pożyczek oraz uczestniczyć w rozrachunkach dokonywanych przez Narodowy Bank Polski na zasadach stosowanych w przypadku rozrachunków międzybankowych, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ust. 1-3.
6. Zadania określone w ust. 2 pkt 1, 2 i 9 może wykonywać wyłącznie Krajowy Depozyt.
7. Za zgodą Komisji Krajowy Depozyt może powierzyć innemu podmiotowi, w drodze umowy, wykonywanie niektórych czynności związanych z realizacją zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 3-5.
8. Krajowy Depozyt, w zakresie określonym w umowie, sprawuje nadzór nad działalnością podmiotu, o którym mowa w ust. 7, a w szczególności określa zasady i tryb wykonywania powierzonych czynności, zakres tych czynności i kontroluje sposób ich wykonywania.
9. Komisja cofa zgodę, jeżeli dalsze wykonywanie powierzonych czynności mogłoby zagrozić bezpieczeństwu obrotu albo w przypadku rozwiązania umowy, o której mowa w ust. 7.
10. Rozliczeniem, o którym mowa w ust. 1, jest ustalenie wysokości świadczeń pieniężnych i niepieniężnych wynikających z zawartych transakcji, do spełnienia których zobowiązani są uczestnicy Krajowego Depozytu, zwani dalej „uczestnikami”, będący stronami tych transakcji lub inni uczestnicy, którzy zobowiązali

się do wypełniania obowiązków w związku z takimi rozliczeniami (strony rozliczenia).

11. Rozrachunkiem, o którym mowa w ust. 1, jest obciążenie lub uznanie konta depozytowego lub rachunku papierów wartościowych prowadzonego przez Krajowy Depozyt odpowiednio w związku z transakcją zbycia lub nabycia instrumentów finansowych, a także, odpowiednio do ustalonych w trakcie rozliczenia kwot świadczeń, uznanie lub obciążenie rachunku bankowego wskazanego przez uczestnika będącego stroną rozliczenia.

Art. 49.

Rejestracja i rozliczanie transakcji w zakresie papierów wartościowych:

- 1) emitowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski,
- 2) opiewających na zbywalne prawa majątkowe wynikające z papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski
– może być, jeżeli emitent tak postanowi, dokonana w odrębnym systemie prowadzonym przez Narodowy Bank Polski.

Art. 50.

1. Rada nadzorcza Krajowego Depozytu, na wniosek zarządu, uchwała regulamin Krajowego Depozytu.
2. Regulamin Krajowego Depozytu i jego zmiany są zatwierdzane przez Komisję.
3. Komisja odmawia zatwierdzenia zmian regulaminu Krajowego Depozytu, jeżeli proponowane zmiany są sprzeczne z przepisami prawa lub mogłyby naruszyć bezpieczeństwo obrotu.
4. Regulamin Krajowego Depozytu określa w szczególności:
 - 1) prawa i obowiązki uczestników, tryb i szczegółowe zasady postępowania w związku z nabywaniem lub utratą statusu uczestnika;
 - 2) sposób rejestracji instrumentów finansowych w Krajowym Depozycie, jak również prowadzenia przez uczestników rachunków papierów wartościowych i innych rachunków związanych z obsługą rachunków papierów wartościowych;
 - 3) zasady dokonywania redukcji wartości lub liczby akcji oraz tryb dokonywania przez emitenta zwrotu wartości akcji w zakresie przeprowadzonej redukcji, w przypadku o którym mowa w art. 56;
 - 4) sposób i tryb rozliczania transakcji;
 - 5) sposób obsługi rachunków pieniężnych uczestników;
 - 6) sposób obsługi realizacji zobowiązań emitentów wobec uprawnionych z papierów wartościowych;
 - 7) tryb wystawiania świadectw przez Krajowy Depozyt;
 - 8) sposób naliczania i wysokość opłat, o których mowa w art. 63;
 - 9) środki dyscyplinujące i porządkowe, które mogą być stosowane wobec uczestników naruszających obowiązki wynikające z uczestnictwa, oraz zasady i tryb ich stosowania;

- 10) sposób postępowania i środki stosowane w związku z:
 - a) nadzorem nad zgodnością wielkości emisji rejestrowanej przez Krajowy Depozyt z liczbą papierów wartościowych znajdujących się w obrocie,
 - b) kontrolą uczestników w zakresie podejmowanych przez nich czynności w obrocie papierami wartościowymi;
 - 11) sposób funkcjonowania systemu rozliczeń i rozrachunku;
 - 12) sposób organizacji systemu zabezpieczenia płynności rozliczania transakcji, w szczególności określający system gwarantowania rozliczeń transakcji zawieranych na rynku regulowanym giełdowym i pozagiełdowym;
 - 13) zasady funkcjonowania zespołu doradczego, o którym mowa w art. 46 ust. 5.
5. Regulamin Krajowego Depozytu, jego zmiany oraz inne, wydane na podstawie regulaminu regulacje dotyczące praw i obowiązków uczestników, Krajowy Depozyt udostępnia do wiadomości uczestników co najmniej na 2 tygodnie przed dniem ich wejścia w życie.
6. W przypadku, jeżeli zmiany regulaminu Krajowego Depozytu nie ograniczają praw ani nie zwiększają obowiązków uczestników, Komisja może zezwolić na skrócenie czasu ich wejścia w życie.

Art. 51.

1. Zadania, o których mowa w art. 48 ust. 1 i 2, Krajowy Depozyt wykonuje współdziałając z uczestnikami.
2. Uczestnikami mogą być wyłącznie podmioty, których przedmiot przedsiębiorstwa obejmuje prowadzenie rachunków papierów wartościowych, emitenci zdematerializowanych papierów wartościowych, jak również inne instytucje finansowe, jeżeli ich uczestnictwo ma na celu współdziałanie z Krajowym Depozytem w zakresie wykonywania zadań Krajowego Depozytu.
3. Uczestnikami mogą być również osoby prawne lub inne jednostki organizacyjne z siedzibą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wykonujące zadania w zakresie centralnej rejestracji papierów wartościowych lub rozliczania transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi, z zastrzeżeniem że podmioty, których działalność nie podlega nadzorowi właściwego organu sprawującego nadzór nad instytucjami finansowymi w państwie członkowskim albo w państwie należącym do OECD, mogą być uczestnikami za zgodą i na warunkach określonych przez Komisję.
4. Uczestnikami mogą być także zagraniczne firmy inwestycyjne oraz zagraniczne osoby prawne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 52.

1. Uczestnictwo powstaje przez zawarcie z Krajowym Depozytem umowy o uczestnictwo w depozycie papierów wartościowych, zwanej dalej „umową o uczestnictwo”.

2. Podmiotowi, który uzyskał zgodę Komisji na prowadzenie rachunków papierów wartościowych lub który prowadzi rachunki papierów wartościowych na podstawie art. 117 i spełnia wymogi określone w regulaminie Krajowego Depozytu, przysługuje roszczenie o zawarcie umowy o uczestnictwo.
3. Zawarcie umowy o uczestnictwo następuje przez złożenie oświadczenia o zamiarze jej zawarcia przez podmiot uprawniony, w terminie 2 tygodni od dnia złożenia tego oświadczenia, chyba że zarząd Krajowego Depozytu podejmie w tym terminie uchwałę o odmowie jej zawarcia.
4. Od uchwały zarządu odmawiającej zawarcia umowy o uczestnictwo przysługuje odwołanie do rady nadzorczej Krajowego Depozytu. Rada nadzorcza rozpatruje odwołanie w terminie 2 tygodni od dnia jego złożenia.

Art. 53.

1. W razie ograniczenia albo pozbawienia uczestnictwa danego podmiotu w Krajowym Depozycie, w przypadkach określonych w regulaminie Krajowego Depozytu, spółka prowadząca giełdę oraz spółka prowadząca rynek pozagiełdowy są obowiązane do ograniczenia albo zawieszenia działania uczestnika na rynku regulowanym, chyba że inny uczestnik będzie wykonywał zadania związane z rozliczaniem transakcji.
2. O ograniczeniu albo pozbawieniu uczestnictwa Krajowy Depozyt informuje niezwłocznie spółkę prowadzącą giełdę oraz spółkę prowadzącą rynek pozagiełdowy.

Art. 54.

Krajowy Depozyt w związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 3 i 6, może otrzymywać od uczestników dane umożliwiające identyfikację ich klientów uprawnionych z określonych papierów wartościowych oraz wskazujące stany ich posiadania w tych papierach wartościowych, według stanu na dany dzień, a w związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 8, Krajowy Depozyt może żądać od uczestnika przekazania tych danych oraz tych stanów.

Art. 55.

1. Papierom wartościowym danej emisji dającym te same uprawnienia i posiadającym ten sam status w obrocie Krajowy Depozyt nadaje odrębne oznaczenie, zwane dalej „kodem”.
2. Na wniosek emitenta papierom wartościowym różnych emisji dającym te same uprawnienia ich posiadaczom i posiadającym ten sam status w obrocie Krajowy Depozyt może nadać jeden kod, jeżeli uprzednio zawiadomił o tym spółkę prowadzącą rynek regulowany, na którym papiery te są przedmiotem obrotu, lub podmiot organizujący dla nich alternatywny system obrotu.
3. Emitent nie może różnicować praw z papierów wartościowych oznaczonych tym samym kodem. Zmiana praw z papierów wartościowych oznaczonych tym samym kodem wymaga nadania odrębnego kodu.

Art. 56.

1. W przypadku gdy:
 - 1) zostało uchylone postanowienie sądu o wpisie podwyższenia kapitału zakładowego spółki publicznej do rejestru przedsiębiorców lub
 - 2) uchwała walnego zgromadzenia o podwyższeniu tego kapitału została uchylona albo stwierdzono jej nieważność– a akcje wyemitowane w wyniku podwyższenia zostały uprzednio objęte tym samym kodem razem z innymi akcjami tej spółki, w depozycie papierów wartościowych przeprowadzana jest redukcja wartości nominalnej wszystkich akcji oznaczonych tym kodem.
2. Jeżeli nie jest możliwe przeprowadzenie redukcji, o której mowa w ust. 1, w depozycie papierów wartościowych przeprowadzana jest redukcja ogólnej liczby akcji oznaczonych danym kodem.
3. Na podstawie zawiadomienia o przeprowadzeniu redukcji złożonego przez Krajowy Depozyt właściwy sąd rejestrowy dokonuje odpowiedniej zmiany w rejestrze przedsiębiorców, a następnie wzywa spółkę do dostosowania w określonym terminie brzmienia statutu do zmienionego stanu prawnego.
4. Spółka publiczna jest obowiązana do zwrotu akcjonariuszom środków uzyskanych w wyniku emisji akcji, które są zapisane na rachunkach akcjonariuszy i zostały objęte redukcją, o której mowa w ust. 1 i 2. Udział poszczególnych akcjonariuszy w wartości środków zwracanych przez emitenta jest wyznaczony odpowiednio stosunkiem zredukowanej wartości nominalnej akcji zapisanych na ich rachunkach papierów wartościowych do wartości nominalnej wszystkich akcji będących przedmiotem redukcji albo stosunkiem liczby akcji zapisanych na ich rachunkach papierów wartościowych, które zostały objęte redukcją, do łącznej liczby zredukowanych akcji.

Art. 57.

1. Rejestracja papierów wartościowych jest prowadzona przez Krajowy Depozyt na:
 - 1) kontach depozytowych, które nie pozwalają na identyfikację posiadacza rachunku, na którym te papiery zostały zapisane;
 - 2) rachunkach papierów wartościowych.
2. Stany na rachunkach papierów wartościowych prowadzonych przez uczestników powinny być zgodne ze stanem na odpowiednim koncie depozytowym prowadzonym w Krajowym Depozycie.

Art. 58.

Zobowiązanie emitenta opiewające na papiery wartościowe jest wykonane z chwilą otrzymania świadczenia przez uczestnika prowadzącego rachunek papierów wartościowych dla osoby uprawnionej do tego świadczenia, zaś opiewające na pieniądze – z chwilą dokonania przeniesienia środków pieniężnych na rachunek bankowy wskazany przez tego uczestnika.

Art. 59.

1. Organizując i prowadząc rozliczanie transakcji, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 4, Krajowy Depozyt określa w szczególności zakres obowiązków stron transakcji lub stron rozliczenia w przypadku, gdy strony transakcji wykonują swoje zobowiązania poprzez inne podmioty, w celu prawidłowego spełnienia przez strony świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych, wynikających z zawartych transakcji.
2. Krajowy Depozyt organizuje i zarządza systemem gwarantującym prawidłowe wykonanie zobowiązań wynikających z transakcji.
3. Krajowy Depozyt może wystąpić jako strona transakcji zawartej na rynku regulowanym giełdowym lub pozagiełdowym, wyłącznie w związku z wykorzystaniem środków systemu, o którym mowa w ust. 2, zgodnie z jego celem.

Art. 60.

Jeżeli sposób rozliczenia transakcji polega na spełnianiu przez stronę transakcji albo stronę rozliczenia świadczenia w wysokości stanowiącej nadwyżkę ponad wartość należnego jej świadczenia pieniężnego lub niepieniężnego, obowiązek spełnienia przez uczestnika świadczenia w tej wysokości powstaje z chwilą zawarcia transakcji; nie wyłącza to możliwości ustalenia innej wysokości świadczenia w przypadkach określonych w art. 62.

Art. 61.

1. Wszczęcie postępowania upadłościowego, naprawczego, egzekucyjnego lub otwarcie likwidacji, a także podjęcie innych środków prawnych względem uczestnika lub innego podmiotu działającego bezpośrednio na rynku regulowanym, skutkujących zawieszeniem lub zaprzestaniem dokonywania przez niego spłaty zadłużeń albo ograniczających jego zdolność w zakresie swobodnego rozporządzania mieniem, w tym zawieszenie działalności banku w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, nie wywołuje skutków prawnych wobec środków znajdujących się na koncie depozytowym, rachunku papierów wartościowych, rachunku pieniężnym lub rachunku bankowym tego uczestnika lub innego podmiotu działającego na rynku regulowanym służącym do realizacji rozliczeń transakcji w zakresie, w jakim środki te są potrzebne do rozliczenia transakcji w Krajowym Depozycie, chociażby postępowanie zostało wszczęte, likwidacja otwarta lub inny środek prawny został podjęty przed jej rozliczeniem.
2. Środki prawne, o których mowa w ust. 1, nie wywołują skutków prawnych wobec przedmiotu zabezpieczenia ustanowionego przez uczestnika lub innego podmiotu bezpośrednio działającego na rynku regulowanym na rzecz innego uczestnika lub na rzecz Krajowego Depozytu w ramach systemu zabezpieczania płynności rozliczania transakcji, na zasadach określonych w regulaminie Krajowego Depozytu.
3. Przepis ust. 1 stosuje się także w przypadku, gdy system rejestracji papierów wartościowych, o których mowa w art. 49, jest prowadzony przez Narodowy Bank Polski.

Art. 62.

1. W przypadku braku środków na koncie depozytowym, rachunku bankowym wskazanym przez stronę rozliczenia, rachunku papierów wartościowych lub rachunku pieniężnym uczestnika będącego stroną transakcji albo stroną rozliczenia potrzebnych na rozliczenie transakcji, Krajowy Depozyt określa transakcje, których rozliczenia ulegają zawieszeniu.
2. System gwarantowania, o którym mowa w art. 59 ust. 2, może przewidywać niespełnienie świadczeń na rzecz uczestnika, który spowodował zawieszenie rozliczenia transakcji.

Art. 63.

Krajowy Depozyt pobiera opłaty za czynności dokonywane na rzecz uczestników.

Art. 64.

1. Przewodniczący Komisji lub osoba przez niego upoważniona ma prawo:
 - 1) wstępu do siedziby Krajowego Depozytu celem wglądu do ksiąg, dokumentów i innych nośników informacji;
 - 2) uczestniczyć w posiedzeniach rady nadzorczej Krajowego Depozytu oraz w walnych zgromadzeniach.
2. Na żądanie Przewodniczącego Komisji lub osoby przez niego upoważnionej, osoby uprawnione do reprezentowania Krajowego Depozytu lub wchodzące w skład jego zarządu i rady nadzorczej albo pozostające z nim w stosunku pracy są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt spółki, kopii dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień.
3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 2, spoczywa również na biegłym rewidencie oraz osobach uprawnionych do reprezentowania podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych lub pozostających z tym podmiotem w stosunku pracy – w zakresie dotyczącym czynności podejmowanych przez te osoby lub podmiot, w związku z badaniem sprawozdań finansowych Krajowego Depozytu lub świadczeniem na jego rzecz innych usług wymienionych w art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 13 października 1994 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie. Nie narusza to obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 4a tej ustawy.
4. Na pisemne żądanie Komisji zarząd Krajowego Depozytu jest obowiązany do:
 - 1) zwołania nadzwyczajnego walnego zgromadzenia lub
 - 2) umieszczenia spraw wskazanych przez Komisję w porządku obrad walnego zgromadzenia.
5. W przypadku niewykonania obowiązków, o których mowa w ust. 4, do żądania Komisji stosuje się odpowiednio przepisy art. 401 § 1 i 3 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.
6. Komisja może nakazać radzie nadzorczej Krajowego Depozytu niezwłoczne podjęcie, jednak nie później niż w terminie 10 dni roboczych, uchwały w określonej sprawie.

7. Komisja może zaskarżyć do sądu uchwałę walnego zgromadzenia lub rady nadzorczej Krajowego Depozytu, w terminie 30 dni od dnia powzięcia wiadomości o uchwale, w drodze powództwa o jej uchylenie, jeżeli uchwała narusza przepisy prawa, postanowienia statutu, regulaminu lub zasady bezpieczeństwa obrotu albo jeżeli została podjęta z naruszeniem przepisów prawa, postanowień statutu lub regulaminu.
8. W razie powzięcia wątpliwości co do prawidłowości lub rzetelności sprawozdań finansowych albo innych informacji finansowych, których obowiązek sporządzenia wynika z odrębnych przepisów, lub prawidłowości prowadzenia ksiąg rachunkowych, Komisja może zlecić kontrolę tych sprawozdań, informacji i ksiąg rachunkowych podmiotowi uprawnionemu do badania sprawozdań finansowych. W przypadku gdy kontrola wykaże istnienie istotnych nieprawidłowości, Krajowy Depozyt zwraca Komisji koszty przeprowadzenia kontroli.

Art. 65.

1. Uczestnicy są obowiązani do wnoszenia do Krajowego Depozytu wpłat, z których tworzy się fundusz zabezpieczający prawidłowe rozliczenie zawartych transakcji, zwany dalej „funduszem rozliczeniowym”.
2. Fundusz rozliczeniowy zapewnia rozliczanie transakcji zawieranych na rynku regulowanym, w zakresie określonym w regulaminie funduszu rozliczeniowego.
3. Krajowy Depozyt może zarządzać środkami funduszu rozliczeniowego.

Art. 66.

1. Wysokość wpłat na fundusz rozliczeniowy określa Krajowy Depozyt w zależności od poziomu zobowiązań, które mogą powstać w wyniku rozliczanej przez niego działalności uczestnika w zakresie wskazanym w art. 65 ust. 2. Wysokość wpłat może być również uzależniona od sytuacji finansowej uczestnika.
2. Rada nadzorcza Krajowego Depozytu, na wniosek zarządu, uchwała regulamin określający sposób tworzenia i wykorzystywania funduszu rozliczeniowego. Regulamin i jego zmiany podlegają zatwierdzeniu przez Komisję.

Art. 67.

1. Masa majątkowa funduszu rozliczeniowego stanowi współwłasność łączną uczestników. Nie wyłącza to możliwości indywidualnego określania obowiązków uczestnika w związku z wykorzystaniem funduszu rozliczeniowego, spowodowanym przez działania tego uczestnika.
2. Fundusz rozliczeniowy może składać się z wyodrębnionych funkcjonalnie części, z których każda zawiera środki przeznaczone na zabezpieczenie rozliczenia transakcji zawieranych na poszczególnych rynkach lub na zabezpieczenie rozliczenia określonych rodzajów transakcji.
3. Do środków funduszu rozliczeniowego stosuje się odpowiednio przepisy art. 61.

Art. 68.

Krajowy Depozyt może również na podstawie umowy z podmiotem organizującym alternatywny system obrotu prowadzić fundusz zabezpieczający prawidłowe rozliczanie transakcji w tym obrocie.

Dział IV**Uczestnictwo w obrocie instrumentami finansowymi****Rozdział 1****Prowadzenie działalności przez firmy inwestycyjne****Oddział 1****Przepisy ogólne****Art. 69.**

1. Prowadzenie działalności maklerskiej wymaga zezwolenia Komisji wydanego na wniosek, o którym mowa w art. 82, złożony przez zainteresowany podmiot.
2. Działalność maklerska, z zastrzeżeniem art. 70 i 71, obejmuje wykonywanie czynności polegających na:
 - 1) przyjmowaniu i przekazywaniu zleceń nabycia lub zbycia maklerskich instrumentów finansowych;
 - 2) wykonywaniu zleceń, o których mowa w pkt 1, na rachunek dającego zlecenie;
 - 3) nabywaniu lub zbywaniu na własny rachunek maklerskich instrumentów finansowych;
 - 4) zarządzaniu portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba maklerskich instrumentów finansowych;
 - 5) oferowaniu maklerskich instrumentów finansowych;
 - 6) świadczeniu usług w wykonaniu zawartych umów o subemisję inwestycyjne i usługowe lub zawieraniu i wykonywaniu innych umów o podobnym charakterze, jeżeli ich przedmiotem są maklerskie instrumenty finansowe.
3. Działalnością maklerską jest również wykonywanie czynności polegających na:
 - 1) prowadzeniu rachunków papierów wartościowych oraz rachunków pieniężnych służących do ich obsługi, z wyłączeniem rachunków prowadzonych przez bank powierniczy;
 - 2) doradztwie inwestycyjnym w zakresie maklerskich instrumentów finansowych, dopuszczonych do obrotu zorganizowanego;
 - 3) organizowaniu alternatywnego systemu obrotu, z zastrzeżeniem art. 21 ust. 3 i art. 33 ust. 3.
4. Działalnością maklerską jest również wykonywanie przez firmę inwestycyjną czynności polegających na:

- 1) przechowywaniu i rejestrowaniu zmian stanu posiadania maklerskich instrumentów finansowych;
- 2) ewidencjonowaniu oraz prowadzeniu rachunków, na których są zapisywane maklerskie instrumenty finansowe, z wyłączeniem rachunków papierów wartościowych, oraz prowadzeniu rachunków pieniężnych służących do obsługi rachunków, na których są zapisywane te instrumenty, z wyłączeniem obsługi rachunków papierów wartościowych, jak również rozliczaniu transakcji, których przedmiotem są te instrumenty, z wyłączeniem transakcji, których przedmiotem są zdematerializowane papiery wartościowe lub inne maklerskie instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu zorganizowanego;
- 3) udostępnianiu skrytek sejfowych;
- 4) udzielaniu pożyczek pieniężnych na dokonanie transakcji, której przedmiotem jest jeden lub większa liczba maklerskich instrumentów finansowych, w przypadku gdy transakcja jest dokonywana za pośrednictwem firmy inwestycyjnej udzielającej pożyczki;
- 5) doradztwie dla przedsiębiorstw w zakresie struktury kapitałowej, strategii przedsiębiorstwa lub innych zagadnień związanych z taką strukturą lub strategią;
- 6) doradztwie i innych usługach w zakresie łączenia, podziału oraz przejmowania przedsiębiorstw;
- 7) doradztwie inwestycyjnym w zakresie maklerskich instrumentów finansowych, z wyłączeniem instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu zorganizowanego;
- 8) świadczeniu usług dodatkowych związanych z subemisją usługową lub inwestycyjną;
- 9) wymianie walutowej, w przypadku gdy jest to związane z działalnością maklerską w zakresie wskazanym w ust. 2.

Art. 70.

1. Przepisów niniejszego działu nie stosuje się do:

- 1) zakładów ubezpieczeń;
- 2) podmiotów wykonujących czynności określone w art. 69 ust. 2 wyłącznie na rzecz podmiotów należących do tej samej grupy kapitałowej, do której należy podmiot wykonujący te czynności;
- 3) podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w innym zakresie niż działalność maklerska wykonujących czynności wskazane w art. 69 ust. 2 w sposób incydentalny w związku z prowadzoną działalnością, o ile ta działalność regulowana jest przepisami i o ile przepisy te nie wyłączają możliwości wykonywania tych czynności;
- 4) podmiotów wykonujących wyłącznie czynności wskazane w art. 69 ust. 2 pkt 3, o ile czynności te nie są wykonywane zawodowo i w sposób stały, w szczególności jeżeli nie stanowią one przedmiotu podstawowej działalności gospodarczej danego podmiotu;

- 5) banków centralnych państw członkowskich i innych krajowych podmiotów wykonujących podobne funkcje, jak również innych podmiotów publicznych powołanych do zarządzania długiem publicznym;
 - 6) funduszy inwestycyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546 oraz z 2005 r. Nr 83, poz. 719 i Nr 183, poz. 1537);
 - 7) funduszy emerytalnych w rozumieniu ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 159, poz. 1667 oraz z 2005 r. Nr 143, poz. 1202);
 - 8) przechowywania aktywów funduszy, o których mowa w pkt 6 lub 7, i zarządzania tymi funduszami;
 - 9) podmiotów, których podstawową działalnością gospodarczą jest inwestowanie na własny rachunek w towary giełdowe w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, świadczących usługi na rzecz producentów takich towarów lub profesjonalnych ich użytkowników w zakresie związanym z ich podstawową działalnością;
 - 10) podmiotów zawierających w ramach prowadzonej działalności gospodarczej na własny rachunek transakcje na rynkach kontraktów terminowych lub opcji, lub na rachunek innych członków takich rynków, o ile odpowiedzialność za wykonanie zobowiązań wynikających z tych transakcji ponoszą uczestnicy rozliczający tych rynków.
2. Bank z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może, bez zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, wykonywać na zasadach określonych w odrębnych przepisach czynności określone w:
- 1) art. 69 ust. 2 pkt 1-5 - o ile przedmiotem tych czynności są papiery wartościowe, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2, lub inne niedopuszczone do obrotu zorganizowanego maklerskie instrumenty finansowe;
 - 2) art. 69 ust. 2 pkt 6.
3. Wykonywanie przez bank, zgodnie z ust. 2, czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2, nie stanowi działalności maklerskiej.

Art. 71.

1. Nie stanowią działalności maklerskiej czynności polegające wyłącznie na przyjmowaniu i przekazywaniu zleceń nabycia lub zbycia papierów wartościowych lub tytułów uczestnictwa w instytucjach zbiorowego inwestowania, o ile podmiot wykonujący te czynności nie jest uprawniony do świadczenia usług w zakresie przechowywania środków pieniężnych lub papierów wartościowych należących do osób trzecich oraz o ile czynności te są wykonywane przez podmiot prowadzący działalność gospodarczą regulowaną odrębnymi przepisami.
2. Zlecenia przyjmowane zgodnie z ust. 1 mogą być wyłącznie przekazywane do firmy inwestycyjnej albo instytucji zbiorowego inwestowania prowadzącej działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
3. Wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1, wymaga zawiadomienia Komisji nie później niż na miesiąc przed ich podjęciem. Do podmiotu wykonującego czynności, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy

art. 88, art. 90 ust. 1-4, przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 oraz art. 26-37 ustawy o nadzorze.

Art. 72.

1. W umowie o oferowanie maklerskich instrumentów finansowych firma inwestycyjna zobowiązuje się do pośrednictwa w:
 - 1) proponowaniu przez emitenta nabycia papierów wartościowych nowej emisji lub w zbywaniu tych papierów,
 - 2) proponowaniu przez podmiot wystawiający maklerskie instrumenty finansowe niebędące papierami wartościowymi nabycia tych instrumentów lub w ich zbywaniu w wyniku tej propozycji,
 - 3) proponowaniu przez wprowadzającego nabycia papierów wartościowych lub w ich zbywaniu w wyniku tej propozycji lub
 - 4) proponowaniu przez podmiot wprowadzający maklerskie instrumenty finansowe niebędące papierami wartościowymi do obrotu na rynku regulowanym lub do alternatywnego systemu obrotu lub w ich zbywaniu w wyniku tej propozycji.
2. Umowa o oferowanie instrumentów finansowych powinna być zawarta w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

Art. 73.

1. Firma inwestycyjna, z zastrzeżeniem art. 74, wykonuje zlecenia nabycia lub zbycia papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu zorganizowanego na podstawie umowy o świadczenie usług brokerskich.
2. W umowie o świadczenie usług brokerskich firma inwestycyjna:
 - 1) zobowiązuje się do przyjmowania i wykonywania, na warunkach określonych w tej umowie, zleceń nabycia lub zbycia we własnym imieniu na rachunek dającego zlecenie papierów wartościowych:
 - a) w obrocie na rynku regulowanym lub
 - b) w alternatywnym systemie obrotu;
 - 2) może również zobowiązać się do:
 - a) przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu zorganizowanego, lub
 - b) prowadzenia rachunku papierów wartościowych lub rachunku pieniężnego służącego do obsługi rachunku papierów wartościowych, jak również do obsługi realizacji innych zobowiązań firmy inwestycyjnej wobec klienta lub zobowiązań klienta wobec firmy inwestycyjnej z tytułu usług świadczonych przez tę firmę inwestycyjną na jego rzecz.
3. Przyjmując do wykonania zlecenie, o którym mowa w ust. 1, firma inwestycyjna zobowiązuje się wobec dającego zlecenie do nabycia lub zbycia oznaczonych papierów wartościowych w imieniu własnym, lecz na rachunek dającego zlecenie. Firma inwestycyjna odpowiada wobec dającego zlecenie zbycia za zapłatę ceny przez nabywcę papierów wartościowych.

4. Umowa oraz zlecenia, o których mowa w ust. 1, powinny mieć formę pisemną pod rygorem nieważności.
5. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1-4 do:
 - 1) umowy o świadczenie usług brokerskich – stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny dotyczące umowy zlecenia, z wyłączeniem art. 737;
 - 2) wykonywania zleceń, o których mowa w ust. 1 – stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny dotyczące umowy komisji, z wyłączeniem art. 768 § 3.
6. Do rachunku pieniężnego służącego do obsługi rachunku papierów wartościowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 725-733 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, z wyłączeniem uprawnienia do czasowego obracania wolnymi środkami pieniężnymi. Nie wyłącza to uprawnień Komisji wynikających z art. 88.
7. Przepisy ust. 1-5 stosuje się odpowiednio do wykonywania w obrocie zorganizowanym przez firmę inwestycyjną zleceń nabycia lub zbycia, na rachunek klienta niebędących papierami wartościowymi maklerskich instrumentów finansowych, o ile ich konstrukcja umożliwia zastosowanie tych przepisów.

Art. 74.

1. Firma inwestycyjna może wykonać zlecenie nabycia lub zbycia papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu zorganizowanego, poprzez zawarcie na własny rachunek umowy sprzedaży (transakcji bezpośredniej) ze zleceniodawcą.
2. Wykonywanie zleceń w sposób wskazany w ust. 1 odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług brokerskich.
3. Firma inwestycyjna przyjmuje i przekazuje zlecenia nabycia lub zbycia maklerskich instrumentów finansowych poprzez:
 - 1) przyjmowanie i przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia maklerskich instrumentów finansowych do innego podmiotu, w celu ich wykonania, lub
 - 2) podejmowanie czynności mających na celu znalezienie podmiotu zainteresowanego zawarciem umowy sprzedaży maklerskich instrumentów finansowych ze zleceniodawcą.

Art. 75.

1. W umowie o zarządzanie portfelem, w którego skład wchodzi jeden lub większa liczba maklerskich instrumentów finansowych, firma inwestycyjna zobowiązuje się do odpłatnego podejmowania i realizacji decyzji inwestycyjnych na rachunek klienta, w ramach pozostawionych przez zleceniodawcę do dyspozycji zarządzającego środków pieniężnych lub maklerskich instrumentów finansowych.
2. Umowa, o której mowa w ust. 1, powinna być zawarta w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

Art. 76.

1. W umowie o doradztwo inwestycyjne w zakresie maklerskich instrumentów finansowych, dopuszczonych do obrotu zorganizowanego, firma inwestycyjna zobowiązuje się do przygotowywania w oparciu o potrzeby i sytuację klienta i przekazywania mu pisemnej lub ustnej rekomendacji nabycia lub zbycia określonych maklerskich instrumentów finansowych albo powstrzymania się od zawarcia transakcji dotyczącej tych instrumentów.
2. Umowa, o której mowa w ust. 1, powinna być zawarta w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

Art. 77.

1. Przez usługę wymiany walutowej rozumie się przyjmowanie przez firmę inwestycyjną walut obcych i dokonywanie ich sprzedaży na rachunek klienta, jak również kupno walut obcych na rachunek klienta, w związku z obsługą realizacji zobowiązań firmy inwestycyjnej wobec klienta lub zobowiązań klienta wobec firmy inwestycyjnej z tytułu usług świadczonych przez tę firmę inwestycyjną na jego rzecz, lub zobowiązań klienta wobec emitenta papierów wartościowych, w przypadku gdy firma inwestycyjna działa w imieniu i na rachunek emitenta, lub zobowiązań emitenta papierów wartościowych wobec klienta, w przypadku gdy firma inwestycyjna działa w imieniu i na rachunek klienta w zakresie czynności wskazanych w art. 69 ust. 2.
2. Świadczenie przez firmę inwestycyjną usługi wymiany walutowej nie stanowi działalności kantorowej w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 141, poz. 1178, z 2003 r. Nr 228, poz. 2260 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 173, poz. 1808).

Art. 78.

1. Firma inwestycyjna organizuje alternatywny system obrotu na podstawie regulaminu, który wymaga zatwierdzenia przez Komisję. Regulamin alternatywnego systemu obrotu określa w szczególności:
 - 1) rodzaj maklerskich instrumentów finansowych mających być przedmiotem obrotu;
 - 2) kryteria i warunki dopuszczania instrumentów finansowych, o których mowa w pkt 1, do obrotu;
 - 3) tryb i warunki zawierania transakcji;
 - 4) tryb rozstrzygania sporów dotyczących przebiegu i rozliczania transakcji;
 - 5) tryb i warunki notowania, zawieszania i zaprzestania notowania instrumentów finansowych, o których mowa w pkt 1;
 - 6) dni otwarcia i godziny obrotu;
 - 7) sposób ustalania i ogłaszania kursów lub cen notowania instrumentów finansowych, o których mowa w pkt 1;
 - 8) sposób klasyfikowania instrumentów finansowych, o których mowa w pkt 1, jeżeli taka klasyfikacja ma miejsce;

- 9) tryb i warunki upowszechniania informacji dotyczących składanych ofert oraz zawieranych transakcji;
 - 10) opis systemu gwarantującego rozliczanie transakcji zawieranych w alternatywnym systemie obrotu, jeżeli firma inwestycyjna organizująca alternatywny system obrotu utworzyła lub jest członkiem takiego systemu;
 - 11) środki służące przeciwdziałaniu i ujawnianiu przypadków manipulacji.
2. W przypadku gdy przedmiotem transakcji są instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym przez wykonanie obowiązku upowszechniania przez podmiot organizujący alternatywny system obrotu informacji wskazanych w ust. 1 pkt 9 rozumie się również ich przekazanie na rynek regulowany w celu ich publikacji zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 1. W takim przypadku regulamin, o którym mowa w ust. 1, określa tryb i warunki przekazywania spółce prowadzącej rynek regulowany, na którym dany instrument finansowy jest przedmiotem obrotu, informacji dotyczących składanych ofert oraz zawieranych transakcji.
 3. W przypadku gdy zakres czynności, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 7, obejmuje organizowanie alternatywnego systemu obrotu, Komisja udzielając zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej zatwierdza regulamin tego systemu.
 4. Firma inwestycyjna, która zamierza rozpocząć organizowanie alternatywnego systemu obrotu, zawiadamia o tym w trybie określonym w art. 87, występując jednocześnie do Komisji z wnioskiem o zatwierdzenie regulaminu alternatywnego systemu obrotu.
 5. Każdorazowa zmiana regulaminu alternatywnego systemu obrotu wymaga zatwierdzenia przez Komisję.
 6. Komisja odmawia zatwierdzenia regulaminu alternatywnego systemu obrotu lub jego zmian, jeżeli regulamin lub proponowane zmiany są sprzeczne z przepisami prawa lub nie gwarantują bezpieczeństwa organizowanego obrotu.
 7. Przepisów dotyczących obowiązku zatwierdzenia przez Komisję regulaminu alternatywnego systemu obrotu oraz zmian tego regulaminu nie stosuje się do zagranicznej firmy inwestycyjnej.

Art. 79.

1. Firma inwestycyjna może w drodze umowy zawartej w formie pisemnej powierzyć osobie fizycznej, osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej wykonywanie stałe lub okresowe w imieniu i na rachunek firmy inwestycyjnej czynności pośrednictwa w zakresie działalności prowadzonej przez tę firmę inwestycyjną (agent firmy inwestycyjnej).
2. Na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1, mogą być wykonywane czynności związane z zawieraniem umów o świadczenie usług przez firmę inwestycyjną lub umożliwiające realizację tych umów, w szczególności polegające na doradzaniu klientowi lub potencjalnemu klientowi w zakresie usług danej firmy inwestycyjnej, przyjmowaniu zleceń, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, oraz odbieraniu innych oświadczeń woli dla firmy inwestycyjnej. Umowa, o której mowa w ust. 1, nie może przewidywać powierzenia prowadzenia działalności maklerskiej.

3. Zakazane jest pozostawanie w stosunku umownym wynikającym z umowy, o której mowa w ust. 1, z więcej niż jedną firmą inwestycyjną.
4. Zakazane jest przyjmowanie przez agenta firmy inwestycyjnej jakichkolwiek wpłat, w związku z czynnościami wykonywanymi na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1, od osób, na rzecz których firma inwestycyjna świadczy usługi, jak również dokonywanych przez firmę inwestycyjną na rzecz tych osób.
5. Za szkodę wyrządzoną przez agenta firmy inwestycyjnej w związku z wykonywaniem czynności w imieniu i na rachunek firmy inwestycyjnej odpowiada solidarnie ta firma inwestycyjna i agent, który wyrządził szkodę. Odpowiedzialność wyłączona jest w przypadku, gdy szkoda nastąpiła wskutek działania siły wyższej lub wyłącznie z winy osoby trzeciej.
6. Agent firmy inwestycyjnej obowiązany jest przy każdej czynności wykonywanej na rzecz firmy inwestycyjnej okazywać pełnomocnictwo firmy inwestycyjnej, w imieniu której działa. W przypadku gdy agentem firmy inwestycyjnej jest osoba wykonująca zawód maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego, obowiązana jest ona ponadto okazywać dokument potwierdzający posiadanie uprawnień do wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego.
7. W stosunku do agenta firmy inwestycyjnej Komisji przysługują przewidziane w ustawie o nadzorze uprawnienia kontrolne, w zakresie dotyczącym czynności wykonywanych na rzecz firmy inwestycyjnej oraz sporządzanych w związku z tymi czynnościami dokumentów.
8. Komisja prowadzi rejestr agentów firm inwestycyjnych.
9. Komisja skreśla agenta firmy inwestycyjnej z rejestru, o którym mowa w ust. 8, jeżeli wykonuje on czynności, o których mowa w ust. 2, z naruszeniem przepisów prawa lub nie dochowując należytej staranności. Przepisy art. 130 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.
10. Podmiot, który został skreślony z rejestru agentów firm inwestycyjnych z przyczyn, o których mowa w ust. 4, nie może ponownie być wpisany do tego rejestru przed upływem 10 lat od dnia skreślenia, a w przypadku gdy skreślenie nastąpiło w związku z popełnieniem przez agenta firmy inwestycyjnej przestępstwa – także przed zatarciem skazania za to przestępstwo.

Art. 80.

Agent firmy inwestycyjnej, który zawarł z firmą inwestycyjną umowę, o której mowa w art. 79 ust. 1, jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.⁷⁾).

Art. 81.

1. W przypadku gdy agentem firmy inwestycyjnej ma być osoba fizyczna, Komisja dokonuje, na wniosek zainteresowanego, wpisu do rejestru agentów firmy inwestycyjnej, jeżeli dana osoba posiada odpowiedni poziom wiedzy i doświadczenia

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2777 oraz z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1460, Nr 177, poz. 1468, Nr 178, poz. 1480, Nr 179, poz. 1485 i Nr 180, poz. 1494.

- zawodowego z zakresu usług pośrednictwa finansowego, obowiązujących przepisów prawa oraz standardów działalności firm inwestycyjnych, stwierdzony przez Komisję w wyniku przeprowadzonego egzaminu zgodnie z art. 128. Wniosek o wpis składany jest w terminie 30 dni od dnia złożenia z wynikiem pozytywnym egzaminu dla agenta firmy inwestycyjnej.
2. Warunki, o których mowa w ust. 1, uważa się za spełnione w przypadku osób mających prawo wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego.
 3. W przypadku gdy agentem firmy inwestycyjnej ma być osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, Komisja dokonuje, na wniosek zainteresowanego, wpisu do rejestru agentów firmy inwestycyjnej, jeżeli podmiot ten posiadany doświadczeniem z zakresu obrotu maklerskimi instrumentami finansowymi oraz strukturą organizacyjną gwarantuje wykonywanie czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2, w sposób prawidłowy z dołożeniem należytej staranności.
 4. W przypadku gdy agentem firmy inwestycyjnej ma być podmiot prowadzący działalność gospodarczą nadzorowaną zgodnie z odrębnymi przepisami przez organ, z którym Komisja zawarła porozumienie, o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy o nadzorze, Komisja, po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust. 1, występuje do odpowiedniego organu nadzoru o przedstawienie opinii dotyczącej sytuacji finansowej oraz sposobu prowadzenia działalności przez ten podmiot. Przedstawienie przez właściwy organ nadzoru pozytywnej opinii rozumiane jest jako wypełnianie przez podmiot ubiegający się o wpis do rejestru agentów firmy inwestycyjnej warunków, o których mowa w ust. 3.
 5. Komisja odmawia wpisu do rejestru agentów firmy inwestycyjnej w przypadku, gdy osoba fizyczna ubiegająca się o wpis lub osoba kierująca działalnością podmiotu, o którym mowa w ust. 3, ubiegającego się o wpis została uznana prawomocnym orzeczeniem za winnego przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, za przestępstwa określone w art. 305, 307 lub 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117, z późn. zm.⁸⁾), za przestępstwa określone w ustawie o giełdach towarowych lub za przestępstwa określone w niniejszej ustawie.
 6. Komisja odmawia również dokonania wpisu podmiotu, o którym mowa w ust. 3, do rejestru agentów firmy inwestycyjnej, w przypadku gdy wykonywanie przez ten podmiot czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2, mogłoby doprowadzić do naruszenia bezpieczeństwa obrotu lub interesów klientów firmy inwestycyjnej.
 7. Wniosek o wpis do rejestru agentów firmy inwestycyjnej składany jest za pośrednictwem firmy inwestycyjnej, na rzecz której mają być wykonywane czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2, i zawiera:
 - 1) w przypadku osoby fizycznej – dane osobowe oraz opis dotychczasowego przebiegu pracy zawodowej lub prowadzonej działalności gospodarczej, oświadczenie o nieuznaniu za winnego przestępstwa wskazanego w ust. 5

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 33, poz. 286 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 68, Nr 163, poz. 1362 i Nr 167, poz. 1398.

- oraz zaświadczenie o złożeniu z wynikiem pozytywnym egzaminu dla agenta firmy inwestycyjnej;
- 2) w przypadku osób prawnych lub jednostek nieposiadających osobowości prawnej – dane obejmujące firmę lub nazwę oraz adres siedziby, opis prowadzonej działalności gospodarczej, aktualny odpis z właściwego rejestru, dane osobowe osób kierujących działalnością podmiotu oraz ich oświadczenia o nieuznaniu za winnego przestępstwa wskazanego w ust. 5.
8. Podmiot wpisany do rejestru agentów firmy inwestycyjnej jest obowiązany do niezwłocznego pisemnego informowania Komisji o:
- 1) każdorazowej zmianie danych objętych wnioskiem o wpis do rejestru agentów firmy inwestycyjnej;
 - 2) zawarciu umowy, o której mowa w art. 79 ust. 1, ze wskazaniem daty zawarcia oraz firmy inwestycyjnej, z którą ta umowa została zawarta;
 - 3) rozwiązaniu umowy, o której mowa w art. 79 ust. 1, ze wskazaniem daty i przyczyn rozwiązania oraz firmy inwestycyjnej, z którą umowa została rozwiązana.

Art. 82.

1. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej zawiera:
 - 1) dane osobowe członków zarządu albo wspólników lub komplementariuszy w spółce osobowej, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej, o ile jest ustanowiona, jak również innych osób, które odpowiadają za rozpoczęcie przez wnioskodawcę działalności maklerskiej lub będą nią kierować, ich kwalifikacje zawodowe oraz dotychczasowy przebieg pracy zawodowej;
 - 2) listę akcjonariuszy posiadających akcje wnioskodawcy bezpośrednio lub pośrednio przez podmioty zależne wraz z określeniem posiadanej przez nich liczby akcji oraz procentowym określeniem posiadanych przez nich głosów w ogólnej liczbie głosów;
 - 3) w przypadku akcjonariuszy będących osobami fizycznymi, posiadających co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub co najmniej 10% kapitału zakładowego wnioskodawcy – dane osobowe tych osób, informacje o dotychczasowym przebiegu pracy zawodowej lub prowadzonej działalności gospodarczej;
 - 4) w przypadku akcjonariuszy będących osobami prawnymi, posiadających co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub co najmniej 10% kapitału zakładowego spółki akcyjnej będącej wnioskodawcą – informację na temat prowadzonej działalności gospodarczej, aktualny odpis z właściwego rejestru oraz ostatnie sprawozdanie finansowe wraz z opinią podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych i raportem z badania, jeżeli badanie jest wymagane przepisami prawa;
 - 5) informacje o podmiotach wchodzących w skład tej samej co wnioskodawca grupy kapitałowej obejmujące wskazanie ich firmy (nazwy) lub imienia i nazwiska, siedziby i adresu lub miejsca zamieszkania i adresu, opis prowadzonej działalności gospodarczej oraz, w przypadku osoby prawnej będącej

- podmiotem dominującym wobec wnioskodawcy, wskazanie osób wchodzących w skład jej organów;
- 6) informacje określone w pkt 5 w odniesieniu do akcjonariuszy lub wspólników podmiotu dominującego w grupie kapitałowej, w której pozostaje wnioskodawca;
 - 7) wskazanie zakresu czynności, od wykonywania których wnioskodawca zamierza rozpocząć działalność maklerską;
 - 8) informację o wysokości kapitału założycielskiego, ze wskazaniem źródeł jego pochodzenia, albo informację o zawartej umowie ubezpieczenia, o której mowa w art. 98 ust. 9, w tym w szczególności wskazanie zakładu ubezpieczeń, z którym została zawarta, oraz wysokości sumy ubezpieczenia;
 - 9) analizę ekonomiczno-finansową możliwości prowadzenia działalności maklerskiej przez okres roku od dnia rozpoczęcia tej działalności;
 - 10) oświadczenia osób wymienionych w pkt 1, z wyłączeniem wspólników oraz komplementariuszy w spółce osobowej, że nie były uznane prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, za przestępstwa określone w art. 305, 307 lub 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej za przestępstwa określone w ustawie o giełdach towarowych, lub za przestępstwa określone w niniejszej ustawie;
 - 11) informacje o planowanej organizacji przedsiębiorstwa, ze wskazaniem adresów centrali i oddziałów, jeżeli jest planowane ich otwarcie, oraz o posiadanych urządzeniach telekomunikacyjnych i o warunkach lokalowych;
 - 12) informację o dotychczas prowadzonej przez wnioskodawcę działalności gospodarczej i przyczynach zaprzestania tej działalności;
 - 13) informację o podmiotach dominujących i zależnych wobec akcjonariuszy posiadających co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub 10% kapitału zakładowego wnioskodawcy obejmującą wskazanie ich firmy (nazwy) lub imienia i nazwiska, siedziby i adresu lub miejsca zamieszkania i adresu oraz opisu prowadzonej działalności gospodarczej.
2. Do wniosku załącza się:
- 1) statut albo umowę spółki i odpis z rejestru przedsiębiorców lub, w przypadku wnioskodawcy będącego podmiotem zagranicznym, z odpowiedniego rejestru;
 - 2) regulaminy określające sposób prowadzenia działalności w zakresie czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 7;
 - 3) regulamin organizacyjny i regulamin kontroli wewnętrznej;
 - 4) regulamin ochrony przepływu informacji poufnych oraz procedury wewnętrzne:
 - a) zapobiegające wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł, oraz
 - b) służące przeciwdziałaniu i ujawnianiu przypadków manipulacji;
 - 5) regulamin inwestowania przez członków zarządu i rady nadzorczej, wspólników w spółce jawnej lub partnerskiej albo komplementariuszy w

- spółce komandytowej lub komandytowo-akcyjnej oraz pracowników domu maklerskiego na własny rachunek w maklerskie instrumenty finansowe;
- 6) procedury monitorowania i kontroli ryzyka stopy procentowej związanego z całością prowadzonej działalności;
 - 7) listę maklerów papierów wartościowych lub doradców inwestycyjnych zatrudnionych przez wnioskodawcę zgodnie z art. 83;
 - 8) w przypadku wnioskodawcy korzystającego z wyłączenia wynikającego z art. 98 ust. 9 – kopię umowy ubezpieczenia, o której mowa w tym przepisie;
 - 9) złożone przez akcjonariuszy będących osobami fizycznymi, posiadających co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub co najmniej 10% kapitału zakładowego wnioskodawcy, pod rygorem odpowiedzialności karnej, oświadczenia o źródle pochodzenia środków pieniężnych przeznaczonych na zapłatę za obejmowane lub nabywane akcje lub udziały wnioskodawcy - w przypadku gdy wnioskodawca ubiega się o zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej w formie domu maklerskiego.
3. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, nie zamieszcza się informacji określonych w ust. 1 pkt 5 i 6, w przypadku gdy dotyczą one:
- 1) podmiotu będącego emitentem papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, firmą inwestycyjną, towarowym domem maklerskim, bankiem, zakładem ubezpieczeń, funduszem inwestycyjnym, funduszem emerytalnym, funduszem zagranicznym lub spółką zarządzającą w rozumieniu przepisów o funduszach inwestycyjnych, lub innym zagranicznym podmiotem nadzorowanym przez organ, z którym Komisja zawarła porozumienie, o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy o nadzorze, lub porozumienie, o którym mowa w przepisach o funduszach inwestycyjnych;
 - 2) podmiotu dominującego lub zależnego od podmiotu, o którym mowa w pkt 1, lub
 - 3) podmiotu zależnego od podmiotu dominującego wobec podmiotu, o którym mowa w pkt 1.
4. W celu ustalenia wpływu wywieranego przez podmiot posiadający pośrednio lub bezpośrednio akcje lub udziały wnioskodawcy w liczbie zapewniającej co najmniej 10% ogólnej liczby głosów na sposób prowadzenia działalności maklerskiej, przestrzegania zasad uczciwego obrotu lub należytego zabezpieczenia interesów klientów, Komisja może żądać przedstawienia innych danych dotyczących sytuacji prawnej lub finansowej tego podmiotu.
5. Przepisy ust. 1, ust. 2 pkt 9 i ust. 4 dotyczące akcji lub akcjonariuszy stosuje się odpowiednio do udziałów lub wspólników w przypadku, gdy wnioskodawcą jest spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Przepis ust. 2 pkt 9 dotyczący oświadczenia o źródle pochodzenia środków pieniężnych przeznaczonych na zapłatę za obejmowane lub nabywane akcje stosuje się odpowiednio do oświadczenia o źródle pochodzenia środków pieniężnych wnoszonych jako wkład do spółki osobowej w przypadku, gdy wnioskodawcą jest spółka jawna, partnerska lub komandytowa.

Art. 83.

1. Firma inwestycyjna jest obowiązana zatrudniać co najmniej:
 - 1) jednego maklera papierów wartościowych – do wykonywania każdej z czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2 i 5, ust. 3 pkt 1 i 3 oraz ust. 4 pkt 1 i 2, jak również do wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3, jeżeli są one związane z organizacją obrotu zorganizowanego;
 - 2) dwóch doradców inwestycyjnych – do wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4;
 - 3) jednego doradcę inwestycyjnego lub jednego maklera papierów wartościowych – do wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 3 pkt 2 oraz ust. 4 pkt 7.
2. Warunki, o których mowa w ust. 1, uważa się za spełnione, jeżeli czynności wymienione w tym przepisie wykonuje makler papierów wartościowych lub doradca inwestycyjny będący komplementariuszem w spółce komandytowo-akcyjnej lub komandytowej albo współnikiem w spółce jawnej lub partnerskiej będącej firmą inwestycyjną.
3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do zagranicznych firm inwestycyjnych prowadzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską bez konieczności otwierania oddziału.

Art. 84.

1. Komisja rozpoznaje wniosek o zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej w terminie 2 miesięcy od dnia jego złożenia.
2. Zezwolenie zawiera:
 - 1) firmę, siedzibę oraz adres firmy inwestycyjnej;
 - 2) wskazanie wszystkich czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2-4;
 - 3) termin rozpoczęcia działalności maklerskiej, nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna.

Art. 85.

Komisja odmawia udzielenia zezwolenia, w przypadku gdy:

- 1) wniosek nie spełnia wymagań określonych w art. 82;
- 2) wniosek lub załączone do niego dokumenty nie są zgodne pod względem treści z przepisami prawa lub ze stanem faktycznym;
- 3) wnioskodawca nie spełnia wymagań określonych w art. 95 lub art. 98;
- 4) charakter powiązań istniejących pomiędzy podmiotami należącymi do grupy kapitałowej, w skład której wchodzi wnioskodawca, uniemożliwia ustalenie rzeczywistej struktury tej grupy, rzeczywistych właścicieli lub sprawowanie efektywnego nadzoru nad działalnością wnioskodawcy;
- 5) osoby wymienione w art. 103, art. 111 ust. 6 albo art. 115 ust. 5 nie spełniają warunków określonych w tych przepisach;

- 6) opinia, o której mowa w art. 96 ust. 1 lub 2 albo w art. 115 ust. 3, jest negatywna;
- 7) z analizy wniosku i załączonych do niego dokumentów wynika, że wnioskodawca nie zapewni prowadzenia działalności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu papierami wartościowymi lub należycie zabezpieczający interesy klientów;
- 8) wnioskodawca nie przedstawi, na żądanie Komisji, informacji, o których mowa w art. 82 ust. 4 i 5;
- 9) środki pieniężne przeznaczone na nabycie lub objęcie akcji albo udziałów wnioskodawcy albo środki pieniężne wniesione jako wkład do będącej wnioskodawcą spółki jawnej, partnerskiej lub komandytowej pochodzą z pożyczek, kredytów lub z nieudokumentowanych źródeł, w przypadku gdy wnioskodawca ubiega się o zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej w formie domu maklerskiego;
- 10) podmioty posiadające bezpośrednio lub pośrednio przez podmioty zależne akcje albo udziały wnioskodawcy reprezentujące łącznie co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub 10% kapitału zakładowego nie zapewniają właściwego prowadzenia przez wnioskodawcę działalności maklerskiej.

Art. 86.

Firma inwestycyjna jest obowiązana niezwłocznie informować Komisję o:

- 1) wszelkich zmianach danych zawartych we wniosku o udzielenie zezwolenia i w załącznikach do niego, z zastrzeżeniem pkt 2, oraz o zmianach danych zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 87;
- 2) zmianach w składzie akcjonariuszy albo wspólników posiadających, bezpośrednio lub pośrednio przez podmioty zależne, co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub co najmniej 10% kapitału zakładowego;
- 3) nabyciu akcji lub udziałów w innych spółkach w liczbie, która zapewnia prawo do co najmniej 5% ogólnej liczby głosów.

Art. 87.

1. Po uzyskaniu zezwolenia firma inwestycyjna jest obowiązana zawiadamiać Komisję o zamiarze rozpoczęcia działalności maklerskiej w zakresie innym niż wskazany we wniosku, o którym mowa w art. 82, co najmniej na 30 dni przed dniem jej rozpoczęcia.
2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:
 - 1) zakres działalności maklerskiej, którą firma inwestycyjna zamierza wykonywać;
 - 2) regulaminy określające sposób prowadzenia planowanej działalności;
 - 3) dane osobowe osób, które odpowiadają za rozpoczęcie planowanej działalności, oraz osób, które będą kierować tą działalnością, informacje o ich kwalifikacjach i dotychczasowym przebiegu pracy zawodowej oraz o opinii związanej ze sprawowanymi funkcjami;

- 4) regulaminy, o których mowa w art. 82 ust. 2 pkt 3 i 4, dostosowane do zakresu planowanej działalności;
- 5) dokumenty potwierdzające zatrudnienie maklerów papierów wartościowych lub doradców inwestycyjnych w liczbie wymaganej do prowadzenia planowanej działalności;
- 6) informację o wysokości posiadanego przez dom maklerski kapitału założycielskiego lub o wysokości funduszu na prowadzenie działalności maklerskiej w przypadku zagranicznej osoby prawnej, o której mowa w art. 115 ust. 1 – w przypadku gdy prowadzenie planowanej działalności powodowałoby konieczność zwiększenia odpowiednio dotychczasowej wysokości kapitału założycielskiego lub funduszu na prowadzenie działalności maklerskiej, oraz wskazanie źródeł ich pochodzenia;
- 7) oświadczenia osób wymienionych w pkt 3 o nieuznaniu prawomocnym orzeczeniem za winnego przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, za przestępstwa określone w art. 305, 307 lub 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, za przestępstwa określone w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, lub za przestępstwa określone w niniejszej ustawie;
- 8) informacje o planowanej, w związku z rozszerzeniem zakresu działalności, organizacji przedsiębiorstwa spółki lub oddziału, w szczególności o przeznaczonych na ten cel urządzeniach telekomunikacyjnych i o warunkach lokalowych.

Art. 88.

Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, osoby uprawnione do reprezentowania firmy inwestycyjnej lub wchodzące w skład jej statutowych organów albo pozostające z firmą inwestycyjną w stosunku pracy są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt tej firmy inwestycyjnej, kopii dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień w zakresie nadzoru sprawowanego przez Komisję.

Art. 89.

1. Zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej wygasa:
 - 1) w przypadku nierozpoczęcia działalności maklerskiej w terminie wskazanym w decyzji w sprawie udzielenia zezwolenia;
 - 2) z chwilą ogłoszenia upadłości firmy inwestycyjnej;
 - 3) w przypadku otwarcia likwidacji firmy inwestycyjnej – z upływem 3 miesięcy od dnia jej otwarcia, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. W razie konieczności zabezpieczenia interesu publicznego Komisja może w drodze decyzji skrócić termin wskazany w ust. 1 pkt 3.
3. O ile w decyzji w sprawie cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej lub decyzji, o której mowa w ust. 2, nie określono inaczej, w przypadku otwarcia likwidacji – do czasu wygaśnięcia zezwolenia – albo w przypadku cofnięcia zezwolenia – do czasu zaprzestania prowadzenia działalności –

firma inwestycyjna wykonuje wyłącznie czynności wynikające z prowadzenia rachunków papierów wartościowych, rachunków, o których mowa w art. 69 ust. 4 pkt 2, rachunków pieniężnych lub umów o zarządzanie portfelem maklerskich instrumentów finansowych – bez możliwości zawierania nowych umów, oraz wynikające z nabytych na rachunek klientów maklerskich instrumentów finansowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c lub d, czynności mające na celu zakończenie tych inwestycji przez klientów.

4. W przypadku wygaśnięcia lub cofnięcia zezwolenia lub zaprzestania prowadzenia rachunków papierów wartościowych, rachunków, o których mowa w art. 69 ust. 4 pkt 2, i rachunków pieniężnych przez podmiot prowadzący działalność maklerską Komisja może nakazać przeniesienie papierów wartościowych, innych maklerskich instrumentów finansowych i środków pieniężnych oraz dokumentów związanych z prowadzeniem rachunków papierów wartościowych, rachunków, o których mowa w art. 69 ust. 4 pkt 2, i rachunków pieniężnych do innej firmy inwestycyjnej, która uprzednio wyraziła na to zgodę. W innych przypadkach do postępowania z dokumentami związanymi z prowadzeniem działalności maklerskiej stosuje się art. 476 § 3 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych. Właściwy sąd niezwłocznie zawiadamia Komisję o wyznaczonym przechowawcy.

Art. 90.

1. Firma inwestycyjna, która zaprzestała prowadzenia działalności maklerskiej, ma obowiązek archiwizowania i przechowywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przez okres 5 lat od dnia zaprzestania prowadzenia tej działalności, dokumentów oraz innych nośników informacji związanych z prowadzeniem tej działalności. Obowiązek uważa się za wykonany w przypadku zapewnienia przez firmę inwestycyjną przechowywania dokumentów oraz innych nośników informacji przez podmiot trzeci spełniający wymagania określone w odrębnych przepisach.
2. Upoważniony przedstawiciel Komisji ma prawo wstępu do siedziby lub lokalu podmiotu przechowującego dokumenty i inne nośniki informacji celem wglądu do tych dokumentów i nośników.
3. Na pisemne żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela podmiot przechowujący dokumenty jest obowiązany do niezwłocznego sporządzenia na własny koszt i przekazania kopii tych dokumentów i nośników.
4. Przepisy ust. 1 nie naruszają przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm.⁹⁾).
5. Przepisów ust. 1-4 nie stosuje się do zagranicznych firm inwestycyjnych prowadzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską bez otwierania oddziału.

Art. 91.

1. Komisja prowadzi jawny rejestr firm inwestycyjnych zawierający wskazanie firm lub nazw, adresów siedziby oraz zakresu czynności, które poszczególne

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 145, poz. 1535, Nr 146, poz. 1546 i Nr 213, poz. 2155 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 66.

firmy wykonują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach posiadanego zezwolenia.

2. Rejestr firm inwestycyjnych dostępny jest na stronie internetowej Komisji.

Art. 92.

1. Firmy inwestycyjne, w liczbie co najmniej 25, mogą utworzyć, na zasadach określonych w odrębnych przepisach, izbę gospodarczą, zwaną dalej „izbą”.
2. Organizację władz izby, tryb ich powoływania, zakres kompetencji oraz zadania izby określa statut izby.
3. Firmy inwestycyjne prowadzące działalność wyłącznie w zakresie zarządzania portfelami maklerskich instrumentów finansowych lub doradztwa inwestycyjnego w zakresie maklerskich instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu zorganizowanego mogą być członkami izby, o której mowa w ust. 1, lub izby gospodarczej, o której mowa w przepisach o funduszach inwestycyjnych.

Art. 93.

1. Przepisów art. 82, art. 84-87 oraz art. 89 ust. 1 i 2 nie stosuje się do zagranicznych firm inwestycyjnych.
2. Przepisy art. 89 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio do zagranicznych firm inwestycyjnych – w przypadku zawieszenia lub zakazania, zgodnie z art. 169 ust. 3 pkt 1 lub 2, w całości albo w części prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 94.

1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia:
 - 1) tryb i warunki postępowania firm inwestycyjnych oraz banków powierniczych w zakresie:
 - a) promowania świadczonych usług maklerskich oraz kontaktów z potencjalnymi klientami,
 - b) zawierania transakcji i dokonywania rozliczeń,
 - c) świadczenia usług maklerskich, w tym w zakresie świadczenia usług maklerskich na rzecz klientów profesjonalnych,
 - d) prowadzenia ewidencji zawieranych transakcji oraz archiwizacji dokumentów i innych nośników informacji sporządzanych w związku z prowadzeniem działalności maklerskiej lub powierniczej,
 - e) ustanawiania i realizacji zabezpieczeń spłaty kredytów i pożyczek udzielonych na nabycie maklerskich instrumentów finansowych oraz zabezpieczania wierzytelności na maklerskich instrumentach finansowych, jeżeli konstrukcja tych instrumentów umożliwia ustanowienie zabezpieczenia,
 - f) przenoszenia papierów wartościowych w ramach transakcji bezpośrednich, o których mowa w art. 74 ust. 1, w tym w zakresie upowszechniania

- nia informacji o ofercie firmy inwestycyjnej oraz o zawieranych transakcjach,
- g) organizowania alternatywnych systemów obrotu, w tym przy przekazywaniu informacji dotyczących tych systemów
- przy zapewnieniu należytej staranności, ochrony klienta oraz bezpiecznego i sprawnego zawierania i rozliczania transakcji, a także przejrzystości i bezpieczeństwa obrotu;
- 2) zakres i szczegółowe zasady wyznaczania wymogów kapitałowych dla domów maklerskich i banków prowadzących działalność maklerską, z wyłączeniem podmiotów prowadzących działalność maklerską wyłącznie w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 lub art. 69 ust. 3 pkt 2, oraz maksymalną wysokość kredytów, pożyczek i wyemitowanych dłużnych papierów wartościowych w stosunku do kapitałów dla domów maklerskich i banków prowadzących działalność maklerską, przy uwzględnieniu konieczności odpowiedniego zabezpieczenia kapitałowego w stosunku do wielkości poszczególnych rodzajów ryzyka ponoszonego w działalności maklerskiej, wysokości kosztów stałych i zobowiązań własnych oraz kapitałów założycielskich;
 - 3) tryb i warunki pożyczania maklerskich instrumentów finansowych, z udziałem firm inwestycyjnych oraz banków powierniczych poza systemem zabezpieczenia płynności rozliczeń transakcji, o którym mowa w art. 50 ust. 4 pkt 12, przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia bezpiecznego i sprawnego funkcjonowania systemu rozliczeń;
 - 4) zakres, tryb i formę oraz terminy dostarczania, innych niż wymienione w art. 86, informacji dotyczących działalności firm inwestycyjnych i banków powierniczych oraz sytuacji finansowej domów maklerskich, banków prowadzących działalność maklerską i zagranicznych osób prawnych prowadzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską, przy uwzględnieniu konieczności umożliwienia Komisji, w zakresie określonym ustawą, wykonywanie nadzoru nad działalnością tych podmiotów;
 - 5) warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności maklerskiej przez firmę inwestycyjną oraz do prowadzenia rachunków papierów wartościowych przez bank powierniczy, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia bezpiecznego i sprawnego prowadzenia tej działalności;
 - 6) obowiązki sprawozdawcze domów maklerskich, banków prowadzących działalność maklerską oraz zagranicznych firm inwestycyjnych prowadzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską w formie oddziału i zagranicznych osób prawnych, o których mowa w art. 115, prowadzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską, w zakresie wykonywania czynności pośrednictwa w nabywaniu i zbywaniu maklerskich instrumentów finansowych będących w obrocie na zagranicznych rynkach regulowanych, przy uwzględnieniu konieczności umożliwienia Komisji, w zakresie określonym ustawą, wykonywanie nadzoru nad działalnością tych podmiotów;
 - 7) tryb i warunki udzielania przez firmy inwestycyjne pożyczek na nabycie maklerskich instrumentów finansowych, przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia warunków gwarantujących, że środki przeznaczone na pożyczki nie będą pochodzić ze środków pieniężnych zdeponowanych przez inwestorów na rachunkach pieniężnych służących do obsługi rachunków, na któ-

rych rejestrowane są maklerskie instrumenty finansowe, istnienia zabezpieczenia spłaty pożyczek w celu zapewnienia bezpieczeństwa pożyczkodawców oraz konieczności badania wiarygodności i wypłacalności pożyczkobiorców.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, obowiązki sprawozdawcze domów maklerskich, banków prowadzących działalność maklerską oraz zagranicznych firm inwestycyjnych prowadzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską w formie oddziału i zagranicznych osób prawnych, o których mowa w art. 115, prowadzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską w formie oddziału, banków powierniczych, podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2, oraz Krajowego Depozytu w zakresie obrotu papierami wartościowymi emitowanymi przez Skarb Państwa, tak aby sprawozdania sporządzane przez te podmioty pozwalały na dokonywanie analiz w zakresie stanu, dynamiki oraz struktury zadłużenia budżetu państwa w skarbowych papierach wartościowych według grup inwestorów oraz rodzajów tych papierów.

Oddział 2

Domy maklerskie

Art. 95.

1. Domem maklerskim może być wyłącznie:

- 1) spółka akcyjna,
- 2) spółka komandytowo-akcyjna, w której komplementariuszami są wyłącznie osoby mające prawo wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego, w liczbie co najmniej dwóch,
- 3) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością,
- 4) spółka komandytowa, w której komplementariuszami są wyłącznie osoby mające prawo wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego, w liczbie co najmniej dwóch,
- 5) spółka partnerska, w której wspólnikami (partnerami) są wyłącznie osoby mające prawo wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego, w liczbie co najmniej dwóch,
- 6) spółka jawna, w której wspólnikami są wyłącznie osoby mające prawo wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego, w liczbie co najmniej dwóch

– z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwana dalej „domem maklerskim”.

2. Działalność maklerska prowadzona przez spółkę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, może obejmować wyłącznie czynności wskazane w art. 69 ust. 2 pkt 1 i 4, ust. 3 pkt 2 oraz w ust. 4 pkt 1 i 5-8.
3. Działalność maklerska prowadzona przez spółkę, o której mowa w ust. 1 pkt 4-6, może obejmować wyłącznie czynności wskazane w art. 69 ust. 2 pkt 1, ust. 3 pkt 2 oraz w ust. 4 pkt 5-7.

4. Akcje domu maklerskiego mogą być wyłącznie imienne, chyba że są zdematerializowane.
5. Zapłata za obejmowane lub nabywane akcje lub udziały domu maklerskiego, które nie są zdematerializowane, nie może pochodzić z pożyczek, kredytów ani z nieudokumentowanych źródeł.
6. Środki pieniężne wnoszone jako wkład do będącej domem maklerskim spółki jawnej, partnerskiej oraz komandytowej nie mogą pochodzić z pożyczek, kredytów ani z nieudokumentowanych źródeł.
7. Jednoosobowym założycielem domu maklerskiego w formie spółki akcyjnej może być wyłącznie osoba prawna.
8. Jednoosobowym założycielem domu maklerskiego w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością może być wyłącznie osoba prawna lub osoba fizyczna mająca prawo wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego.
9. W spółce komandytowo-akcyjnej oraz w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością prowadzących działalność maklerską ustanawia się radę nadzorczą.
10. W przypadku gdy liczba komplementariuszy albo wspólników spełniających warunek wskazany w ust. 1 pkt 2, 4-6 spadnie poniżej dwóch, dom maklerski, z zastrzeżeniem art. 83, jest obowiązany do niezwłocznego doprowadzenia do stanu zgodnego z przepisem ust. 1, jednakże w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy od dnia, w którym dom maklerski przestał spełniać warunek wskazany w ust. 1. Do czasu doprowadzenia do stanu zgodnego z przepisem ust. 1, dom maklerski wykonuje wyłącznie czynności wynikające z zawartych umów o świadczenie usług maklerskich bez możliwości zawierania nowych umów.

Art. 96.

1. Udzielenie przez Komisję zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej spółce:
 - 1) która jest podmiotem zależnym od zagranicznej firmy inwestycyjnej lub od osoby prawnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO, lub od banku zagranicznego, lub
 - 2) która jest podmiotem zależnym od podmiotu dominującego wobec zagranicznej firmy inwestycyjnej lub wobec osoby prawnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO, lub wobec banku zagranicznego, lub
 - 3) na którą znaczny wpływ wywierają te same osoby fizyczne lub prawne, które wywierają znaczny wpływ na zagraniczną firmę inwestycyjną, lub osobę prawną prowadzącą działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO, lub na bank zagraniczny– następuje po zasięgnięciu pisemnej opinii właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego lub państwa należącego do OECD lub WTO, który udzielił zezwolenia na prowadzenie działalności w tym państwie; przedmiotem opinii jest sposób prowadzenia tej działalności, w szczególności jego zgodność z przepisami prawa obowiązującymi w tym państwie.
2. Udzielenie przez Komisję zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej spółce:

- 1) która jest podmiotem zależnym od instytucji kredytowej, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, albo od zagranicznego zakładu ubezpieczeń posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego,
- 2) która jest podmiotem zależnym od podmiotu dominującego wobec instytucji kredytowej, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, albo zagranicznego zakładu ubezpieczeń posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego,
- 3) na którą znaczny wpływ wywierają te same osoby fizyczne lub prawne, które wywierają znaczny wpływ na instytucję kredytową, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, albo na zagraniczny zakład ubezpieczeń posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego

– następuje po zasięgnięciu pisemnej opinii organu innego państwa członkowskiego, który udzielił podmiotowi, o którym mowa w pkt 1-3, zezwolenia na prowadzenie działalności w tym państwie; celem uzyskania opinii jest dokonanie oceny akcjonariuszy podmiotu należącego do tej samej grupy kapitałowej co wnioskodawca, jak również ocena wiarygodności i doświadczenia członków zarządu podmiotu należącego do tej samej grupy kapitałowej co wnioskodawca, lub innych osób mających wpływ na zarządzanie tym podmiotem.

3. Przez wywieranie znacznego wpływu rozumie się posiadanie nie mniej niż 20% i nie więcej niż 50% głosów na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników – w przypadku spółki akcyjnej, spółki komandytowo-akcyjnej lub spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, lub uprawnienie do podejmowania decyzji dotyczącej kształtowania polityki finansowej lub bieżącej działalności gospodarczej tej osoby prawnej.

Art. 97.

1. Przez kapitał założycielski domu maklerskiego rozumie się sumę kapitału zakładowego w wielkości, w jakiej został wpłacony, kapitału zapasowego, niepodzielonego zysku z lat ubiegłych i pomniejszonego o wielkość dywidendy z zysku netto w trakcie zatwierdzania, jedynie w przypadku gdy zysk ten został zweryfikowany przez osoby odpowiedzialne za badanie sprawozdań finansowych, oraz kapitałów rezerwowych z wyłączeniem kapitału z aktualizacji wyceny, pomniejszoną o niepokrytą stratę z lat ubiegłych.
2. W przypadku spółki jawnej, partnerskiej lub komandytowej przez kapitał zakładowy rozumie się sumę wkładów wniesionych do spółki przez jej wspólników.

Art. 98.

1. Kapitał założycielski domu maklerskiego na prowadzenie działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 i 3, wynosi, z zastrzeżeniem ust. 2-9, co najmniej 625 000 zł, nie mniej jednak niż równowartość 125 000 euro.

2. W przypadku prowadzenia przez dom maklerski wyłącznie działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 lub ust. 3 pkt 2, kapitał założycielski wynosi co najmniej 250 000 zł, nie mniej jednak niż równowartość 50 000 euro.
3. W przypadku prowadzenia przez dom maklerski wyłącznie działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4, kapitał założycielski wynosi co najmniej 500 000 zł, nie mniej jednak niż równowartość 100 000 euro.
4. W przypadku prowadzenia przez dom maklerski wyłącznie działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4 i ust. 3 pkt 2, kapitał założycielski wynosi co najmniej 500 000 zł, nie mniej jednak niż równowartość 100 000 euro.
5. W przypadku prowadzenia przez dom maklerski działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3 lub 6, kapitał założycielski wynosi, z zastrzeżeniem ust. 8, co najmniej 4 000 000 zł, nie mniej jednak niż równowartość 800 000 euro.
6. W przypadku prowadzenia przez dom maklerski działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4 lub art. 69 ust. 3 pkt 2, oraz działalności, o której mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1, 2 lub 3, kapitał założycielski wynosi co najmniej 625 000 zł, nie mniej jednak niż równowartość 125 000 euro.
7. W przypadku prowadzenia przez dom maklerski działalności, o której mowa w art. 69 ust. 3 pkt 3, kapitał założycielski wynosi co najmniej 4 000 000 zł, nie mniej jednak niż równowartość 800 000 euro.
8. Nie wymaga kapitału założycielskiego w wysokości ustalonej zgodnie z ust. 5 prowadzenie przez dom maklerski działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3, wyłącznie w zakresie transakcji długoterminowych o cechach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 11.
9. Nie wymaga kapitału założycielskiego prowadzenie przez dom maklerski wyłącznie działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 lub art. 69 ust. 3 pkt 2, jeżeli dom maklerski zawarł z zakładem ubezpieczeń umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe z tytułu prowadzenia działalności maklerskiej, zgodnie z którą minimalna suma ubezpieczenia wynosi równowartość w złotych 1 000 000 euro w odniesieniu do jednego zdarzenia, którego skutki są objęte umową ubezpieczenia, oraz równowartość w złotych 1 500 000 euro w odniesieniu do wszystkich takich zdarzeń. Wartość minimalnej sumy ubezpieczenia jest ustalana przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski po raz pierwszy w roku, w którym umowa ubezpieczenia została zawarta.
10. Równowartość kwot, o których mowa w ust. 1-7, wyrażonych w euro jest określana przy zastosowaniu średniego kursu euro ustalanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego na dzień poprzedzający datę złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.
11. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, cechy transakcji długoterminowych, które mogą być dokonywane przez dom maklerski bez obowiązku posiadania kapitału założycielskiego w wysokości określonej w ust. 5, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia bezpiecznego prowadzenia działalności maklerskiej.

Art. 99.

1. W przypadku gdy poziom środków własnych domu maklerskiego, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2, zwanych dalej

„środkami własnymi”, spadnie poniżej wymaganego poziomu, Komisja wzywa dom maklerski do doprowadzenia środków własnych do właściwego poziomu, wyznaczając termin doprowadzenia poziomu środków własnych do stanu zgodnego z przepisami prawa.

2. W przypadku bezskutecznego upływu terminu, o którym mowa w ust. 1, Komisja może zastosować jedną z sankcji, o których mowa w art. 167 ust. 1. Przepisy art. 167 ust. 4, 5, 7 i 8 stosuje się odpowiednio.

Art. 100.

1. W razie powzięcia wątpliwości co do prawidłowości lub rzetelności sprawozdań finansowych albo innych informacji finansowych, których obowiązek sporządzenia przez dom maklerski wynika z odrębnych przepisów lub prawidłowości prowadzenia ksiąg rachunkowych, Komisja może zlecić kontrolę tych sprawozdań, informacji i ksiąg rachunkowych podmiotowi uprawnionemu do badania sprawozdań finansowych. W przypadku gdy kontrola wykaże istotne nieprawidłowości, dom maklerski zwraca Komisji koszty przeprowadzenia kontroli.
2. W stosunku do oddziału domu maklerskiego znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego, Komisji przysługują uprawnienia określone w ust. 1 oraz art. 88. Wykonanie uprawnień następuje po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego organu nadzoru w państwie, na którego terytorium znajduje się oddział domu maklerskiego.
3. Podmioty uprawnione do badania sprawozdań finansowych domu maklerskiego, podmiotu dominującego wobec domu maklerskiego lub podmiotu wywierającego na dom maklerski znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 są obowiązane niezwłocznie przekazać Komisji informacje, w posiadanie których weszły w związku z wykonywanymi czynnościami, dotyczące zdarzeń powodujących:
 - 1) powstanie uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez ten dom maklerski, członków jego zarządu lub pracowników, przepisów prawa, zasad uczciwego obrotu lub interesów zleceniodawców;
 - 2) powstanie zagrożenia dla dalszego funkcjonowania tego domu maklerskiego;
 - 3) odmowę wydania opinii dotyczącej sprawozdania finansowego tego domu maklerskiego, wydanie opinii negatywnej dotyczącej jej sprawozdania finansowego lub wniesienie zastrzeżeń w tej opinii.
4. Wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 3, nie narusza tajemnicy, o której mowa w art. 4a ustawy z dnia 13 października 1994 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie.

Art. 101.

1. W przypadku zamiaru rozszerzenia zakresu działalności prowadzonej dotychczas przez dom maklerski będący spółką komandytowo-akcyjną o czynności inne niż wskazane w art. 69 ust. 2 pkt 1 i 4, ust. 3 pkt 2 oraz w ust. 4 pkt 5-7, zawiadomienie, o którym mowa w art. 87 ust. 1, jest dokonywane po przekształceniu tej spółki w spółkę akcyjną lub spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością. Do zawiadomienia załącza się dokumenty potwierdzające fakt przekształcenia.

2. W przypadku zamiaru rozszerzenia zakresu działalności prowadzonej dotychczas przez dom maklerski będący spółką jawną, partnerską albo komandytową o czynności inne niż wskazane w art. 69 ust. 2 pkt 1, ust. 3 pkt 2 oraz w ust. 4 pkt 5-7, zawiadomienie, o którym mowa w art. 87 ust. 1, jest dokonywane po przekształceniu tej spółki w spółkę akcyjną lub spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością. Do zawiadomienia załącza się dokumenty potwierdzające fakt przekształcenia.

Art. 102.

1. Dom maklerski jest obowiązany posiadać centralę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Za centralę domu maklerskiego uważa się jednostkę organizacyjną domu maklerskiego, w której wykonują w sposób stały działalność członkowie zarządu domu maklerskiego, komplementariusze w spółce komandytowo-akcyjnej lub komandytowej albo wspólnicy w spółce jawnej lub partnerskiej będącej domem maklerskim.

Art. 103.

1. W skład zarządu domu maklerskiego powinny wchodzić co najmniej dwie osoby posiadające wykształcenie wyższe, co najmniej trzyletni staż pracy w instytucjach rynku finansowego oraz dobrą opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami.
2. W przypadku domu maklerskiego posiadającego formę spółki osobowej wymogi wskazane w ust. 1 mają zastosowanie do komplementariuszy lub wspólników, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

Art. 104.

1. Zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej, z zastrzeżeniem ust. 2-10, uprawnia dom maklerski do prowadzenia w formie oddziału lub bez konieczności otwierania oddziału działalności maklerskiej na terytorium wszystkich innych państw członkowskich w zakresie czynności wykonywanych na podstawie tego zezwolenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Dom maklerski jest obowiązany zawiadomić Komisję o zamiarze prowadzenia działalności maklerskiej w formie oddziału lub bez otwierania oddziału na terytorium innego państwa członkowskiego.
3. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera:
 - 1) wskazanie innego państwa członkowskiego, na terytorium którego planuje się utworzenie oddziału lub będzie prowadzona działalność bez otwierania oddziału;
 - 2) przewidywany zakres działalności oraz strukturę organizacyjną;
 - 3) adres, pod którym dostępne będą dokumenty związane z prowadzoną działalnością;
 - 4) dane osobowe osób kierujących działalnością.

4. Przepisów ust. 3 pkt 3 i 4 nie stosuje się w przypadku, gdy działalność maklerska będzie prowadzona bez otwierania oddziału.
5. Komisja przekazuje informacje, o których mowa w ust. 3, w terminie 3 miesięcy – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w formie oddziału, lub miesiąca – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona bez otwierania oddziału – od ich otrzymania, właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego, na terytorium którego ma działać oddział lub będzie prowadzona działalność. W przypadku gdy działalność ma być prowadzona w formie oddziału, Komisja wraz z informacjami, o których mowa w ust. 3, przekazuje informacje o ogólnych zasadach funkcjonowania polskiego systemu rekompensat.
6. O przekazaniu informacji, o których mowa w ust. 3, właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego Komisja informuje dom maklerski, którego te informacje dotyczą.
7. W przypadku zmiany zasad funkcjonowania systemu rekompensat, Komisja przekazuje informację o tych zmianach właściwemu organowi nadzoru w innym państwie członkowskim, na którego terytorium działa dom maklerski.
8. Informacje o zmianie danych zawartych w zawiadomieniu dom maklerski przekazuje Komisji oraz właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego, na terytorium którego działa oddział lub jest prowadzona działalność bez otwierania oddziału, nie później niż na miesiąc przed dniem wejścia w życie tych zmian.
9. Komisja może, w terminie 3 miesięcy – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w formie oddziału, lub miesiąca – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona bez otwierania oddziału – od dnia złożenia zawiadomienia, zgłosić sprzeciw wobec zamiaru utworzenia oddziału lub rozpoczęcia działalności bez otwierania oddziału poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli stanowiłoby to zagrożenie dla funkcjonowania domu maklerskiego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
10. Działalność maklerska na terytorium innego państwa członkowskiego może być rozpoczęta po otrzymaniu od właściwego organu nadzoru tego państwa informacji wskazującej warunki prowadzenia tej działalności lub po upływie 2 miesięcy liczonych od dnia otrzymania przez właściwy organ nadzoru w innym państwie członkowskim, na którego terytorium działalność ma być prowadzona, zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2. Działalność, która ma być prowadzona bez otwierania oddziału, może być podjęta po otrzymaniu przez dom maklerski od Komisji informacji, o której mowa w ust. 6.
11. Komisja niezwłocznie informuje właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, na którego terytorium działa dom maklerski, o cofnięciu lub wygaśnięciu zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej będącego podstawą prowadzenia działalności na terytorium danego państwa.
12. Komisja informuje Komisję Europejską o liczbie przypadków zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 9.
13. Przepisów ust. 1-12 nie stosuje się do domu maklerskiego prowadzącego działalność maklerską wyłącznie w zakresie wskazanym w art. 69 ust. 3 lub 4.
14. Dom maklerski może ubiegać się o możliwość prowadzenia działalności w formie oddziału lub w innej formie w kraju niebędącym państwem członkowskim pod warunkiem uprzedniego zawarcia przez Komisję porozumienia, o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy o nadzorze, z organem nadzoru w kraju, w którym

ma być prowadzona ta działalność. W tym przypadku przepisy ust. 2-4 i 9 stosuje się odpowiednio.

Art. 105.

1. Zezwolenia Komisji, wydanego na wniosek domu maklerskiego, wymaga:
 - 1) wcześniejsza niż w dniu określonym w umowie spłata przez dom maklerski zobowiązań:
 - a) z tytułu papierów wartościowych o nieoznaczonym terminie wymagalności oraz innych instrumentów finansowych o nieoznaczonym terminie wymagalności,
 - b) z tytułu pożyczki lub kredytu, w wyniku których powstały zobowiązania podporządkowane;
 - 2) zaliczenie zobowiązań z tytułu papierów wartościowych o nieoznaczonym terminie wymagalności oraz innych instrumentów finansowych o nieoznaczonym terminie wymagalności do kapitałów domu maklerskiego;
 - 3) stosowanie przez dom maklerski innego niż ustalony przez rynek regulowany modelu obliczania stosunku zmiany wartości opcji do zmiany wartości instrumentu bazowego będącego przedmiotem tej opcji;
 - 4) obliczanie wymogów kapitałowych na pokrycie poszczególnych rodzajów ryzyka za pomocą stosowania własnych wewnętrznych modeli zarządzania ryzykiem przez dom maklerski.
2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, wymogi, jakim powinny odpowiadać wnioski, o których mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność dokonywania na ich podstawie oceny skutków, jakie mogą spowodować czynności objęte wnioskami, w zakresie sytuacji finansowej domu maklerskiego.

Art. 106.

1. Zawiadomienia Komisji wymaga zamiar bezpośredniego lub pośredniego nabycia lub objęcia akcji domu maklerskiego w liczbie:
 - 1) stanowiącej co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego lub
 - 2) powodującej osiągnięcie lub przekroczenie 10%, 20%, 33% lub 50% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego– przy czym posiadanie akcji domu maklerskiego przez podmioty pozostające w tej samej grupie kapitałowej uważa się za ich posiadanie przez jeden podmiot.
2. Przez pośrednie nabycie akcji domu maklerskiego rozumie się nabycie lub objęcie akcji lub udziałów podmiotu posiadającego bezpośrednio lub pośrednio akcje domu maklerskiego, jeżeli w wyniku nabycia lub objęcia dojdzie do osiągnięcia lub przekroczenia 50% ogólnej liczby głosów lub 50% kapitału zakładowego tego podmiotu.
3. Komisji przysługuje prawo zgłoszenia sprzeciwu wobec planowanego bezpośredniego lub pośredniego nabycia lub objęcia akcji domu maklerskiego w liczbie nabycia w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania zawiadomienia, o którym

- mowa w ust. 1, w przypadku gdy istnieje uzasadnione podejrzenie, że podmiot zamierzający nabyć akcje domu maklerskiego mógłby wywierać niekorzystny wpływ na zarządzanie tym domem maklerskim. W przypadku niezgłoszenia sprzeciwu Komisja może wyznaczyć termin, w ciągu którego nabycie akcji domu maklerskiego może zostać dokonane.
4. Wykonywanie prawa głosu z akcji nabytych pomimo sprzeciwu, o którym mowa w ust. 3, jest bezskuteczne.
 5. W przypadku gdy podmiotem nabywającym akcje domu maklerskiego jest zagraniczna firma inwestycyjna, bank zagraniczny albo zagraniczny zakład ubezpieczeń posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, Komisja zasięga opinii organu nadzoru, który udzielił zezwolenia na prowadzenie działalności przez te podmioty. Przedmiotem opinii jest sposób prowadzenia działalności przez podmiot, który zamierza nabyć akcje domu maklerskiego, w tym w szczególności jego zgodność z przepisami prawa.
 6. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy podmiotem nabywającym akcje domu maklerskiego jest podmiot dominujący wobec podmiotu, o którym mowa w ust. 5, lub podmiot wywierający znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 na podmiot, o którym mowa w ust. 5, a także w przypadku jeżeli w wyniku pośredniego nabycia podmiot, którego akcje są przedmiotem nabycia, stałby się podmiotem zależnym od nabywcy albo podmiotem, na który nabywca zacznie wywierać znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3.
 7. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera wskazanie liczby akcji, które nabywca zamierza nabyć, ich udział w kapitale zakładowym oraz liczbę głosów, jaką nabywca osiągnie na walnym zgromadzeniu oraz składane pod rygorem odpowiedzialności karnej, oświadczenie o źródle pochodzenia środków pieniężnych przeznaczonych na zapłatę za obejmowane lub nabywane akcje domu maklerskiego.
 8. Niezgłoszenie przez Komisję sprzeciwu w terminie, o którym mowa w ust. 3, oznacza zgodę na nabycie akcji domu maklerskiego, na warunkach wskazanych w zawiadomieniu.
 9. Przepisy ust. 1-8 dotyczące akcji domu maklerskiego stosuje się odpowiednio do udziałów domu maklerskiego w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Art. 107.

1. Zawiadomienia Komisji wymaga zamiar zbycia akcji domu maklerskiego:
 - 1) w liczbie stanowiącej co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego lub
 - 2) przez podmiot posiadający akcje domu maklerskiego w liczbie uprawniającej do wykonywania co najmniej 10%, 20%, 33% lub 50% ogólnej liczby głosów lub stanowiącej co najmniej 10%, 20%, 33% lub 50% kapitału zakładowego, jeżeli w wyniku tego zbycia podmiot ten będzie posiadał akcje w liczbie uprawniającej do wykonywania mniej niż 10%, 20%, 33% lub 50% ogólnej liczby głosów lub stanowiącej mniej niż 10%, 20%, 33% lub 50% kapitału zakładowego

- przy czym posiadanie akcji domu maklerskiego przez podmioty pozostające w tej samej grupie kapitałowej uważa się za ich posiadanie przez jeden podmiot. Zawiadomienie dokonywane jest przez zbywającego nie później niż na 2 tygodnie przed planowanym zbyciem akcji.
- 2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera wskazanie liczby akcji, które mają zostać zbyte, ich udział w ogólnej liczbie głosów oraz w kapitale zakładowym oraz liczbę głosów, jaką zbywca osiągnie na walnym zgromadzeniu w wyniku zbycia.
- 3. Zawiadomienie Komisji o planowanym zbyciu akcji domu maklerskiego nie wyłącza obowiązku dokonania zawiadomienia, o którym mowa w art. 106 ust. 1.
- 4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do akcji domu maklerskiego dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym.
- 5. Przepisy ust. 1-3 dotyczące akcji domu maklerskiego stosuje się odpowiednio do udziałów domu maklerskiego w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Art. 108.

1. Jeżeli wpływ wywierany przez akcjonariusza lub akcjonariuszy domu maklerskiego posiadających akcje reprezentujące co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub co najmniej 10% kapitału zakładowego jest niekorzystny dla zarządzania tym domem maklerskim, Komisja może nakazać zaprzestanie wywierania takiego wpływu, wskazując termin oraz warunki i zakres podjęcia stosownych czynności, a w przypadku niezastosowania się do tego nakazu – zakazać, na okres nie dłuższy niż 2 lata, wykonywania prawa głosu z akcji.
2. Jeżeli po upływie okresu obowiązywania zakazu, o którym mowa w ust. 1, przyczyny będące podstawą decyzji zakazującej wykonywania prawa głosu nie ustały, Komisja może nakazać akcjonariuszowi lub akcjonariuszom, którzy podlegali temu zakazowi, w terminie określonym w decyzji, zbycie całości lub części akcji.
3. Jeżeli osoby, które nabyły pośrednio akcje domu maklerskiego, wywierają niekorzystny wpływ na zarządzanie tym domem maklerskim, Komisja może nakazać zaprzestanie wywierania niekorzystnego wpływu na zarządzanie domem maklerskim, wskazując termin oraz warunki i zakres podjęcia stosownych czynności.
4. Przepisy ust. 1-3 dotyczące akcjonariuszy lub akcji domu maklerskiego stosuje się odpowiednio do wspólników lub udziałów domu maklerskiego w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Art. 109.

1. Dom maklerski nie może nabywać na własny rachunek akcji wyemitowanych przez podmioty, wobec których jest podmiotem zależnym.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do nabywania akcji znajdujących się w obrocie zorganizowanym:
 - 1) w celu wskazanym w art. 39 ust. 3 pkt 3 oraz

- 2) w celu dalszej odsprzedaży, w liczbie stanowiącej łącznie nie więcej niż 5% kapitału zakładowego.

Art. 110.

1. Komisja zawiadamia Komisję Europejską o:
 - 1) udzieleniu zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej osobie prawnej będącej bezpośrednio lub pośrednio zależną od podmiotu podlegającego prawu państwa niebędącego państwem członkowskim, w terminie miesiąca od dnia udzielenia zezwolenia;
 - 2) nabyciu pakietu akcji podmiotu prowadzącego działalność maklerską, jeżeli nabywcą był podmiot podlegający prawu państwa niebędącego państwem członkowskim i w wyniku tej transakcji stał się on podmiotem dominującym wobec podmiotu, którego akcje były przedmiotem transakcji.
2. Do zawiadomień, o których mowa w ust. 1, Komisja dołącza opis struktury grupy kapitałowej, z tym że w przypadku zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, opis powinien być sporządzony według stanu uwzględniającego nabycie akcji podmiotu prowadzącego działalność maklerską.
3. Komisja zawiadamia Komisję Europejską o przeszkodach prawnych, regulacyjnych i organizacyjnych, jakie napotykają domy maklerskie lub banki prowadzące działalność maklerską w związku z prowadzeniem takiej działalności na terytorium państw niebędących państwami członkowskimi.

Oddział 3

Banki prowadzące działalność maklerską

Art. 111.

1. Bank z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może prowadzić działalność maklerską po uzyskaniu zezwolenia Komisji.
2. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej przez bank powinien zawierać:
 - 1) nazwę jednostki organizacyjnej banku, w ramach której ma być prowadzona działalność maklerska;
 - 2) w przypadku banku będącego spółką akcyjną – wskazanie akcjonariuszy posiadających co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub co najmniej 10% kapitału zakładowego;
 - 3) informacje o podmiotach dominujących wobec wnioskodawcy;
 - 4) informację o wysokości funduszy własnych;
 - 5) informację o wysokości kapitału założycielskiego, o którym mowa w art. 112 ust. 1;
 - 6) informacje określone w art. 82 ust. 1 pkt 1, 7, 9-11.
3. W przypadku wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej przez bank, przez regulamin, o którym mowa w art. 82 ust. 2 pkt 5, rozumie się regulamin inwestowania na własny rachunek w maklerskie instru-

- menty finansowe przez pracowników jednostki organizacyjnej banku prowadzącej działalność maklerską oraz przez osoby kierujące lub nadzorujące działalność tej jednostki.
4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dodatkowo załącza się informacje o sposobach monitorowania i kontroli ryzyka stopy procentowej związanego z całością prowadzonej działalności.
 5. Warunkiem uzyskania zezwolenia jest wydzielenie działalności maklerskiej w ramach banku, polegające na:
 - 1) prowadzeniu tej działalności w sposób pozwalający na jej organizacyjne wyodrębnienie od pozostałej działalności banku, z zastrzeżeniem art. 113 (wydzielenie organizacyjne);
 - 2) prowadzeniu odrębnych ksiąg rachunkowych i sporządzaniu odrębnych sprawozdań finansowych na zasadach określonych w odrębnych przepisach (wydzielenie finansowe).
 6. W skład władz jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 2 pkt 1, powinny wchodzić co najmniej dwie osoby posiadające wykształcenie wyższe, co najmniej trzyletni staż pracy w instytucjach rynku finansowego oraz dobrą opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami.
 7. Przepisów o wydzieleniu finansowym działalności maklerskiej w ramach banku nie stosuje się do banku prowadzącego działalność maklerską wyłącznie w zakresie przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia maklerskich instrumentów finansowych.
 8. Bank prowadzący działalność maklerską obowiązany jest posiadać centralę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
 9. Za centralę, o której mowa w ust. 8, uważa się jednostkę organizacyjną banku, w której jest prowadzona działalność maklerska i w której w sposób stały wykonują działalność osoby kierujące działalnością maklerską.
 10. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady wydzielenia organizacyjnego działalności maklerskiej banku, uwzględniając konieczność zapewnienia zachowania poufności danych w wydzielonej jednostce organizacyjnej banku przy jednoczesnym zagwarantowaniu bezpiecznego i sprawnego prowadzenia działalności maklerskiej.

Art. 112.

1. Za kapitał założycielski banku prowadzącego działalność maklerską uważa się fundusz przeznaczony na prowadzenie działalności maklerskiej, wydzielony z funduszy własnych banku w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, powiększony o fundusze rezerwowe utworzone przez bank prowadzący działalność maklerską, z wyłączeniem funduszu aktualizacji wyceny.
2. Zezwolenia Komisji, wydanego na wniosek banku prowadzącego działalność maklerską, wymaga:
 - 1) spłata przez bank zobowiązań z tytułu papierów wartościowych o nieoznaczonym terminie wymagalności oraz innych instrumentów finansowych o nieoznaczonym terminie wymagalności;

- 2) zaliczenie zobowiązań z tytułu papierów wartościowych o nieoznaczonym terminie wymagalności oraz innych instrumentów finansowych o nieoznaczonym terminie wymagalności do kapitałów domu maklerskiego;
 - 3) stosowanie przez bank innego niż ustalony przez rynek regulowany modelu obliczania stosunku zmiany wartości opcji do zmiany wartości instrumentu bazowego będącego przedmiotem tej opcji;
 - 4) obliczanie wymogów kapitałowych na pokrycie poszczególnych rodzajów ryzyka za pomocą stosowania własnych wewnętrznych modeli zarządzania ryzykiem przez bank.
3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, wymogi, jakim powinny odpowiadać wnioski, o których mowa w ust. 2, uwzględniając konieczność dokonywania na ich podstawie oceny skutków, jakie mogą spowodować czynności objęte wnioskami, w zakresie sytuacji finansowej banku prowadzącego działalność maklerską.

Art. 113.

1. Czynności związane z zawieraniem umów o świadczenie usług przez bank w ramach prowadzonej działalności maklerskiej lub umożliwiające realizację tych umów, w szczególności polegające na doradzaniu klientowi lub potencjalnemu klientowi w zakresie prowadzonej przez dany bank działalności maklerskiej, przyjmowaniu i przekazywaniu zleceń, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, oraz odbieraniu innych oświadczeń woli dla banku w ramach prowadzonej działalności maklerskiej, mogą być wykonywane poza wyodrębnioną jednostką banku, w której prowadzona jest działalność maklerska.
2. Podstawą wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1, poza jednostką banku, w której prowadzona jest działalność maklerska, są regulacje wewnętrzne banku określające w szczególności szczegółowy zakres tych czynności oraz sposób ich wykonywania. Nie później niż w terminie miesiąca przed rozpoczęciem wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1, poza jednostką organizacyjną, w której prowadzona jest działalność maklerska, bank jest obowiązany przedstawić Komisji regulacje wewnętrzne, z których wynika przyjęty sposób postępowania.
3. W przypadku gdy przyjęty przez bank sposób postępowania mógłby doprowadzić do naruszenia bezpieczeństwa obrotu lub interesów klientów banku, Komisja może w terminie miesiąca od dnia dokonania zawiadomienia zgłosić sprzeciw wobec jego wdrożenia.
4. W stosunku do jednostek banku wykonujących czynności, o których mowa w ust. 1, Komisji przysługują przewidziane w ustawie o nadzorze uprawnienia kontrolne, w zakresie dotyczącym tych czynności oraz sporządzanych w związku z tymi czynnościami dokumentów.

Art. 114.

1. W zakresie nieuregulowanym przepisami niniejszego oddziału do banku prowadzącego działalność maklerską oraz wykonywania nadzoru nad takim bankiem stosuje się odpowiednio przepisy oddziału 2, z wyłączeniem art. 95, art. 96 i art. 106-109.

2. Przepis art. 100 ust. 1 stosuje się wyłącznie do sprawozdania finansowego jednostki organizacyjnej banku prowadzącej działalność maklerską. Przepis art. 100 ust. 3 stosuje się do sprawozdania finansowego banku w części dotyczącej wyłącznie działalności maklerskiej.
3. Zawiadomienie, o którym mowa w art. 104 ust. 2, sporządzone przez bank prowadzący działalność maklerską Komisja przekazuje właściwemu organowi nadzoru w innym państwie członkowskim, na którego terytorium bank zamierza otworzyć oddział lub prowadzić działalność maklerską bez otwierania oddziału.

Oddział 4

Podmioty zagraniczne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 115.

1. Zagraniczna osoba prawna prowadząca działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO z siedzibą na terytorium tego państwa może prowadzić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską w formie oddziału.
2. Za oddział uważa się wyodrębnioną w strukturach zagranicznej osoby prawnej, o której mowa w ust. 1, jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która prowadzi działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Za jeden oddział uważa się wszystkie jednostki organizacyjne danej zagranicznej osoby prawnej, o której mowa w ust. 1, zlokalizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ramach których jest prowadzona działalność maklerska.
3. Udzielenie przez Komisję zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej zagranicznej osobie prawnej, o której mowa w ust. 1, następuje po zasięgnięciu pisemnej opinii organu nadzoru, który udzielił zezwolenia na prowadzenie działalności w państwie siedziby tej zagranicznej osoby prawnej. Przedmiotem opinii jest sposób prowadzenia tej działalności, w szczególności jej zgodność z przepisami prawa obowiązującymi w tym państwie.
4. Udzielenie zagranicznej osobie prawnej, o której mowa w ust. 1, zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej następuje pod warunkiem:
 - 1) istnienia rozwiązań zapewniających Komisji uzyskiwanie informacji niezbędnych z punktu widzenia sprawowanego przez Komisję nadzoru nad prowadzoną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalnością maklerską, w tym w szczególności istnienia porozumienia, o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy o nadzorze, z organem nadzoru, który udzielił tej osobie prawnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w państwie jej siedziby;
 - 2) podlegania przez zagraniczną osobę prawną w państwie jej siedziby wymogom kapitałowemu równoważnym do wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2, oraz
 - 3) w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w formie oddziału – wydzielenia przez tę osobę funduszu na prowadzenie działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w wysokości nie mniejszej niż

określona w przepisach dotyczących kapitału założycielskiego domu maklerskiego.

5. W skład władz oddziału powinny wchodzić co najmniej dwie osoby posiadające wykształcenie wyższe, co najmniej trzyletni staż pracy w instytucjach rynku finansowego oraz dobrą opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami.
6. Do wykonywania nadzoru nad zagraniczną osobą prawną, o której mowa w ust. 1, prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską w formie oddziału stosuje się odpowiednio przepisy art. 100 ust. 1 i 3 w przypadku, gdy z odrębnych przepisów wynika obowiązek sporządzania przez oddział tej zagranicznej osoby prawnej sprawozdań finansowych.

Art. 116.

1. Zagraniczna firma inwestycyjna oraz zagraniczna osoba prawna, o której mowa w art. 115 ust. 1, może otworzyć przedstawicielstwo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Za przedstawicielstwo uważa się wyodrębnioną w strukturach tej firmy lub osoby jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która prowadzi działalność wyłącznie w zakresie reklamy i promocji zagranicznej firmy inwestycyjnej lub zagranicznej osoby prawnej, o której mowa w art. 115 ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
3. O otwarciu przedstawicielstwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagraniczna firma inwestycyjna lub zagraniczna osoba prawna, o której mowa w art. 115 ust. 1, niezwłocznie informuje Komisję.

Art. 117.

1. Zagraniczna firma inwestycyjna może bez zezwolenia, o którym mowa w art. 69 ust. 1, wykonywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czynności stanowiące zgodnie z art. 69 ust. 2-4 działalność maklerską, pod warunkiem że dana czynność jest objęta zezwoleniem udzielonym tej firmie inwestycyjnej przez właściwy organ nadzoru w państwie jej siedziby. Działalność maklerska może być prowadzona poprzez utworzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oddziału, w rozumieniu art. 115 ust. 2, lub bez konieczności otwierania oddziału.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do czynności wykonywanych na podstawie umowy z Narodowym Bankiem Polskim, Skarbem Państwa lub organem państwowym wykonującym czynności związane z polityką pieniężną państwa, kształtowaniem kursu wymiany walut, polityką zarządzania długiem publicznym oraz polityką zarządzania wolnymi środkami Skarbu Państwa.
3. Warunkiem rozpoczęcia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej prowadzenia przez zagraniczną firmę inwestycyjną działalności maklerskiej w zakresie określonym w ust. 1 jest poinformowanie Komisji przez właściwy organ nadzoru, który udzielił tej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, o zamiarze rozpoczęcia działalności. Działalność maklerska bez otwierania oddziału może zostać podjęta po otrzymaniu przez Komisję informacji od zagranicznego organu nadzoru, a w przypadku oddziału – z chwilą wskazania przez Komisję warunków prowadzenia tej działalności maklerskiej, lub z

- upływem dwóch miesięcy od dnia otrzymania przez Komisję informacji od zagranicznego organu nadzoru.
4. Komisja, w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3, przygotowuje się do sprawowania nadzoru nad działalnością tej firmy oraz informuje ją o warunkach prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
 5. Przez warunki prowadzenia działalności maklerskiej, o których mowa w ust. 4, rozumie się w szczególności:
 - 1) w przypadku prowadzenia działalności w formie oddziału – zasady określone w art. 83 i w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1;
 - 2) w przypadku prowadzenia działalności bez otwierania oddziału – zasady określone w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1.
 6. Do tworzenia i działalności oddziałów zagranicznych firm inwestycyjnych nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, z wyłączeniem art. 14 tej ustawy.

Art. 118.

Zagraniczna firma inwestycyjna prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlega w innym państwie członkowskim nadzorowi właściwego organu, który udzielił jej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej z zastrzeżeniem, że nadzór nad przestrzeganiem określonych w przepisach prawa polskiego zasad świadczenia usług maklerskich sprawuje Komisja.

Rozdział 2

Szczególne typy uczestnictwa w obrocie instrumentami finansowymi

Oddział 1

Banki powiernicze

Art. 119.

1. Za zezwoleniem Komisji bank z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może prowadzić rachunki papierów wartościowych (działalność powiernicza).
2. Prowadzenie przez bank rachunków papierów wartościowych na terytorium innego państwa członkowskiego wymaga zezwolenia, o którym mowa w ust. 1.
3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, może być udzielone również w przypadku, gdy bank otrzymał już zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej. W takim przypadku prowadzenie rachunków papierów wartościowych odbywa się poza jednostką organizacyjną banku prowadzącą działalność maklerską.
4. Wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, zawiera:
 - 1) dane osobowe o członkach zarządu i rady nadzorczej banku, jak również innych osobach, które odpowiadają za rozpoczęcie działalności objętej wnioskiem

- skiem lub będą nią kierować, ich kwalifikacje zawodowe oraz dotychczasowy przebieg pracy zawodowej;
- 2) w przypadku banku będącego spółką akcyjną – wskazanie akcjonariuszy posiadających co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub co najmniej 10% kapitału zakładowego;
 - 3) informację o podmiotach dominujących i zależnych wobec wnioskodawcy;
 - 4) informację o wysokości funduszy własnych;
 - 5) informację o posiadanych urządzeniach telekomunikacyjnych i warunkach lokalowych niezbędnych do prowadzenia rachunków papierów wartościowych;
 - 6) informację o planowanej organizacji prowadzenia rachunków papierów wartościowych;
 - 7) oświadczenia osób, które będą kierować działalnością objętą wnioskiem, o nieuznaniu prawomocnym orzeczeniem za winnego przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, za przestępstwa określone w art. 305, 307 lub 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, za przestępstwa określone w ustawie o giełdach towarowych, lub za przestępstwa określone w niniejszej ustawie.
5. Do wniosku załącza się:
- 1) statut banku i wyciąg z właściwego rejestru;
 - 2) regulamin prowadzenia rachunków papierów wartościowych;
 - 3) regulamin ochrony przepływu informacji poufnych;
 - 4) ostatnie roczne sprawozdanie finansowe wraz z opinią podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych i raportem z tego badania;
 - 5) regulamin kontroli wewnętrznej.
6. Działalnością banku polegającą na prowadzeniu rachunków papierów wartościowych powinny kierować co najmniej dwie osoby posiadające wykształcenie wyższe, co najmniej trzyletni staż pracy w instytucjach rynku finansowego oraz dobrą opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami.
7. Kapitał założycielski banku powierniczego nie może być niższy niż wskazany w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.
8. Bank powierniczy obowiązany jest posiadać centralę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
9. Za centralę banku powierniczego uważa się jednostkę organizacyjną banku, w której w sposób stały wykonują działalność osoby kierujące działalnością banku polegającą na prowadzeniu rachunków papierów wartościowych.
10. Do wykonywania czynności prowadzenia rachunków papierów wartościowych bank powierniczy zobowiązany jest zatrudniać co najmniej jednego maklera papierów wartościowych.

Art. 120.

Zezwolenie, o którym mowa w art. 119 ust. 1, zawiera firmę (nazwę) i siedzibę banku oraz termin rozpoczęcia działalności objętej zezwoleniem, nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna.

Art. 121.

1. Klient banku powierniczego może w umowie, której przedmiotem jest prowadzenie rachunku papierów wartościowych, zastrzec, że rozliczenie na rachunku klienta transakcji zawartej na podstawie zlecenia klienta nastąpi po dostarczeniu bankowi przez klienta potwierdzenia tej transakcji.
2. Papiery wartościowe nabyte w wyniku transakcji, o której mowa w ust. 1, zostają zapisane na rachunku papierów wartościowych:
 - 1) firmy inwestycyjnej – w przypadku gdy zlecenie, o którym mowa w ust. 1, składane jest bezpośrednio w firmie inwestycyjnej, albo
 - 2) zagranicznej firmy inwestycyjnej lub zagranicznej osoby prawnej, o której mowa w art. 115 ust. 1, nieprowadzącej działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – w przypadku gdy osoba ta pośredniczy w przekazywaniu zlecenia klienta do podmiotów wymienionych w pkt 1– prowadzonym w celu ewidencjonowania papierów wartościowych nabywanych lub zbywanych na rzecz klientów, o których mowa w ust. 1.
3. Przeniesienie papierów wartościowych będących przedmiotem transakcji, o której mowa w ust. 1, z rachunku podmiotu, o którym mowa w ust. 2, na rachunek papierów wartościowych klienta następuje po dostarczeniu bankowi przez klienta i ten podmiot zgodnych potwierdzeń tej transakcji, w terminie wskazanym w potwierdzeniu złożonym przez klienta.
4. Papiery wartościowe zbyte w wyniku transakcji, o której mowa w ust. 1, pozostają zapisane na rachunku papierów wartościowych klienta do chwili wskazanej w dostarczonym przez niego potwierdzeniu transakcji.
5. W przypadku niedostarczenia zgodnych potwierdzeń transakcji, o której mowa w ust. 1, do dnia, w którym powinno nastąpić jej rozliczenie w depozycie papierów wartościowych, podmiot, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, odpowiada wobec podmiotu, który na rachunek klienta zawarł transakcję na rynku regulowanym, za zapłatę ceny oraz dostarczenie papierów wartościowych do rozliczenia. W przypadku gdy klient przekazuje zlecenie bezpośrednio podmiotowi, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, podmiot ten odpowiada za rozliczenie zawartej transakcji.
6. Przepisy ust. 1-5 nie mają zastosowania w przypadku, gdy przed rozliczeniem transakcji, o której mowa w ust. 1, w depozycie papierów wartościowych nastąpiło wygaśnięcie lub ustanie stosunku prawnego będącego podstawą świadczenia usług przez podmiot, o którym mowa w ust. 2, na rzecz klienta lub utrata przez ten podmiot uprawnień do prowadzenia działalności maklerskiej.
7. Przenoszenie papierów wartościowych w wyniku transakcji, o której mowa w ust. 1, oraz pożyczek z tych papierów wartościowych pomiędzy rachunkami papierów wartościowych klienta banku powierniczego i podmiotu określonego w ust. 2 oraz pomiędzy rachunkami podmiotów, o których mowa w ust. 2, uważa się za dokonywane na rynku regulowanym.

8. Nabycie papierów wartościowych w wyniku transakcji, o której mowa w ust. 1, przez podmiot, o którym mowa w ust. 2, powoduje powstanie po stronie tego podmiotu obowiązków określonych w przepisach rozdziału 4 ustawy o ofercie publicznej wyłącznie w przypadku, gdy papiery te pozostają zapisane na jego rachunku papierów wartościowych, o którym mowa w ust. 2, w dniu następującym po dniu rozliczenia tej transakcji w depozycie papierów wartościowych.
9. Przepisy ust. 2-8 stosuje się odpowiednio do niebędących papierami wartościowymi maklerskich instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym.

Art. 122.

1. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, osoby uprawnione do reprezentowania banku powierniczego lub wchodzące w skład jego statutowych organów albo zatrudnione w banku powierniczym są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt tego banku powierniczego, kopii dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień dotyczących prowadzonej działalności powierniczej, w zakresie nadzoru sprawowanego przez Komisję nad zgodnością prowadzonej działalności z zasadami prowadzenia rachunków papierów wartościowych.
2. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela bank powierniczy jest obowiązany również do niezwłocznego przekazywania informacji dotyczących rejestrowanych na prowadzonych przez ten bank rachunkach bankowych środków pieniężnych stanowiących zabezpieczenia określone w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 3 oraz środków pieniężnych stanowiących depozyt zabezpieczający w przypadku dokonywania transakcji maklerskimi instrumentami finansowymi, jeżeli z konstrukcji tego instrumentu wynika obowiązek posiadania depozytu zabezpieczającego.
3. W stosunku do oddziału banku powierniczego znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego, Komisji przysługują w zakresie sprawowania nadzoru nad prowadzoną działalnością powierniczą uprawnienia określone w ust. 1. Wykonanie uprawnień następuje po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego organu nadzoru w państwie, na którego terytorium znajduje się oddział banku powierniczego.

Art. 123.

1. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym oddziale do banku powierniczego oraz do wykonywania nadzoru nad takim bankiem stosuje się odpowiednio przepisy art. 85, 86, 89, 90, 92 i 99.
2. Zawiadomienie, o którym mowa w art. 99 ust. 2, pochodzące od banku powierniczego Komisja przekazuje właściwemu organowi nadzoru w innym państwie członkowskim, na którego terytorium bank zamierza prowadzić rachunki papierów wartościowych.

Oddział 2

Kluby inwestorów

Art. 124.

1. Osoby fizyczne posiadające pełną zdolność do czynności prawnych mogą, na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności, zrzeszać się w klubach inwestora. W jednym klubie inwestora może być zrzeszonych nie mniej niż 3 i nie więcej niż 20 osób.
2. W umowie, o której mowa w ust. 1, członkowie klubu inwestora zobowiązują się do:
 - 1) wspólnego działania w celu zdobywania wiedzy o zasadach inwestowania w obrocie zorganizowanym, w szczególności poprzez wspólne inwestowanie w zdematerializowane papiery wartościowe lub inne maklerskie instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym;
 - 2) nieuczestniczenia w innych klubach inwestora;
 - 3) niezaciągania w związku z działalnością klubu inwestora zobowiązań o łącznej wartości przewyższającej wartość aktywów zgromadzonych na prowadzonych dla klubu inwestora rachunkach papierów wartościowych i rachunkach pieniężnych służących do ich obsługi.
3. Każdemu członkowi klubu inwestora przysługuje prawo wniesienia w ciągu roku kalendarzowego na rachunki pieniężne służące do obsługi prowadzonych dla tego klubu rachunków papierów wartościowych środków pieniężnych w łącznej wysokości nie wyższej niż 20 000 zł.
4. Klub inwestora ani jego członkowie nie są przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.
5. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1-4 do umowy, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 860-864, art. 865 § 1 i art. 866-875 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

Rozdział 3

Maklerzy papierów wartościowych i doradcy inwestycyjni

Art. 125.

1. Przez wykonywanie zawodu maklera papierów wartościowych, zwanego dalej „maklerem”, lub doradcy inwestycyjnego, zwanego dalej „doradcą”, rozumie się wykonywanie funkcji w organach zarządzających lub nadzorczych firmy inwestycyjnej bądź wykonywanie lub nadzorowanie wykonywania:
 - 1) czynności stanowiących działalność maklerską,
 - 2) związanych z rynkiem finansowym czynności niestanowiących działalności maklerskiej,
 - 3) innych czynności związanych z obsługą klientów lub dostępem do rachunków prowadzonych dla klientów

- w ramach pozostawania tej osoby w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z firmą inwestycyjną.
2. Przez wykonywanie zawodu maklera lub doradcy rozumie się również:
- 1) pozostawanie maklera lub doradcy w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z bankiem powierniczym przy wykonywaniu lub nadzorowaniu wykonywania czynności prowadzenia rachunków papierów wartościowych;
 - 2) pozostawanie maklera lub doradcy w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z podmiotem, który jest obowiązany do zatrudniania maklerów lub doradców na podstawie odrębnych przepisów prawa przy wykonywaniu lub nadzorowaniu wykonywania czynności określonych w tych przepisach;
 - 3) wykonywanie przez maklera lub doradcę czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2;
 - 4) wykonywanie przez maklera lub doradcę czynności, o których mowa w art. 71, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej na własny rachunek albo na podstawie umowy o pracę, zlecenia lub innego stosunku prawnego o podobnym charakterze z podmiotem wykonującym te czynności w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.

Art. 126.

1. Makler i doradca, wykonując zawód, są obowiązani działać zgodnie z przepisami prawa i zasadami uczciwego obrotu oraz mieć na względzie słusze interesy zleceniodawców.
2. Tytuły zawodowe „makler papierów wartościowych” i „doradca inwestycyjny” podlegają ochronie prawnej.
3. Prawo wykonywania zawodu maklera lub doradcy przysługuje osobom, które są wpisane odpowiednio na listę maklerów lub na listę doradców, o ile prawo to nie zostało zawieszona zgodnie z przepisem art. 130 ust. 1.

Art. 127.

1. Na listę maklerów lub na listę doradców może być wpisana osoba fizyczna:
 - 1) która posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
 - 2) która korzysta z pełni praw publicznych;
 - 3) która nie była uznana prawomocnym orzeczeniem za winnego przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, za przestępstwa określone w art. 305, 307 lub 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, za przestępstwa określone w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub za przestępstwa określone w niniejszej ustawie;
 - 4) która złożyła, z zastrzeżeniem art. 129 ust. 2 i 3, egzamin z wynikiem pozytywnym odpowiednio przed komisją egzaminacyjną dla maklerów albo przed komisją egzaminacyjną dla doradców.

2. W przypadku osoby nieposiadającej polskiego obywatelstwa do stwierdzenia pełni praw publicznych właściwe są przepisy prawa państwa, którego obywatelstwo posiada dana osoba.

Art. 128.

1. Egzaminy na maklera, doradcę oraz agenta firmy inwestycyjnej są sprawdzianem teoretycznego przygotowania kandydatów z następujących dziedzin:
 - 1) prawo cywilne;
 - 2) prawo gospodarcze;
 - 3) prawo podatkowe i dewizowe;
 - 4) prawo papierów wartościowych, instrumenty finansowe oraz obrót takimi instrumentami;
 - 5) działalność maklerska oraz działalność powiernicza;
 - 6) system depozytowo-rozliczeniowy w zakresie obrotu instrumentami finansowymi;
 - 7) rynek finansowy;
 - 8) tworzenie i funkcjonowanie funduszy inwestycyjnych;
 - 9) komercjalizacja i prywatyzacja przedsiębiorstw;
 - 10) zasady rachunkowości;
 - 11) rynek towarów giełdowych;
 - 12) matematyka finansowa;
 - 13) analiza finansowa;
 - 14) strategie inwestycyjne;
 - 15) etyka zawodowa.
2. Egzamin dla doradców jest dodatkowo sprawdzianem teoretycznego przygotowania kandydatów z następujących dziedzin: ekonomia, statystyka, finanse publiczne, finanse przedsiębiorstw oraz zarządzanie portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba maklerskich instrumentów finansowych.
3. Sprawdzian umiejętności, o którym mowa w art. 129 ust. 3, jest sprawdzianem teoretycznego przygotowania kandydatów z następujących dziedzin:
 - 1) prawo cywilne;
 - 2) prawo gospodarcze;
 - 3) prawo podatkowe i dewizowe;
 - 4) prawo papierów wartościowych, instrumenty finansowe oraz obrót takimi instrumentami;
 - 5) działalność maklerska oraz działalność powiernicza;
 - 6) system depozytowo-rozliczeniowy w zakresie obrotu instrumentami finansowymi;
 - 7) rynek finansowy;
 - 8) tworzenie i funkcjonowanie funduszy inwestycyjnych;

- 9) komercjalizacja i prywatyzacja przedsiębiorstw;
 - 10) zasady rachunkowości;
 - 11) rynek towarów giełdowych;
 - 12) etyka zawodowa.
4. Ustalony przez komisję egzaminacyjną zakres tematyczny egzaminu lub sprawdzianu umiejętności, o którym mowa w art. 129 ust. 3, w terminie co najmniej 90 dni przed wyznaczonym terminem egzaminu lub sprawdzianu podawany jest wraz z tym terminem do wiadomości publicznej przez publikację w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego oraz przez zamieszczenie tych informacji na stronie internetowej Komisji.
 5. Egzamin na maklera przeprowadza komisja egzaminacyjna dla maklerów, egzamin na doradcę przeprowadza komisja egzaminacyjna dla doradców, natomiast egzamin na agenta firmy inwestycyjnej przeprowadza komisja egzaminacyjna dla agentów. Sprawdzian umiejętności, o którym mowa w art. 129 ust. 3, przeprowadza komisja egzaminacyjna dla doradców.
 6. Komisja egzaminacyjna składa się z 6 członków powoływanych i odwoływanych przez Przewodniczącego Komisji. Przewodniczący Komisji powołuje przewodniczącego komisji egzaminacyjnej spośród jej członków oraz, na wniosek przewodniczącego komisji egzaminacyjnej, zastępcę przewodniczącego komisji egzaminacyjnej i sekretarza komisji egzaminacyjnej.
 7. Obsługę administracyjno-biurową komisji egzaminacyjnych zapewnia urząd Komisji.
 8. Przewodniczący komisji egzaminacyjnej kieruje jej pracami oraz wyznacza terminy egzaminów. Przewodniczący komisji egzaminacyjnej dla doradców ustala terminy sprawdzianów umiejętności, o których mowa w art. 129 ust. 3.
 9. Członkom komisji egzaminacyjnych przysługuje wynagrodzenie za udział w pracach komisji.
 10. Za egzaminy oraz za sprawdzian umiejętności, o którym mowa w art. 129 ust. 3, pobiera się opłaty, które stanowią dochód budżetu państwa.
 11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia:
 - 1) wysokość opłat, o których mowa w ust. 10, mając na uwadze koszty przeprowadzania egzaminów lub sprawdzianu umiejętności, o którym mowa w art. 129 ust. 3, oraz wydatki związane z funkcjonowaniem komisji egzaminacyjnych;
 - 2) regulamin przeprowadzania egzaminów na maklera, doradcę oraz agenta firmy inwestycyjnej oraz regulamin przeprowadzania sprawdzianu umiejętności, o którym mowa w art. 129 ust. 3, uwzględniając konieczność zapewnienia równego traktowania osób składających egzamin lub przystępujących do sprawdzianu umiejętności, o którym mowa w art. 129 ust. 3, poufności składanego egzaminu lub sprawdzianu umiejętności oraz ich sprawnej organizacji, oraz
 - 3) sposób ustalania i wysokość wynagrodzeń członków komisji egzaminacyjnych za udział w posiedzeniach tych komisji, przeprowadzanie egzaminów lub sprawdzianu umiejętności, o którym mowa w art. 129 ust. 3, oraz przy-

gotowywanie projektów pytań i zadań na egzaminy lub sprawdzian umiejętności, uwzględniając zakres obowiązków poszczególnych członków.

Art. 129.

1. Wpisu na listę maklerów albo na listę doradców dokonuje Komisja na wniosek zainteresowanego, złożony w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia egzaminu z wynikiem pozytywnym, daty uznania przez Komisję uprawnień do wykonywania zawodu albo dnia zdania z wynikiem pozytywnym sprawdzianu umiejętności.
2. Wpis na listę maklerów lub doradców bez konieczności składania egzaminu mogą uzyskać osoby, których kwalifikacje zostały uznane na zasadach określonych w ustawie z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z 2002 r. Nr 71, poz. 655, z 2003 r. Nr 190, poz. 1864 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959).
3. Wpis na listę doradców bez konieczności składania egzaminu mogą również uzyskać osoby nieposiadające uprawnień, o których mowa w ust. 2, o ile posiadają określony w przepisach wydanych na podstawie ust. 4, nadany przez zagraniczną instytucję, tytuł, do uzyskania którego należy wykazać się wiedzą w zakresie zbliżonym do zakresu tematycznego obowiązującego na egzaminie dla doradców, oraz o ile ich kwalifikacje stwierdzone w wyniku przeprowadzonego sprawdzianu umiejętności gwarantują, że będą one wykonywać zawód na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w sposób należyty.
4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, wykaz nadawanych przez określone zagraniczne instytucje tytułów uprawniających do ubiegania się, zgodnie z ust. 3, o wpis na listę doradców bez konieczności składania egzaminu, uwzględniając wyłącznie tytuły nadawane przez zagraniczne instytucje uznające w prowadzonych przez nie postępowaniach kwalifikacyjnych wynik egzaminu przed komisją egzaminacyjną dla doradców.
5. Osoba wpisana na listę maklerów lub na listę doradców jest obowiązana do niezwłocznego pisemnego informowania Komisji o:
 - 1) podjęciu wykonywania zawodu, ze wskazaniem daty jego podjęcia, podstawowego zakresu czynności i miejsca wykonywania zawodu;
 - 2) każdorazowej zmianie danych objętych wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, oraz danych, o których mowa w pkt 1.
6. Listy maklerów i doradców, skreślenie z listy oraz zawieszenie uprawnień do wykonywania zawodu maklera lub doradcy podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.
7. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, zawierający odniesienie do danych, o których mowa w art. 127 ust. 1, a w przypadku danych dotyczących karalności oraz wyniku egzaminu, sprawdzianu umiejętności lub uznania uprawnień do wykonywania zawodu powinien zawierać wymóg dołączenia odpowiednich dokumentów lub ich kopii. Dane wymagane we wniosku powinny zapewniać Komisji możliwość weryfikacji wypełniania przez wnioskodawcę wymogów wskazanych w art. 127 ust. 1.

Art. 130.

1. Komisja może skreślić maklera lub doradcę z listy albo zawiesić jego uprawnienia do wykonywania zawodu na okres od 3 miesięcy do 2 lat na skutek naruszenia w związku z wykonywaniem zawodu przepisów prawa lub regulaminów i innych przepisów wewnętrznych, do których przestrzegania makler lub doradca jest zobowiązany w związku z wykonywaniem zawodu.
2. Komisja wydaje decyzję o skreśleniu z listy albo o zawieszeniu uprawnień do wykonywania zawodu po przeprowadzeniu rozprawy.
3. W razie konieczności zabezpieczenia interesu publicznego Komisja może, od chwili wszczęcia postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1, zawiesić uprawnienia maklera lub doradcy do czasu wydania decyzji w sprawie, jednak na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy. Przepisu ust. 2 nie stosuje się.
4. W przypadku wydania decyzji o zawieszeniu uprawnień maklera lub doradcy do wykonywania zawodu, okres zawieszenia uprawnień, o którym mowa w ust. 3, wlicza się do okresu zawieszenia uprawnień, o którym mowa w ust. 1.
5. Z zastrzeżeniem ust. 6, osoba skreślona z listy maklerów lub listy doradców z przyczyn, o których mowa w ust. 1 lub w art. 131 pkt 3, nie może być ponownie wpisana na listę maklerów ani na listę doradców przed upływem 10 lat od dnia wydania decyzji. W przypadku gdy skreślenie nastąpiło z przyczyny, o której mowa w art. 131 pkt 3, ponowne wpisanie nie może także nastąpić wcześniej, niż nastąpi zatarcie skazania za przestępstwo, którego popełnienie stanowiło podstawę wydania decyzji o skreśleniu z listy maklerów lub z listy doradców.
6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wydając decyzję o skreśleniu z listy maklerów lub doradców, Komisja może skrócić termin, o którym mowa w ust. 5.

Art. 131.

Skreślenie z listy maklerów lub doradców następuje:

- 1) na wniosek osoby wpisanej na listę;
- 2) w razie całkowitego albo częściowego ubezwłasnowolnienia;
- 3) na skutek uznania prawomocnym orzeczeniem za winnego przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, za przestępstwa określone w art. 305, 307 lub 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, za przestępstwa określone w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub za przestępstwa określone w niniejszej ustawie;
- 4) na skutek śmierci osoby wpisanej na listę;
- 5) w przypadkach, o których mowa w art. 130 ust. 1.

Dział V**Zabezpieczanie interesów inwestorów. System rekompensat.****Art. 132.**

1. W rozumieniu przepisów niniejszego działu:

- 1) za inwestora uważa się osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, na rzecz której dom maklerski świadczy jedną z usług w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2, ust. 3 pkt 1 i 3 oraz ust. 4 pkt 1 i 2, z wyłączeniem:
 - a) Skarbu Państwa,
 - b) Narodowego Banku Polskiego, banków z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz banków zagranicznych,
 - c) firm inwestycyjnych,
 - d) spółek prowadzących rynki regulowane,
 - e) Krajowego Depozytu,
 - f) podmiotów działających na podstawie ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej,
 - g) podmiotów działających na podstawie ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych,
 - h) podmiotów działających na podstawie ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych,
 - i) spółek prowadzących giełdy towarowe, spółek prowadzących giełdowe izby rozrachunkowe, towarowych domów maklerskich, zagranicznych osób prawnych prowadzących działalność maklerską w zakresie obrotu towarami giełdowymi, działających na podstawie ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych,
 - j) gmin, związków gmin, powiatów, związków powiatów i województw,
 - k) państw i ich jednostek terytorialnych posiadających osobowość prawną,
 - l) podmiotów, w stosunku do których podmiotem dominującym jest ten sam podmiot, który jest podmiotem dominującym w stosunku do domu maklerskiego,
 - m) osób posiadających 5% lub więcej ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego domu maklerskiego, a także osób, które w stosunku do domu maklerskiego są podmiotami dominującymi lub zależnymi,
 - n) członków zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej domu maklerskiego oraz osób pełniących w domu maklerskim funkcje dyrektorów i zastępców dyrektorów departamentów, jak również dyrektorów i zastępców dyrektorów oddziałów domu maklerskiego, w przypadku gdy osoby te pełniły swoje funkcje w dniu ogłoszenia upadłości lub oddalenia wniosku o upadłość ze względu na to, że majątek domu maklerskiego nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania, w dniu stwierdzenia przez Komisję zaistnienia okoliczności, o której mowa w art. 133 ust. 2 pkt 3, bądź w okresie bieżącego lub poprzedniego roku obrotowego,

- o) osób odpowiedzialnych za badanie sprawozdań finansowych domu maklerskiego, osób zajmujących stanowisko głównego księgowego w domu maklerskim oraz osób odpowiedzialnych za sporządzanie i prowadzenie dokumentacji księgowej domu maklerskiego,
 - p) członków zarządu i rady nadzorczej, osób posiadających 5% lub więcej ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego oraz osób odpowiedzialnych za badanie sprawozdań finansowych podmiotu dominującego lub zależnego w stosunku do domu maklerskiego,
 - r) krewnych i powinowatych do drugiego stopnia osób, o których mowa w lit. m-p,
 - s) inwestorów, którzy wskutek niewywiązywania się ze swoich zobowiązań wobec domu maklerskiego przyczynili się do jego upadłości albo do stwierdzenia przez Komisję zaistnienia okoliczności, o której mowa w art. 133 ust. 2 pkt 3;
- 2) za środki pieniężne inwestorów uważa się środki pieniężne zapisane na rachunkach pieniężnych oraz inne środki pieniężne należne inwestorom od domu maklerskiego z tytułu świadczonych na ich rzecz usług, w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2, ust. 3 pkt 1 i 3 oraz ust. 4 pkt 1 i 2;
 - 3) za dom maklerski uważa się dom maklerski, bank prowadzący działalność maklerską albo bank powierniczy;
 - 4) przez zarząd domu maklerskiego rozumie się również komplementariuszy domu maklerskiego, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 2 i 4, albo osoby uprawnione do reprezentowania domu maklerskiego, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 5 i 6;
 - 5) przez osoby posiadające udział w kapitale zakładowym domu maklerskiego rozumie się również odpowiednio wspólników wnoszących wkład do domu maklerskiego, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 4-6.
- 2. Przepisy niniejszego działu stosuje się odpowiednio do oddziałów zagranicznych osób prawnych, o których mowa w art. 115 ust. 1, o ile nie są uczestnikami systemu rekompensat obowiązującego w państwie ich siedziby lub system rekompensat w państwie siedziby nie zapewnia odszkodowań w wysokości określonej w ustawie.
 - 3. W przypadku banków powierniczych system rekompensat obejmuje papiery wartościowe i inne maklerskie instrumenty finansowe będące przedmiotem obrotu na rynku zorganizowanym zapisane na rachunkach papierów wartościowych prowadzonych przez te banki.

Art. 133.

- 1. Krajowy Depozyt tworzy i prowadzi obowiązkowy system rekompensat, w celu gromadzenia środków na wypłaty inwestorom rekompensat, pochodzących z wpłat, o których mowa w art. 137 ust. 1 i 5.
- 2. Celem systemu rekompensat jest zapewnienie inwestorom wypłat do wysokości określonej ustawą, środków pieniężnych oraz zrekompensowanie wartości utraconych maklerskich instrumentów finansowych, zgromadzonych przez nich w domach maklerskich, w tym w ich oddziałach poza terytorium Rzeczypospolitej

Polskiej, z tytułu świadczonych na ich rzecz usług, w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2, ust. 3 pkt 1 i 3 oraz ust. 4 pkt 1 i 2, w przypadku:

- 1) ogłoszenia upadłości domu maklerskiego lub
 - 2) prawomocnego oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości ze względu na to, że majątek tego domu maklerskiego nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania, lub
 - 3) stwierdzenia przez Komisję, że dom maklerski nie jest w stanie, z powodów ściśle związanych z sytuacją finansową, wykonać ciężących na nim zobowiązań wynikających z roszczeń inwestorów i nie jest możliwe ich wykonanie w najbliższym czasie.
3. Koszty prowadzenia przez Krajowy Depozyt systemu rekompensat oraz opłaty należne z tytułu zarządzania systemem rekompensat są pokrywane z aktywów tego systemu.

Art. 134.

1. Rada nadzorcza Krajowego Depozytu, na wniosek zarządu, uchwała regulamin funkcjonowania systemu rekompensat. Regulamin oraz jego zmiany wymagają zatwierdzenia przez Komisję. Komisja odmawia zatwierdzenia regulaminu lub jego zmian, jeżeli jego treść lub proponowane zmiany są sprzeczne z przepisami prawa lub mogłyby naruszyć bezpieczeństwo zarządzania systemem rekompensat lub wypłat rekompensat z tego systemu.
2. Regulamin, o którym mowa w ust. 1, określa szczegółowy sposób funkcjonowania systemu rekompensat, a w szczególności:
 - 1) sposób gospodarowania aktywami systemu rekompensat;
 - 2) sposób zapewnienia wykonywania obowiązków przez podmioty objęte systemem rekompensat;
 - 3) sposób i tryb wnoszenia wpłat do systemu rekompensat przez podmioty objęte tym systemem;
 - 4) warunki i tryb dokonywania zwrotu domom maklerskim nadwyżki wniesionych rocznych wpłat, o której mowa w art. 137 ust. 20;
 - 5) tryb dokonywania wypłat inwestorom;
 - 6) sposób dokonywania rozliczeń z podmiotem objętym systemem rekompensat w przypadku zwolnienia z uczestnictwa tego podmiotu w systemie rekompensat oraz okres, po zwolnieniu uczestnictwa podmiotu w systemie rekompensat, w ciągu którego ujawnienie się okoliczności stanowiących podstawę dokonania wypłat rekompensat powoduje brak zwrotu podmiotowi jego udziału w systemie;
 - 7) wysokość opłat należnych z tytułu wykonywania przez Krajowy Depozyt obowiązków wynikających z funkcjonowania systemu rekompensat oraz sposób dokonywania z podmiotami objętymi systemem rekompensat rozliczeń kosztów poniesionych w związku z funkcjonowaniem tego systemu;
 - 8) środki dyscyplinujące i porządkowe, które mogą być stosowane wobec podmiotów objętych systemem rekompensat naruszających obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie rekompensat, zasady i tryb ich stosowa-

nia oraz tryb informowania Komisji o naruszaniu obowiązków wynikających z uczestnictwa w tym systemie.

Art. 135.

1. Uczestnictwo domów maklerskich w systemie rekompensat jest obowiązkowe.
2. Dom maklerski jest zwolniony z uczestnictwa w systemie rekompensat z chwilą:
 - 1) zaprzestania działalności, określonej w decyzji o cofnięciu lub uchyleniu zezwolenia, o którym mowa w art. 69 ust. 1, albo w decyzji o cofnięciu lub uchyleniu zezwolenia na prowadzenie rachunków papierów wartościowych przez bank;
 - 2) wygaśnięcia zezwolenia w przypadkach, o których mowa w art. 89 ust. 1.

Art. 136.

1. W przypadku gdy system rekompensat obowiązujący w państwie siedziby zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału nie zapewnia rekompensat w wysokości lub w zakresie określonym w ustawie, oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej może, w celu zagwarantowania inwestorom wypłat rekompensat do wysokości lub zakresu określonego w ustawie, złożyć do Krajowego Depozytu wnioski o przystąpienie do systemu rekompensat. Złożenie przez oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej wniosku jest równoznaczne z jego uczestnictwem w tym systemie.
2. Roczna wpłata, o której mowa w art. 137 ust. 1, dokonana przez oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej ma na celu uzupełnienie poziomu rekompensat zapewnianego przez system rekompensat obowiązujący w państwie jej siedziby do wysokości lub zakresu rekompensat zapewnianego przez system rekompensat.
3. W przypadku gdy oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej nie wykonuje bądź nienależycie wykonuje obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie rekompensat, Krajowy Depozyt niezwłocznie informuje o tym Komisję. Komisja przekazuje właściwemu organowi nadzoru, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, informacje otrzymane od Krajowego Depozytu, wskazując jednocześnie termin wykluczenia oddziału zagranicznej firmy inwestycyjnej z systemu rekompensat, nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia przekazania informacji.
4. Krajowy Depozyt współpracuje z organem nadzoru, o którym mowa w ust. 3, przy podejmowaniu przez ten organ środków mających na celu zapewnienie przez oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej należytego wykonania obowiązków wynikających z uczestnictwa w systemie rekompensat.
5. W przypadku gdy po upływie okresu, o którym mowa w ust. 3, i pomimo podjęcia środków, o których mowa w ust. 4, oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie rekompensat, Krajowy Depozyt może, za zgodą organu nadzoru, o którym mowa w ust. 3, wykluczyć oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej z systemu rekompensat.
6. Udział oddziału zagranicznej firmy inwestycyjnej w systemie rekompensat nie ulega zwrotowi w przypadku wykluczenia z systemu, jeżeli w okresie wskaza-

nym w regulaminie, o którym mowa w art. 134 ust. 1, przypadającym po tym wykluczeniu ujawnią się okoliczności stanowiące podstawę dokonania wypłat rekompensat inwestorom będącym klientami tego oddziału.

7. System rekompensat zapewnia inwestorom wypłatę rekompensat z tytułu usług świadczonych na ich rzecz w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2, ust. 3 pkt 1 i 3 oraz ust. 4 pkt 1 i 2, przez zagraniczną firmę inwestycyjną w ramach jej oddziału na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem jego wykluczenia z systemu.
8. Oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej informuje niezwłocznie klientów o wykluczeniu z systemu rekompensat, wskazując w szczególności datę wykluczenia.
9. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Krajowy Depozyt określa zasady i tryb wypłaty rekompensat dla inwestorów z tytułu usług świadczonych na ich rzecz w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2, ust. 3 pkt 1 i 3 oraz ust. 4 pkt 1 i 2, przez zagraniczną firmę inwestycyjną prowadzącą działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału.
10. Zasady i tryb, o których mowa w ust. 9, są ustalane w porozumieniu z podmiotem zarządzającym systemem rekompensat obowiązującym w państwie siedziby zagranicznej firmy inwestycyjnej.
11. Zasady i tryb, o których mowa w ust. 9, powinny w szczególności zapewniać:
 - 1) możliwość żądania przez Krajowy Depozyt przekazania przez zagraniczną firmę inwestycyjną informacji niezbędnych do prawidłowego wykonywania obowiązków wynikających z uczestnictwa w systemie rekompensat oraz możliwość wystąpienia do właściwego organu nadzoru w państwie siedziby tej zagranicznej firmy inwestycyjnej o weryfikację tych informacji;
 - 2) wypłatę rekompensat w wysokości różnicy między wysokością rekompensat przysługujących inwestorom a wysokością rekompensat wypłacanych przez system obowiązujący w państwie siedziby danej zagranicznej firmy inwestycyjnej, po otrzymaniu informacji od właściwego organu nadzoru w państwie siedziby danej zagranicznej firmy inwestycyjnej dotyczącej zdarzeń, o których mowa w art. 133 ust. 2;
 - 3) prawo weryfikacji przez Krajowy Depozyt praw przysługujących inwestorom, na rzecz których świadczone są usługi przez zagraniczną firmę inwestycyjną w ramach jej oddziału na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 4) ścisłą współpracę między Krajowym Depozytem a podmiotem zarządzającym systemem rekompensat w państwie siedziby zagranicznej firmy inwestycyjnej w celu zapewnienia inwestorom sprawnej wypłaty rekompensat w przysługującej im wysokości.
12. Zasady i tryb, o których mowa w ust. 9, powinny przewidywać sposób ustalania wysokości rekompensat przysługujących z poszczególnych systemów rekompensat inwestorom posiadającym roszczenie wzajemne wobec zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału.
13. W zakresie nieuregulowanym przepisami ust. 1-12, do uczestnictwa oddziału zagranicznej firmy inwestycyjnej w systemie rekompensat, przepisy niniejszego działu stosuje się odpowiednio.

Art. 137.

1. Domy maklerskie, z zastrzeżeniem ust. 5 oraz ust. 18-20, wnoszą do systemu rekompensat w każdym roku kalendarzowym obowiązkowe roczne wpłaty, zwane dalej „rocznymi wpłatami”, w wysokości sumy iloczynów:
 - 1) stawki nie wyższej niż 0,4% oraz średniego stanu środków pieniężnych inwestorów;
 - 2) stawki nie wyższej niż 0,01% oraz średniej wartości maklerskich instrumentów finansowych, z ostatnich 12 miesięcy, posiadanych przez inwestorów.
2. Przez wartość maklerskich instrumentów finansowych, posiadanych przez inwestorów, rozumie się cenę bieżącą ustaloną zgodnie z zasadami zawartymi w przepisach określających szczególne zasady rachunkowości domów maklerskich.
3. Przez średni stan środków pieniężnych inwestorów rozumie się stosunek sumy stanu środków pieniężnych inwestorów na poszczególne dni robocze w ciągu 12 miesięcy do liczby dni roboczych przypadających w tym okresie.
4. Przez średnią wartość maklerskich instrumentów finansowych posiadanych przez inwestorów rozumie się stosunek sumy wartości maklerskich instrumentów finansowych posiadanych przez inwestorów na poszczególne dni robocze w ciągu 12 miesięcy do liczby dni roboczych przypadających w tym okresie.
5. Banki powiernicze wnoszą obowiązkowo do systemu rekompensat w każdym roku kalendarzowym roczne wpłaty w wysokości iloczynu stawki, o której mowa w ust. 1 pkt 2, oraz, obliczanej zgodnie z zasadami określonymi w ust. 2 i 4, średniej wartości maklerskich instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu na rynku zorganizowanym, z ostatnich 12 miesięcy, zapisanych na rachunkach inwestorów.
6. Do celów obliczenia średniego stanu środków pieniężnych, o którym mowa w ust. 3, oraz średniej wartości, o której mowa w ust. 4 i 5, nie stosuje się wyłączenia, o którym mowa w art. 132 ust. 1 pkt 1 lit. s.
7. Wysokość stawek, o których mowa w ust. 1, na kolejny rok kalendarzowy określa i przekazuje domom maklerskim Krajowy Depozyt, nie później niż do końca roku kalendarzowego poprzedzającego rok, w którym wpłata ma być wniesiona.
8. Domy maklerskie wnoszą, z zastrzeżeniem ust. 18-20, roczne wpłaty w czterech ratach wnoszonych do ostatniego dnia roboczego miesiąca kończącego każdy kwartał kalendarzowy, z tym że raty za pierwszy oraz drugi kwartał są równe i wnoszone w wysokości określonej zgodnie z ust. 1 i 5, zaś raty za trzeci oraz czwarty kwartał są równe i wnoszone w wysokości określonej zgodnie z ust. 1 i 5 według średniego stanu środków pieniężnych inwestorów oraz średniej wartości maklerskich instrumentów finansowych posiadanych przez inwestorów z drugiego półrocza poprzedniego roku kalendarzowego oraz pierwszego półrocza roku kalendarzowego, w którym wpłaty są wnoszone, z zastrzeżeniem ust. 9 i 10.
9. W przypadku gdy suma roszczeń inwestorów z tytułu rekompensat przekroczy wysokość środków zgromadzonych w systemie rekompensat, wartość należnych, a jeszcze niewpłaconych rat na poczet rocznych wpłat za dany rok kalendarzowy wnoszona jest w terminie 7 dni od ogłoszenia przez Krajowy Depozyt, w piśmie o zasięgu ogólnokrajowym, wezwania do ich wniesienia przez domy maklerskie.

10. W przypadku gdy suma roszczeń inwestorów z tytułu rekompensat przekroczy wysokość środków zgromadzonych w systemie rekompensat i należnych, a jeszcze niewpłaconych rat na poczet rocznych wpłat za dany rok kalendarzowy, kwota rocznych wpłat, które powinny zostać wpłacone do systemu w tym roku kalendarzowym, może zostać podwyższona przez zastosowanie stawki nie wyższej jednak niż 1,8%.
11. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji i Krajowego Depozytu, dokonuje, w drodze rozporządzenia, podwyższenia, o którym mowa w ust. 10, oraz określa termin jego płatności, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia realizacji roszczeń inwestorów.
12. W przypadku opóźnienia w dokonaniu wpłaty którejkolwiek z rat, o których mowa w ust. 8 i 9, lub kwoty określonej w ust. 11, Krajowemu Depozytowi przysługuje roszczenie o zapłatę do systemu rekompensat odsetek w wysokości odsetek pobieranych od zaległości podatkowych. Wyciągi z ksiąg Krajowego Depozytu, podpisane przez upoważnionych członków zarządu Krajowego Depozytu i opatrzone jego pieczęcią, stwierdzające istnienie zobowiązania podmiotu objętego systemem rekompensat i zaopatrzone w oświadczenie, że oparte na nich roszczenia są wymagalne, mają moc tytułów wykonawczych bez potrzeby uzyskiwania dla nich klauzul wykonalności.
13. W przypadku gdy dom maklerski nie wykonuje bądź nienależycie wykonuje obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie rekompensat, Krajowy Depozyt niezwłocznie informuje o tym Komisję. Komisja podejmuje środki, o których mowa w art. 167 ust. 1 lub 2, w związku z nienależytym wykonywaniem przez dom maklerski obowiązków wynikających z uczestnictwa w systemie rekompensat.
14. W przypadku gdy oddział domu maklerskiego prowadzący działalność w innym państwie członkowskim nie wykonuje bądź nienależycie wykonuje obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie rekompensat, do którego przystąpił, Komisja po otrzymaniu od podmiotu zarządzającego tym systemem informacji o zaistnieniu tych okoliczności współpracuje z tym podmiotem oraz podejmuje środki, o których mowa w art. 167 ust. 1 lub 2, w związku z nienależytym wykonywaniem przez oddział domu maklerskiego obowiązków wynikających z uczestnictwa w tym systemie.
15. W przypadku gdy od poinformowania Komisji przez właściwy podmiot zarządzający systemem rekompensat upłynęło co najmniej 12 miesięcy i pomimo podjęcia środków, o których mowa w art. 167 ust. 1 i 2, oddział domu maklerskiego nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie rekompensat innego państwa członkowskiego, Komisja może, w sytuacji gdy wystąpi o to podmiot zarządzający systemem rekompensat tego innego państwa członkowskiego, udzielić zgody na wykluczenie oddziału domu maklerskiego z tego systemu.
16. Oddział domu maklerskiego informuje niezwłocznie klientów o wykluczeniu z systemu rekompensat innego państwa członkowskiego, wskazując w szczególności datę wykluczenia.
17. Komisja informuje właściwy podmiot zarządzający systemem rekompensat w innym państwie członkowskim, do którego przystąpił oddział domu maklerskiego, o zaistnieniu jednej z okoliczności, o której mowa w art. 133 ust. 2.
18. Obowiązek wnoszenia rocznych wpłat do systemu rekompensat przez dom maklerski ulega zawieszeniu, w przypadku gdy dotychczasowe wpłaty domu ma-

klerskiego do systemu osiągną wysokość określoną zgodnie z ust. 19. Nie wyłącza to obowiązku dokonania przez dom maklerski wpłaty do systemu w związku z podwyższeniem stawek, o którym mowa w ust. 10.

19. Wysokość powodującą zawieszenie wpłat domu maklerskiego do systemu rekompensat ustala się odpowiednio, zgodnie z zasadami obliczania wysokości rocznych wpłat, jako dziesięciokrotność stawki, o której mowa w:
 - 1) ust. 1 pkt 1, w odniesieniu do środków pieniężnych inwestorów;
 - 2) ust. 1 pkt 2, w odniesieniu do maklerskich instrumentów finansowych inwestorów.
20. W przypadku przekroczenia wysokości wniesionych rocznych wpłat do systemu rekompensat Krajowy Depozyt zwraca domowi maklerskiemu nadwyżkę wniesionych wpłat. Zwrotu nadwyżki nie dokonuje się w przypadku, gdy nadwyżka ta jest skutkiem zaprzestania prowadzenia przez dom maklerski działalności, z którą wiąże się obowiązek wnoszenia wpłat do systemu.
21. Przepisów ust. 18-20 nie stosuje się w przypadku, gdy z systemu rekompensat dokonano wypłat na rzecz inwestorów - do czasu, gdy wartość aktywów systemu rekompensat osiągnie poziom wymagany przepisami prawa.

Art. 138.

1. Środki wniesione przez domy maklerskie tytułem rocznych wpłat i odsetki, o których mowa w art. 137 ust. 12, a także pożytki uzyskane z tytułu zarządzania tymi środkami, stanowią współwłasność łączną uczestników systemu. W przypadku zwolnienia z uczestnictwa w systemie rekompensat, domowi maklerskiemu zwracany jest udział we współwłasności, w wysokości, która przysługiwałaby domowi maklerskiemu w przypadku jej ustania. Udział jest zwracany, jeżeli w okresie wskazanym w regulaminie funkcjonowania systemu rekompensat nie ujawnią się okoliczności stanowiące podstawę dokonania wypłat rekompensat inwestorom będącym klientami tego domu maklerskiego.
2. W związku z uczestnictwem w systemie rekompensat domy maklerskie tworzą, w ciężar kosztów, rezerwy do wysokości wpłat wniesionych do systemu. W przypadku zwrotu nadwyżki wniesionych wpłat dom maklerski zmniejsza utworzoną rezerwę o wysokość nadwyżki.
3. Środki wniesione przez dom maklerski tytułem rocznych wpłat, odsetki, o których mowa w art. 137 ust. 12, a także pożytki uzyskane z tytułu zarządzania tymi środkami, nie podlegają egzekucji prowadzonej z majątku uczestnika systemu.

Art. 139.

1. System rekompensat zabezpiecza wypłatę środków inwestorów, o których mowa w art. 133 ust. 2, pomniejszonych o należności domu maklerskiego od inwestora z tytułu świadczonych usług, według stanu z dnia zaistnienia jednej z okoliczności, o której mowa w art. 133 ust. 2, do wysokości równowartości w złotych 3 000 euro – w 100% wartości środków objętych systemem rekompensat, oraz 90% nadwyżki ponad tę kwotę, z tym że górna granica środków objętych systemem rekompensat wynosi równowartość w złotych 22 000 euro, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Górna granica środków objętych systemem rekompensat wynosi:
 - 1) równowartość w złotych 15 000 euro od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 31 grudnia 2006 r.;
 - 2) równowartość w złotych 19 000 euro – od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2007 r.
3. Do obliczenia wartości euro w złotych przyjmuje się kurs średni Narodowego Banku Polskiego, zgodnie z ogłaszaną tabelą kursową, z dnia zaistnienia okoliczności stanowiącej podstawę do wypłat rekompensat.
4. Kwoty, o których mowa w ust. 1 i 2, określają maksymalną wysokość roszczeń inwestora niezależnie od tego, w jakiej wysokości i na ilu rachunkach posiadał środki, o których mowa w art. 133 ust. 2, lub z ilu wierzytelności przysługują mu należności w danym domu maklerskim.
5. W przypadku gdy maklerskie instrumenty finansowe i środki pieniężne są przedmiotem współwłasności, każdemu ze współwłaścicieli przysługuje wobec systemu roszczenie w wysokości proporcjonalnej do posiadanego udziału, lecz nie więcej niż w wysokości określonej w ust. 1 i 2. W przypadku współwłasności łącznej wysokość udziału określają przepisy odnoszące się do tej współwłasności w przypadku jej ustania.
6. Rekompensaty są płatne według terminarza wypłat nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia zatwierdzenia tego terminarza przez Krajowy Depozyt.
7. W przypadku wystąpienia szczególnie uzasadnionych okoliczności uniemożliwiających wypłatę rekompensat w terminie 3 miesięcy, Komisja może, na wniosek Krajowego Depozytu, przedłużyć termin wypłat, nie dłużej jednak niż o kolejne 3 miesiące.
8. Krajowy Depozyt składa wniosek, o którym mowa w ust. 7, nie później niż na 14 dni przed upływem terminu wypłat rekompensat.
9. Roszczenia z tytułu rekompensaty przedawniają się z upływem 10 lat od dnia zaistnienia okoliczności stanowiącej podstawę do wypłat rekompensat.
10. Inwestor zachowuje prawo do dochodzenia od masy upadłości lub domu maklerskiego swoich roszczeń ponad kwotę określoną w ust. 1 i 2.

Art. 140.

1. Syndyk lub zarządca jest obowiązany, w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia upadłości domu maklerskiego, ustalić na podstawie ksiąg tego domu maklerskiego i przedstawić w formie pisemnej Krajowemu Depozytowi:
 - 1) listę inwestorów uprawnionych do otrzymania rekompensat, wraz z wyszczególnieniem kwot środków, za które przysługuje rekompensata;
 - 2) kwotę płynnych środków domu maklerskiego wchodzących w skład masy upadłości według stanu na dzień ogłoszenia upadłości;
 - 3) wysokość wydatków związanych z wypłatą wynagrodzeń pracownikom upadłego domu maklerskiego i wysokość bieżących wydatków związanych z kosztami postępowania upadłościowego, poniesionych do dnia sporządzenia listy inwestorów, powiększoną o wysokość niezbędnych wydatków związanych z wypłatą rekompensat, wraz z aktualną wysokością środków

- płynnych domu maklerskiego znajdujących się w dyspozycji syndyka lub zarządcy;
- 4) terminarz wypłat.
2. Krajowy Depozyt, w terminie 14 dni, sprawdza przedstawioną przez syndyka lub zarządcę listę inwestorów, wyliczenie kwot rekompensat pod względem zgodności z ustawą i wymaganiami określonymi w ust. 1 pkt 1 oraz terminarz wypłat, o którym mowa w ust. 1 pkt 4.
 3. W przypadku powstania uzasadnionych wątpliwości co do podanej przez syndyka lub zarządcę wysokości wydatków określonych w ust. 1 pkt 3, Krajowy Depozyt zwraca się do sędziego-komisarza o zatwierdzenie wydatków w trybie art. 168 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535, z późn. zm.¹⁰⁾), co nie wstrzymuje powzięcia przez Krajowy Depozyt uchwały o przekazaniu kwot na wypłatę rekompensat.
 4. Jeżeli Krajowy Depozyt stwierdzi, że lista inwestorów nie odpowiada warunkom określonym w ust. 1 pkt 1, odmawia jej przyjęcia i zwraca ją syndykowi lub zarządcy, o czym niezwłocznie powiadamia sędziego-komisarza.
 5. Syndyk lub zarządca jest obowiązany do usunięcia braków wskazanych przez Krajowy Depozyt w terminie nie dłuższym niż 7 dni.
 6. Po ustaleniu listy wierzytelności przez syndyka, nadzorcę sądowego lub zarządcę lub po stwierdzeniu wierzytelności prawomocnym orzeczeniem sądu, listę, o której mowa w ust. 1 pkt 1, uzupełnia się o wierzytelności inwestorów nieobjęte tą listą.
 7. Przepisy ust. 1-6 nie wyłączają uprawnienia inwestora do zgłaszania do Krajowego Depozytu roszczeń z tytułu rekompensat nieobjętych listą, o której mowa w ust. 1 pkt 1.

Art. 141.

1. Zarząd Krajowego Depozytu, w terminie 7 dni od dnia przyjęcia listy, o której mowa w art. 140 ust. 1 pkt 1, podejmuje i podaje do publicznej wiadomości, w drodze ogłoszenia w dwóch dziennikach o zasięgu ogólnopolskim, uchwałę o przekazaniu syndykowi lub zarządcy kwot na wypłatę rekompensat, z zastrzeżeniem ust. 3.
2. Uchwała, o której mowa w ust. 1, określa:
 - 1) kwotę środków przekazywanych syndykowi lub zarządcy na wypłatę rekompensat, stanowiącą różnicę sumy należnych inwestorom rekompensat i środków płynnych domu maklerskiego, pomniejszonych o wydatki określone w art. 140 ust. 1 pkt 3;
 - 2) sposób dokonywania przez syndyka lub zarządcę wypłat rekompensat, w tym terminy i miejsce dokonywania wypłat.
3. W kwocie na wypłatę rekompensat uwzględnia się w całości udział w systemie, jaki przysługuje domowi maklerskiemu w stanie upadłości.

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i 871, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546, Nr 173, poz. 1808 i Nr 210, poz. 2135 oraz z 2005 r. Nr 94, poz. 785.

4. Kwoty na wypłatę rekompensat, przekazane na podstawie uchwały zarządu Krajowego Depozytu syndykowi lub zarządcy, nie wchodzą do masy upadłości i nie mogą być wykorzystane przez syndyka lub zarządcę na żaden inny cel niż wypłata rekompensat.

Art. 142.

Z tytułu przekazania środków syndykowi lub zarządcy, Krajowemu Depozytowi przysługuje roszczenie do masy upadłości o zwrot do systemu rekompensat przekazanych kwot, które ulegają zaspokojeniu w kategorii pierwszej, o której mowa w art. 342 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze, bezpośrednio po kosztach postępowania oraz po zaspokojeniu należności za pracę. Art. 343 ust. 1 zdanie pierwsze tej ustawy stosuje się odpowiednio. Roszczenie o zwrot nie obejmuje jednak tej części przekazanej kwoty, jaka odpowiada udziałowi w systemie rekompensat domu maklerskiego w stanie upadłości.

Art. 143.

1. Syndyk lub zarządca jest obowiązany do dokonywania wypłat rekompensat na warunkach określonych ustawą oraz w uchwale zarządu Krajowego Depozytu, o której mowa w art. 141 ust. 1, zgodnie z terminarzem wypłat.
2. Po zakończeniu wypłat syndyk lub zarządca dokonuje rozliczenia wypłaconych kwot i sporządza sprawozdanie, które przekazuje Krajowemu Depozytowi w terminie 21 dni od dnia zakończenia wypłat. W tym terminie syndyk lub zarządca przekazuje Krajowemu Depozytowi, zwracane do systemu rekompensat, kwoty niewypłacone inwestorom oraz odsetki naliczone od kwoty przekazanej przez Krajowy Depozyt na wypłatę rekompensat przez bank prowadzący rachunek, na który wpłacono tę kwotę.
3. Krajowy Depozyt sprawuje kontrolę przestrzegania przez syndyka lub zarządcę domu maklerskiego warunków wypłat rekompensat, określonych w ustawie oraz w uchwale zarządu Krajowego Depozytu, o której mowa w art. 141 ust. 1.
4. O nieprawidłowościach ujawnionych w toku kontroli Krajowy Depozyt zawiadamia sędziego-komisarza, wzywając syndyka lub zarządcę do ich usunięcia.

Art. 144.

1. Wierzytelności przysługujące inwestorowi w stosunku do masy upadłości, w wysokości kwot wypłaconych z tytułu rekompensat przechodzą z mocy prawa na Krajowy Depozyt, który realizuje je na rzecz systemu rekompensat.
2. Kwoty zwrócone Krajowemu Depozytowi przez syndyka lub zarządcę w trybie określonym w art. 143 ust. 2 nie zmniejszają wierzytelności Krajowego Depozytu do masy upadłości z tytułu przekazania środków pieniężnych na wypłatę rekompensat.

Art. 145.

1. W przypadku gdy nastąpi prawomocne oddalenie wniosku o ogłoszenie upadłości ze względu na to, że majątek domu maklerskiego nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania, albo gdy nastąpi ustanowienie zarządu własnego, o

którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze, do całości majątku domu maklerskiego, albo stwierdzenie przez Komisję zaistnienia okoliczności, o której mowa w art. 133 ust. 2 pkt 3:

- 1) czynności, o których mowa w art. 140 ust. 1 i ust. 5, art. 141 ust. 4 i art. 143 ust. 1 i 2, dokonywane przez syndyka lub zarządcę, wykonuje zarząd uczestnika systemu rekompensat, komplementariusze uczestnika systemu, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 2 i 4, albo osoby uprawnione do reprezentowania uczestnika systemu, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 5 i 6;
 - 2) przepisy art. 140 ust. 2- 4 i ust. 6-7, art. 141 ust. 1-3, art. 142, art. 143 ust. 3 i 4 oraz art. 144 stosuje się odpowiednio.
2. W przypadku ogłoszenia upadłości domu maklerskiego z możliwością zawarcia układu, wierzytelności inwestorów wobec upadłego z tytułu usług świadczonych na ich rzecz w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2, ust. 3 pkt 1 i 3 oraz ust. 4 pkt 1 i 2, do wysokości przysługujących im rekompensat, nie są objęte układem, a w głosowaniu nad układem, obok innych wierzycieli, mogą brać udział jedynie inwestorzy, których wierzytelności wobec upadłego są wyższe od przysługujących im rekompensat, i tylko w zakresie tej nadwyżki.

Art. 146.

1. Krajowy Depozyt składa Komisji corocznie sprawozdanie z działalności systemu rekompensat za rok poprzedni, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia kończącego poprzedni rok obrotowy.
2. Sprawozdanie z działalności systemu rekompensat podlega zbadaniu przez podmiot uprawniony do badania sprawozdań finansowych.

Dział VI

Dostęp do informacji o szczególnym charakterze

Rozdział 1

Tajemnica zawodowa

Art. 147.

Tajemnica zawodowa obejmuje informację uzyskaną, przez osobę wymienioną w art. 148 ust. 1, w związku z podejmowanymi czynnościami służbowymi w ramach zatrudnienia, stosunku zlecenia lub innego stosunku prawnego o podobnym charakterze, dotyczącą chronionych prawem interesów podmiotów dokonujących czynności związanych z obrotem instrumentami finansowymi, lub innych czynności w ramach regulowanej ustawą działalności objętej nadzorem Komisji lub zagranicznego organu nadzoru, jak również dotyczącą czynności podejmowanych w ramach wykonywania tego nadzoru, w szczególności informację zawierającą:

- 1) dane osobowe strony umowy lub innej czynności prawnej;
- 2) treść umowy lub przedmiot czynności prawnej;
- 3) dane o sytuacji majątkowej strony umowy, w tym oznaczenie rachunku papierów wartościowych, innego rachunku, na którym zapisywane są instru-

menty finansowe niebędące papierami wartościowymi, lub rachunku pieniężnego służącego do obsługi tych rachunków, liczbę i oznaczenie instrumentów finansowych, oraz wartość środków zgromadzonych na tych rachunkach.

Art. 148.

1. Do zachowania tajemnicy zawodowej są obowiązani:

- 1) maklerzy i doradcy;
- 2) osoby wchodzące w skład statutowych organów:
 - a) firmy inwestycyjnej,
 - b) podmiotu wykonującego czynności, o których mowa w art. 71,
 - c) banku powierniczego,
 - d) towarowego domu maklerskiego, który wykonuje czynności związane z obrotem instrumentami finansowymi niebędącymi papierami wartościowymi,
 - e) spółek prowadzących giełdę oraz spółek prowadzących rynek pozagiełdowy,
 - f) Krajowego Depozytu,
 - g) izby,
 - h) stowarzyszeń i organizacji, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 4 ustawy o nadzorze;
- 3) osoby zatrudnione w podmiotach, o których mowa w pkt 2;
- 4) osoby pozostające w stosunku zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z podmiotami, o których mowa w pkt 2;
- 5) osoby zatrudnione w podmiotach pozostających w stosunku zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z podmiotami, o których mowa w pkt 2;
- 6) osoby wchodzące w skład zespołu doradczego, o którym mowa w art. 46 ust. 5;
- 7) inne osoby, jeżeli obowiązek taki wynika z przepisów innych ustaw.

2. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej istnieje również po ustaniu stosunków prawnych, o których mowa w ust. 1.

Art. 149.

Z zastrzeżeniem art. 150-153 oraz art. 20, art. 21, art. 23 i art. 25 ustawy o nadzorze, informacje stanowiące tajemnicę zawodową, będące w posiadaniu osób fizycznych wymienionych w art. 148 ust. 1, są ujawniane wyłącznie na żądanie:

- 1) sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe;
- 2) sądu lub prokuratora w związku z wykonaniem wniosku o udzielenie pomocy prawnej, pochodzącego od państwa obcego, które na mocy ratyfikowanej

- umowy międzynarodowej wiążącej Rzeczpospolitą Polską ma prawo występować o udzielenie informacji objętych tajemnicą zawodową;
- 3) sądu w związku z toczącym się postępowaniem cywilnym w sprawie, w której stroną jest podmiot będący stroną umowy lub innej czynności objętej tą tajemnicą – w zakresie informacji dotyczących tego podmiotu;
 - 4) Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej w związku z toczącym się przed organem kontroli skarbowej postępowaniem w sprawie o:
 - a) przestępstwo skarbowe lub o wykroczenie skarbowe przeciwko osobie fizycznej będącej stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tajemnicą zawodową – w zakresie informacji dotyczących tej osoby,
 - b) przestępstwo skarbowe popełnione przy wykonywaniu czynności związanych z działalnością osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, będącej stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tajemnicą zawodową – w zakresie informacji dotyczących tej osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej;
 - 5) Prezesa Najwyższej Izby Kontroli lub upoważnionego przez niego kontrolera – w zakresie informacji dotyczących jednostki kontrolowanej, niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego w prowadzonym postępowaniu kontrolnym dotyczącym tej jednostki, określonym w ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2001 r. Nr 85, poz. 937, z późn. zm.¹¹⁾);
 - 6) podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych podmiotu, o którym mowa w art. 148 ust. 1 pkt 2, na podstawie zawartej z nim umowy – w zakresie informacji określonych przepisami o rachunkowości;
 - 7) służb ochrony państwa i ich upoważnionych pisemnie funkcjonariuszy lub żołnierzy – w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych;
 - 8) Policji, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia popełnieniu przestępstwa, jego wykrycia albo ustalenia sprawcy i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonych w art. 20 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, z późn. zm.¹²⁾);
 - 8a) Centralnego Biura Antykorupcyjnego, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia popełnieniu przestępstwa, jego wykrycia albo ustalenia sprawcy i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonych w art. 23 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. Nr 104, poz. 708);
 - 9) komornika sądowego w związku z toczącym się postępowaniem zabezpieczającym lub egzekucyjnym w sprawie roszczeń wobec podmiotu będącego

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 123, poz. 1291 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 14, poz. 114 i Nr 169, poz. 1417.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 731, Nr 113, poz. 984, Nr 115, poz. 996, Nr 153, poz. 1271, Nr 176, poz. 1457 i Nr 200, poz. 1688, z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1609, Nr 192, poz. 1873 i Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 171, poz. 1800, Nr 179, poz. 1842, Nr 210, poz. 2135, Nr 273, poz. 2703 i Nr 277, poz. 2742 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 164, poz. 1365 i Nr 169, poz. 1411.

stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tajemnicą zawodową – w zakresie informacji dotyczących tego podmiotu;

- 10) organu egzekucyjnego w związku z prowadzeniem egzekucji administracyjnej w sprawie obowiązków podmiotu będącego stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tajemnicą zawodową – w zakresie informacji dotyczących tego podmiotu.

Art. 150.

1. Nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej przekazywanie informacji stanowiących taką tajemnicę:
 - 1) bezpośrednio osobie, której ta informacja dotyczy, lub innemu podmiotowi, któremu osoba ta udzieliła pisemnego upoważnienia do otrzymania takich informacji, z zastrzeżeniem ust. 2;
 - 2) w zawiadomieniu o przestępstwie oraz dokumentach przekazywanych w uzupełnieniu do zawiadomienia;
 - 3) Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej – w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1505 oraz z 2004 r. Nr 62, poz. 577, Nr 96, poz. 959 i Nr 116, poz. 1203);
 - 4) Generalnemu Inspektorowi Kontroli Skarbowej lub osobom przez niego upoważnionym – w zakresie niezbędnym do realizacji jego ustawowych zadań;
 - 5) Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych – na zasadach określonych w odrębnych przepisach, w zakresie niezbędnym do realizacji jego ustawowych zadań;
 - 6) organom podatkowym – na zasadach określonych w odrębnych przepisach, w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań;
 - 7) przez dom maklerski bankowi będącemu w stosunku do tego domu maklerskiego podmiotem dominującym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe - na potrzeby sporządzania skonsolidowanego sprawozdania finansowego, oraz Komisji Nadzoru Finansowego w zakresie niezbędnym do wykonywania nadzoru skonsolidowanego nad tym bankiem;
 - 8) przez firmy inwestycyjne oraz banki powiernicze:
 - a) w przypadku określonym w art. 54 i art. 152,
 - b) w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 14 lutego 2003 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych (Dz. U. Nr 50, poz. 424 oraz z 2004 r. Nr 68, poz. 623 i Nr 116, poz. 1203);
 - 9) przez dom maklerski, zagraniczną osobę prawną, o której mowa w art. 115 ust. 1, lub przez zagraniczną firmę inwestycyjną:
 - a) podmiotowi wiodącemu w rozumieniu art. 4 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi

- w skład konglomeratu finansowego (Dz. U. Nr 83, poz. 719), zwanej dalej „ustawą o nadzorze uzupełniającym”,
- b) koordynatorowi w rozumieniu art. 3 pkt 19 ustawy o nadzorze uzupełniającym,
 - c) koordynatorowi zagranicznemu w rozumieniu art. 3 pkt 20 ustawy o nadzorze uzupełniającym
- w wykonaniu obowiązków określonych ustawą o nadzorze uzupełniającym;
- 10) przez Krajowy Depozyt, domy maklerskie, banki prowadzące działalność maklerską oraz banki powiernicze - w zakresie określonym w art. 34 ust. 4 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej;
 - 11) przez uczestników Krajowego Depozytu spółce publicznej, w przypadku określonym w art. 91 ust. 11 ustawy o ofercie publicznej;
 - 12) między Komisją lub właściwym organem nadzoru w innym państwie członkowskim a:
 - a) podmiotem uprawnionym do badania sprawozdań finansowych domu maklerskiego, banku prowadzącego działalność maklerską, banku prowadzącego rachunki papierów wartościowych lub podmiotem uprawnionym do badania sprawozdań finansowych zagranicznej firmy inwestycyjnej,
 - b) sędzią-komisarzem, nadzorcą sądowym, syndykiem lub zarządcą albo likwidatorem domu maklerskiego, banku prowadzącego działalność maklerską, banku prowadzącego rachunki papierów wartościowych lub organem odpowiedzialnym za prowadzenie postępowania upadłościowego lub likwidacyjnego zagranicznej firmy inwestycyjnej
- jeżeli informacje te są niezbędne do wykonywania zadań w zakresie nadzoru przez Komisję lub właściwy organ nadzoru w innym państwie członkowskim albo do skutecznego prowadzenia postępowania upadłościowego, sprawowania zarządu masą upadłości lub prowadzenia likwidacji, lub – w zakresie informacji określonych przepisami o rachunkowości – do celów badania sprawozdań finansowych tych domów maklerskich, banków lub zagranicznych firm inwestycyjnych;
- 13) Krajowemu Depozytowi – jeżeli informacje te są niezbędne do wykonywania jego ustawowych zadań, w szczególności związanych z tworzeniem, organizacją i zarządzaniem systemem rekompensat;
 - 14) przez Komisję lub jej upoważnionego przedstawiciela:
 - a) do publicznej wiadomości w zakresie dotyczącym treści podjętych uchwał i decyzji, także w sprawach indywidualnych, na podstawie których wydawane są decyzje administracyjne – jeżeli ze względu na interes rynku papierów wartościowych, rynku towarów giełdowych lub rynku działalności funduszy inwestycyjnych Komisja uznała przekazanie takiej informacji za uzasadnione,
 - b) do publicznej wiadomości w trybie i na warunkach, o których mowa w art. 25 ust. 1 ustawy o nadzorze,
 - c) w postępowaniu wyjaśniającym, w przypadku określonym w art. 38 ust. 5 ustawy o nadzorze,

- d) w wykonaniu porozumień, o których mowa w art. 20 i art. 23 ustawy o nadzorze,
 - e) w przypadkach określonych w art. 151 oraz w art. 21 ust. 1 ustawy o nadzorze i w art. 96 ust. 11 ustawy o ofercie publicznej;
- 15) przez Komisję:
- a) giełdowej izbie rozrachunkowej działającej na podstawie ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w zakresie przeprowadzania rozliczeń transakcji, których przedmiotem są maklerskie instrumenty finansowe – jeżeli informacje te są niezbędne do wykonywania ustawowych zadań tej izby, w szczególności związanych z zapewnieniem prawidłowości wywiązywania się członków izby z zobowiązań wynikających z tych transakcji,
 - b) Prezesowi Narodowego Banku Polskiego – jeżeli informacje te są niezbędne w celu realizacji ustawowych zadań Narodowego Banku Polskiego w zakresie polityki pieniężnej oraz nadzoru nad systemem płatności;
- 16) w przypadkach określonych w art. 40 i art. 89 ust. 4.
2. Osoby, o których mowa w art. 148 ust. 1, są obowiązane do zachowania w tajemnicy informacji dotyczących udzielania Policji informacji na zasadach określonych w art. 20 ust. 4-10 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, oraz dotyczące zawiadomienia, o którym mowa w art. 20 ust. 13 tej ustawy. Zachowanie tajemnicy obowiązuje wobec osób, których ta informacja dotyczy, oraz osób trzecich, z wyjątkiem osób reprezentujących Komisję oraz pracowników urzędu Komisji, którym informacje te są przekazywane w związku z wykonywaniem ustawowo określonych zadań w zakresie nadzoru.

Art. 151.

Komisja może również przekazać będące w jej posiadaniu informacje stanowiące tajemnicę zawodową:

- 1) rzecznikowi dyscyplinarnemu lub sądowi dyscyplinarnemu stowarzyszenia, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 4 lit. a i b ustawy o nadzorze, wyłącznie w zakresie niezbędnym do ustalenia, na potrzeby wszczęcia lub prowadzenia postępowania dyscyplinarnego, naruszenia zasad etyki zawodowej przez maklera lub doradcę;
- 2) rzecznikowi sądu lub sądowi izby, wyłącznie w zakresie niezbędnym do ustalenia, na potrzeby prowadzonego postępowania, naruszenia przez członka izby zasad etyki lub zasad rzetelnego wykonywania działalności gospodarczej;
- 3) Krajowemu Depozytowi, spółce prowadzącej giełdę lub spółce prowadzącej rynek pozagiełdowy, o ile przekazanie takiej informacji jest niezbędne do wykonywania ustawowo określonych zadań tych podmiotów.

Art. 152.

Firmy inwestycyjne i banki powiernicze mogą przekazywać sobie, objęte tajemnicą zawodową, informacje o wierzytelnościach przysługujących im względem klientów

z tytułu świadczonych usług – w zakresie, w jakim informacje te są niezbędne do ochrony ich interesów przed nierzetelnymi klientami.

Art. 153.

1. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej mają także osoby, którym informacje stanowiące taką tajemnicę zostały ujawnione w przypadkach określonych w art. 149-152 lub art. 20, art. 21 i art. 23 ustawy o nadzorze, chyba że na ujawnienie takich informacji przez te osoby zezwala przepis prawa.
2. Osoby, o których mowa w art. 148 ust. 1, oraz osoby, o których mowa w ust. 1, ponoszą odpowiedzialność za szkody wynikające z nieuprawnionego ujawnienia informacji stanowiącej tajemnicę zawodową i wykorzystania jej niezgodnie z przeznaczeniem.
3. Osoby, o których mowa w art. 148 ust. 1, nie ponoszą odpowiedzialności za szkodę wynikającą z ujawnienia i wykorzystania niezgodnie z przeznaczeniem informacji stanowiącej tajemnicę zawodową przez osoby, którym informacje takie zostały przekazane na podstawie art. 149-152 lub art. 20, art. 21 i art. 23 ustawy o nadzorze.

Rozdział 2

Informacje poufne

Art. 154.

Informacją poufną w rozumieniu ustawy jest – określona w sposób precyzyjny – informacja dotycząca, bezpośrednio lub pośrednio, jednego lub kilku emitentów instrumentów finansowych, jednego lub kilku takich instrumentów finansowych albo nabywania lub zbywania takich instrumentów, która nie została przekazana do publicznej wiadomości, a która po takim przekazaniu mogłaby w istotny sposób wpłynąć na cenę tych instrumentów finansowych lub na cenę powiązanych z nimi pochodnych instrumentów finansowych, przy czym dana informacja:

- 1) jest określona w sposób precyzyjny, wtedy gdy wskazuje na okoliczności lub zdarzenia, które wystąpiły lub których wystąpienia można zasadnie oczekiwać, a jej charakter w wystarczającym stopniu umożliwia dokonanie oceny potencjalnego wpływu tych okoliczności lub zdarzeń na cenę lub wartość instrumentów finansowych lub na cenę powiązanych z nimi pochodnych instrumentów finansowych;
- 2) mogłaby po przekazaniu do publicznej wiadomości w istotny sposób wpłynąć na cenę lub wartość instrumentów finansowych lub na cenę powiązanych z nimi pochodnych instrumentów finansowych, wtedy gdy mogłaby ona zostać wykorzystana przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych przez racjonalnie działającego inwestora;
- 3) w odniesieniu do osób zajmujących się wykonywaniem dyspozycji dotyczących instrumentów finansowych, ma charakter informacji poufnej, również wtedy gdy została przekazana tej osobie przez inwestora lub inną osobę mającą wiedzę o takich dyspozycjach, i dotyczy składanych przez inwestora dyspozycji nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, przy spełnieniu przesłanek określonych w pkt 1 i 2.

Art. 155.

W przypadku pochodnych instrumentów towarowych, za informację poufną uważa się określoną w sposób precyzyjny informację, dotyczącą bezpośrednio lub pośrednio, jednego lub kilku pochodnych instrumentów towarowych będących przedmiotem obrotu na giełdach towarowych, która nie została przekazana do publicznej wiadomości, a której przekazania, zgodnie z przyjętymi praktykami rynkowymi, mogliby oczekiwać uczestnicy tego rynku. W szczególności mogą oni oczekiwać przekazywania takich informacji, które powinny podlegać regularnemu udostępnianiu uczestnikom rynku lub których ujawnienie jest wymagane, zgodnie z przepisami, umowami i zwyczajami obowiązującymi na danym giełdowym rynku towarowym.

Art. 156.

1. Każdy kto:

- 1) posiada informację poufną w związku z pełnieniem funkcji w organach spółki, posiadaniem w spółce akcji lub udziałów lub w związku z dostępem do informacji poufnej z racji zatrudnienia, wykonywania zawodu, a także stosunku zlecenia lub innego stosunku prawnego o podobnym charakterze, a w szczególności:
 - a) członkowie zarządu, rady nadzorczej, prokurenci lub pełnomocnicy emitenta lub wystawcy, jego pracownicy, biegli rewidenci albo inne osoby pozostające z tym emitentem lub wystawcą w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, lub
 - b) akcjonariusze spółki publicznej, lub
 - c) osoby zatrudnione lub pełniące funkcje, o których mowa w lit. a, w podmiocie zależnym lub dominującym wobec emitenta lub wystawcy instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na takim rynku, albo pozostające z tym podmiotem w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, lub
 - d) maklerzy lub doradcy, lub
- 2) posiada informację poufną w wyniku popełnienia przestępstwa, albo
- 3) posiada informację poufną pozyskaną w sposób inny niż określony w pkt 1 i 2, jeżeli wiedział lub przy dołożeniu należytej staranności mógł się dowiedzieć, że jest to informacja poufna

– nie może wykorzystywać takiej informacji.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, nie mogą:

- 1) ujawniać informacji poufnej;
 - 2) udzielać rekomendacji lub nakłaniać inną osobę na podstawie informacji poufnej do nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, których dotyczy ta informacja.
3. W przypadku uzyskania informacji poufnej przez osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, zakaz, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również osób fizycznych, które uczestniczą w podejmowaniu decyzji

- inwestycyjnych w imieniu lub na rzecz tej osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.
4. Wykorzystywaniem informacji poufnej jest nabywanie lub zbywanie, na rachunek własny lub osoby trzeciej, instrumentów finansowych, w oparciu o informację poufną będącą w posiadaniu tej osoby, albo dokonywanie, na rachunek własny lub osoby trzeciej, innej czynności prawnej powodującej lub mogącej powodować rozporządzenie takimi instrumentami finansowymi, jeżeli instrumenty te:
 - 1) są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub któregośkolwiek z innych państw członkowskich, lub są przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na takim rynku, niezależnie od tego, czy transakcja, której przedmiotem jest dany instrument, jest dokonywana na tym rynku, albo
 - 2) nie są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego, a ich cena lub wartość zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny instrumentu finansowego określonego w pkt 1.
 5. Ujawnieniem informacji poufnej jest przekazywanie, umożliwianie lub ułatwianie wejścia w posiadanie przez osobę nieuprawnioną informacji poufnej dotyczącej:
 - 1) jednego lub kilku emitentów lub wystawców instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 4 pkt 1;
 - 2) jednego lub kilku instrumentów finansowych określonych w ust. 4 pkt 1;
 - 3) nabywania albo zbywania instrumentów finansowych określonych w ust. 4 pkt 1.
 6. Zakazu ujawniania informacji poufnej nie narusza przekazywanie takiej informacji:
 - 1) przez osoby, o których mowa w ust. 1, jeżeli należy to do normalnego trybu wykonywania przez nie czynności w ramach swojego zatrudnienia, zawodu lub obowiązków, a jednocześnie jest zapewnione, że osoby, którym informacja została w tym trybie przekazana, zachowają poufność tej informacji;
 - 2) w trybie i na warunkach określonych w art. 25 ust. 1 ustawy o nadzorze;
 - 3) na podstawie:
 - a) art. 160 ust. 3 i 4,
 - b) art. 24 ustawy o nadzorze,
 - c) art. 66 ustawy o ofercie publicznej;
 - 4) przez Komisję lub jej upoważnionego przedstawiciela Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej w zakresie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach;
 - 5) w związku z dokonywaniem czynności, o których mowa w ust. 7 pkt 1-3.
 7. Nie stanowi wykorzystywania informacji poufnej:
 - 1) zawieranie transakcji służących realizacji ustawowych zadań w zakresie polityki pieniężnej lub dewizowej państwa albo zarządzania długiem publicznym, zawieranych przez osoby uprawnione do reprezentowania właściwych

- organów państwowych, w tym Narodowego Banku Polskiego, a także przez Europejski System Banków Centralnych;
- 2) nabywanie instrumentów finansowych w celu stabilizacji ich ceny w obrocie na rynku regulowanym, w trybie, terminie i na warunkach określonych w przepisach, o których mowa w art. 39 ust. 3 pkt 1;
 - 3) nabywanie akcji własnych przez spółkę publiczną lub podmiot działający na jej rachunek, w trybie, terminie i na warunkach określonych w przepisach, o których mowa w art. 39 ust. 3 pkt 1;
 - 4) dokonywanie transakcji stanowiącej wykonanie umowy zobowiązującej do zbycia lub nabycia instrumentów finansowych, zawartej na piśmie z datą pewną przed uzyskaniem informacji poufnej.
8. Zakazu udzielania rekomendacji lub nakłaniania innej osoby na podstawie informacji poufnej do nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, których dotyczy ta informacja, nie narusza przekazywanie informacji w związku z dokonywaniem czynności, o których mowa w ust. 7 pkt 1-3.

Art. 157.

W przypadku gdy w toku wykonywania czynności określonych w art. 156 ust. 6 pkt 1, emitent lub wystawca instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub któregośkolwiek z innych państw członkowskich, niezależnie od tego, czy transakcje, których przedmiotem jest dany instrument, są dokonywane na tym rynku, lub osoby działające w jego imieniu lub na jego rzecz ujawnią informację poufną osobie nieuprawnionej – jest obowiązany, w przypadku gdy ujawnienie było zamierzone, do równoczesnego przekazania tej informacji Komisji i spółce prowadzącej rynek regulowany, na którym notowane są papiery wartościowe tego emitenta, oraz do publicznej wiadomości, w trybie określonym w art. 56 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej, a w przypadku gdy ujawnienie nastąpiło w sposób niezamierzony, do jej niezwłocznego przekazania, chyba że z odrębnych przepisów albo postanowień stosownej umowy lub statutu wynika obowiązek zachowania przez tę osobę poufności tego rodzaju informacji.

Art. 158.

1. Emitent lub wystawca instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub któregośkolwiek z innych państw członkowskich, niezależnie od tego, czy transakcje, których przedmiotem jest dany instrument, są dokonywane na tym rynku, jest obowiązany do sporządzenia i prowadzenia odrębnych list osób fizycznych posiadających dostęp do określonych informacji poufnych, które pozostają z emitentem lub z innym podmiotem, działającym w jego imieniu lub na jego rzecz, w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, w tym pełniących funkcje w organach nadzorczych emitenta.
2. Przy dokonywaniu wpisu osoby posiadającej dostęp do określonej informacji poufnej na listę, o której mowa w ust. 1, emitent poucza tę osobę o karnych i administracyjnych konsekwencjach związanych z bezprawnym ujawnieniem informacji poufnych, w tym wynikających z ich nieodpowiedniego zabezpieczenia, lub wykorzystaniem takich informacji.

3. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, emitent niezwłocznie przekazuje listy, o których mowa w ust. 1, informuje o wpisaniu kolejnych osób na listę po dacie jej sporządzenia oraz o wszelkich zmianach danych w nich zawartych.

Art. 159.

1. Osoby wymienione w art. 156 ust. 1 pkt 1 lit. a nie mogą, w czasie trwania okresu zamkniętego, nabywać lub zbywać, na rachunek własny lub osoby trzeciej, akcji emitenta, praw pochodnych dotyczących akcji emitenta oraz innych instrumentów finansowych z nimi powiązanych oraz dokonywać, na rachunek własny lub osoby trzeciej, innych czynności prawnych powodujących lub mogących powodować rozporządzenie takimi instrumentami finansowymi.
2. Okresem zamkniętym jest:
 - 1) okres od wejścia w posiadanie przez osobę fizyczną wymienioną w art. 156 ust. 1 pkt 1 lit. a informacji poufnej dotyczącej emitenta lub instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 1, spełniających warunki określone w art. 156 ust. 4, do przekazania tej informacji do publicznej wiadomości;
 - 2) w przypadku raportu rocznego – dwa miesiące przed przekazaniem raportu do publicznej wiadomości lub okres pomiędzy końcem roku obrotowego a przekazaniem tego raportu do publicznej wiadomości, gdyby okres ten był krótszy od pierwszego ze wskazanych – chyba że osoba fizyczna wymieniona w art. 156 ust. 1 pkt 1 lit. a nie posiadała dostępu do danych finansowych, na podstawie których sporządzany jest dany raport;
 - 3) w przypadku raportu półrocznego – miesiąc przed przekazaniem raportu do publicznej wiadomości lub okres pomiędzy dniem zakończenia danego półroczna a przekazaniem tego raportu do publicznej wiadomości, gdyby okres ten był krótszy od pierwszego ze wskazanych – chyba że osoba fizyczna wymieniona w art. 156 ust. 1 pkt 1 lit. a nie posiadała dostępu do danych finansowych, na podstawie których sporządzany jest dany raport;
 - 4) w przypadku raportu kwartalnego – dwa tygodnie przed przekazaniem raportu do publicznej wiadomości lub okres pomiędzy dniem zakończenia danego kwartału a przekazaniem tego raportu do publicznej wiadomości, gdyby okres ten był krótszy od pierwszego ze wskazanych – chyba że osoba fizyczna wymieniona w art. 156 ust. 1 pkt 1 lit. a nie posiadała dostępu do danych finansowych, na podstawie których sporządzany jest dany raport.

Art. 160.

1. Osoby:
 - 1) wchodzące w skład organów zarządzających lub nadzorczych emitenta albo będące jego prokurentami,
 - 2) inne, pełniące w strukturze organizacyjnej emitenta funkcje kierownicze, które posiadają stały dostęp do informacji poufnych dotyczących bezpośrednio lub pośrednio tego emitenta oraz kompetencje w zakresie podejmowania decyzji wywierających wpływ na jego rozwój i perspektywy prowadzenia działalności gospodarczej

- są obowiązane do przekazywania Komisji oraz temu emitentowi informacji o zawartych przez te osoby oraz osoby blisko z nimi związane, na własny rachunek, transakcjach nabycia lub zbycia akcji emitenta, praw pochodnych dotyczących akcji emitenta oraz innych instrumentów finansowych powiązanych z tymi papierami wartościowymi, dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na takim rynku.
2. Przez osoby blisko związane z osobą, o której mowa w ust. 1, rozumie się:
 - 1) jej małżonka lub osobę pozostającą z nią faktycznie we wspólnym pożyciu;
 - 2) dzieci pozostające na jej utrzymaniu bądź osoby związane z tą osobą z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli;
 - 3) innych krewnych i powinowatych, którzy pozostają z nią we wspólnym gospodarstwie domowym przez okres co najmniej roku;
 - 4) podmioty:
 - a) w których osoba, o której mowa w ust. 1, lub osoba blisko z nią związana, o której mowa w pkt 1-3, wchodzi w skład ich organów zarządzających lub nadzorczych, lub w których strukturze organizacyjnej pełni funkcje kierownicze i posiada stały dostęp do informacji poufnych dotyczących tego podmiotu oraz kompetencje w zakresie podejmowania decyzji wywierających wpływ na jego rozwój i perspektywy prowadzenia działalności gospodarczej, lub
 - b) które są bezpośrednio lub pośrednio kontrolowane przez osobę, o której mowa w ust. 1, lub osobę blisko z nią związaną, o której mowa w pkt 1-3, lub
 - c) z działalności których osoba, o której mowa w ust. 1, lub osoba blisko z nią związana, o której mowa w pkt 1-3, czerpią zyski,
 - d) których interesy ekonomiczne są równoważne interesom ekonomicznym osoby, o której mowa w ust. 1, lub osoby blisko z nią związanej, o której mowa w pkt 1-3.
 3. Podmioty, o których mowa w ust. 2 pkt 4, są obowiązane do udostępniania osobom, o których mowa w ust. 1, oraz osobom blisko związanym z tymi osobami informacji niezbędnych do wykonania obowiązku określonego w ust. 1.
 4. Emitent jest obowiązany do niezwłocznego udostępniania informacji otrzymanych na podstawie ust. 1, równocześnie spółce prowadzącej rynek regulowany, na którym notowane są papiery wartościowe tego emitenta, oraz do publicznej wiadomości, w trybie określonym w art. 56 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej.
 5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia:
 - 1) szczegółowy zakres informacji, o których mowa w ust. 1, oraz tryb i termin ich przekazywania przez osoby obowiązane,
 - 2) szczegółowy zakres, tryb i termin udostępniania tych informacji przez emitentów,
 - 3) szczegółowe dane, jakie powinna zawierać lista osób posiadających dostęp do określonych informacji poufnych, o której mowa w art. 158, sposób prowadzenia tej listy i jej aktualizacji oraz termin jej przechowywania

– mając na uwadze zapewnienie prawidłowego wykonywania przez Komisję zadań w zakresie nadzoru oraz konieczność zapewnienia dostępu uczestników rynku do informacji.

Art. 161.

1. Podmioty nadzorowane, o których mowa w art. 5 pkt 1-3, 12 i 13 ustawy o nadzorze, są obowiązane do niezwłocznego informowania Komisji o każdym uzasadnionym podejrzeniu bezprawnego ujawnienia lub wykorzystania informacji poufnej, w zakresie, trybie i na warunkach określonych w art. 40.
2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, spoczywa również na:
 - 1) innych, niebędących podmiotami nadzorowanymi, bankach krajowych i oddziałach instytucji kredytowych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, wykonujących czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2;
 - 2) podmiotach wykonujących czynności, o których mowa w art. 70 ust. 1 pkt 2, 9 i 10 i art. 71 ust. 1.
3. Zakazy i wymogi, o których mowa w art. 156-160, w tym wynikające z przepisów wydanych na podstawie art. 160 ust. 5, mają zastosowanie w przypadkach określonych w art. 39 ust. 4.

Dział VII

Oplaty

Art. 162.

Udzielenie zezwolenia lub zgody, przewidzianych w ustawie, podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4 500 euro.

Art. 163.

1. Od każdej ze spółek prowadzących rynek regulowany oraz od Krajowego Depozytu pobiera się opłaty z tytułu nadzoru w łącznej wysokości nie większej niż 0,03% wartości umów przenoszących prawa zawieranych na rynku regulowanym.
2. Od każdego z podmiotów organizujących alternatywny system obrotu pobiera się opłaty z tytułu nadzoru w łącznej wysokości nie większej niż 0,03% wartości umów przenoszących prawa w ramach tego systemu, z wyłączeniem umów, których przedmiotem są papiery wartościowe emitowane przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski lub opiewające na zbywalne prawa majątkowe wynikające z tych papierów.
3. Od każdej z firm inwestycyjnych zawierających transakcje, o których mowa w art. 74 ust. 1, pobiera się opłaty z tytułu nadzoru w łącznej wysokości nie większej niż 0,015 % wartości umów przenoszących prawa.
4. Od każdej z firm inwestycyjnych zawierających umowy sprzedaży na własny rachunek z klientem dającym zlecenie, w przypadku gdy przedmiotem zlecenia jest nabycie lub zbycie maklerskich instrumentów finansowych niebędących pa-

pierami wartościowymi dopuszczonymi do obrotu zorganizowanego, pobiera się opłaty z tytułu nadzoru w łącznej wysokości nie większej niż 0,015 % wartości umów przenoszących prawa.

5. Zagraniczne firmy inwestycyjne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zagraniczne osoby prawne prowadzące taką działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału podlegają opłatom, o których mowa w ust. 2, chyba że na zasadzie wzajemności polskie podmioty prowadzące działalność maklerską w państwach siedziby tych zagranicznych podmiotów nie podlegają tego rodzaju opłatom.

Art. 164.

Przeznaczenie i rozdysponowanie wpływów z opłat, o których mowa w art. 162 i art. 163, oraz ustalenie wysokości, naliczanie i uiszczanie tych opłat następuje na zasadach, w trybie i na warunkach określonych w art. 17 ustawy o nadzorze.

Dział VIII

Sankcje administracyjne za naruszenie przepisów

Art. 165.

1. W przypadku gdy spółka prowadząca giełdę narusza przepisy prawa, nie przestrzega zasad uczciwego obrotu lub narusza interesy uczestników obrotu, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.
2. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.
3. Komisja może również wystąpić do ministra właściwego do spraw instytucji finansowych z wnioskiem o uchylenie zezwolenia na prowadzenie giełdy, w przypadku gdy spółka prowadzi giełdę z naruszeniem prawa, nie przestrzega zasad uczciwego obrotu lub narusza interesy uczestników obrotu.

Art. 166.

1. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek pozagiełdowy narusza przepisy prawa, nie przestrzega zasad uczciwego obrotu lub narusza interesy uczestników obrotu, Komisja może:
 - 1) nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł albo
 - 2) uchylić zezwolenie, o którym mowa w art. 36 ust. 1, albo
 - 3) uchylić zezwolenie, nakładając jednocześnie karę pieniężną, o której mowa w pkt 1.
2. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

Art. 167.

1. Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 2, cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej albo ograniczyć zakres wykonywanej działalności maklerskiej, w przypadku gdy firma inwestycyjna:

- 1) istotnie narusza przepisy prawa, w szczególności przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1-2 i 5;
 - 2) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu;
 - 3) narusza interesy zlecniodawcy;
 - 4) na okres co najmniej 6 miesięcy przerwała prowadzenie działalności objętej zezwoleniem;
 - 5) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia, z zastrzeżeniem przepisu art. 95 ust. 10;
 - 6) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę.
2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 lub 6, Komisja może również:
- 1) odstąpić od zastosowania sankcji, o których mowa w ust. 1, i nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną do wysokości 500 000 zł albo
 - 2) zastosować jedną z sankcji określonych w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1
- jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się firma inwestycyjna.
3. Sankcje, o których mowa w ust. 1 lub 2, Komisja może zastosować również wobec firmy inwestycyjnej powierzającej do wykonywania czynności wskazane w art. 79 ust. 2 agentowi firmy inwestycyjnej, który w związku z wykonywaniem czynności na rzecz tej firmy inwestycyjnej narusza przepisy prawa, zasady uczciwego obrotu lub interesy zlecniodawców.
4. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, podmiot, który je utracił, nie może ponownie wystąpić z wnioskiem o udzielenie zezwolenia na prowadzenie tej działalności przed upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego terminu.
5. W razie konieczności zabezpieczenia interesu publicznego, Komisja może, od chwili wszczęcia postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1, zawiesić, na okres nie dłuższy niż miesiąc, możliwość wykonywania, w całości lub w części, działalności maklerskiej.
6. Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości 500 000 zł na podmiot wykonujący czynności, o których mowa w art. 71 ust. 1, w przypadku gdy narusza on przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1.
7. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.
8. Uchwała Komisji, będąca podstawą wydania decyzji, o której mowa w ust. 7, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. Komisja może nakazać jej ogłoszenie w dwóch dziennikach ogólnopolskich, na koszt podmiotu określonego w ust. 1 lub 6.
9. Przepisy ust. 1-3, 7 i 8 stosuje się odpowiednio w przypadku powzięcia przez Komisję informacji o naruszeniu przez dom maklerski prowadzący działalność maklerską na terytorium innego państwa członkowskiego przepisów regulujących prowadzenie działalności maklerskiej na terytorium tego państwa. W takim przypadku o zastosowaniu sankcji Komisja informuje właściwy organ nadzoru tego państwa członkowskiego.

Art. 168.

1. W przypadku gdy bank powierniczy:
 - 1) istotnie narusza przepisy prawa, w szczególności przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1-2 i 5,
 - 2) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu,
 - 3) narusza interesy zlecniodawcy– Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 2, nałożyć na ten bank karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.
2. W przypadku gdy uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuścił się bank powierniczy, Komisja może cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności powierniczej.
3. Przepisy art. 167 ust. 4, 5 i 7-9 stosuje się odpowiednio do banku powierniczego.

Art. 169.

1. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że zagraniczna firma inwestycyjna lub agent firmy inwestycyjnej działający w imieniu zagranicznej firmy inwestycyjnej narusza przepisy prawa regulujące prowadzenie działalności maklerskiej lub działalności powierniczej obowiązujące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Komisja, w drodze decyzji, nakazuje zagranicznej firmie inwestycyjnej zaprzestanie tych naruszeń, wyznaczając termin ich usunięcia.
2. Komisja informuje właściwy organ nadzoru zagranicznej firmy inwestycyjnej o stwierdzeniu naruszeń, o których mowa w ust. 1, oraz o uchybieniu terminowi do ich usunięcia.
3. W przypadku gdy zagraniczna firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 1, nie zaprzestała naruszeń lub nie usunęła ich w wyznaczonym terminie, po upływie miesiąca od poinformowania właściwego organu nadzoru zgodnie z ust. 2, Komisja może, informując o tym ten organ:
 - 1) zakazać w całości albo w części wykonywania działalności maklerskiej lub powierniczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo
 - 2) zawiesić w całości albo w części, na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy, prawo wykonywania działalności maklerskiej lub powierniczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo
 - 3) nałożyć karę pieniężną do wysokości 500 000 zł, albo
 - 4) zastosować jedną z sankcji określonych w pkt 1 i 2 oraz nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 3.
4. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.
5. Uchwała Komisji, będąca podstawą wydania decyzji, o której mowa w ust. 4, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. Komisja może nakazać jej ogłoszenie w dwóch dziennikach ogólnopolskich, na koszt zagranicznej firmy inwestycyjnej.

6. W przypadku zakazania zagranicznej firmie inwestycyjnej prowadzenia działalności maklerskiej lub powierniczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, firma ta nie może podjąć tej działalności przed upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja zakazująca prowadzenia działalności stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego terminu.
7. W razie konieczności zabezpieczenia interesu publicznego Komisja może – przed podjęciem czynności określonych w ust. 1-3 – zawiesić, na okres nie dłuższy niż miesiąc, możliwość wykonywania, w całości albo w części, działalności maklerskiej lub powierniczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczną firmę inwestycyjną, informując o tym jednocześnie Komisję Europejską oraz właściwy organ nadzoru w innym państwie członkowskim, który udzielił zezwolenia zagranicznej firmie inwestycyjnej.
8. Komisja informuje Komisję Europejską o sankcjach zastosowanych zgodnie z ust. 3.
9. Do zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie stosuje się przepisów art. 167.

Art. 170.

1. W przypadku gdy Krajowy Depozyt narusza przepisy prawa, nie przestrzega zasad uczciwego obrotu lub narusza interesy jego uczestników, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.
2. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

Art. 171.

1. Na każdego kto nie dokonuje zawiadomienia, o którym mowa w art. 24 ust. 1, art. 47 ust. 1, art. 106 ust. 1 lub w art. 107 ust. 1, lub dopuszcza się tego czynu, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, Komisja może nałożyć w drodze decyzji karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.
2. Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę, o której mowa w ust. 1, również na osobę, która nabywa lub obejmuje akcje pomimo zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 24 ust. 3, art. 47 ust. 3 lub art. 106 ust. 3, lub dopuszcza się tego czynu, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.
3. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1 lub 2, następuje po przeprowadzeniu rozprawy.
4. Uchwała Komisji będąca podstawą wydania decyzji, o której mowa w ust. 1 lub 2, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. Komisja może nakazać jej ogłoszenie w dwóch dziennikach ogólnopolskich na koszt strony.

Art. 172.

1. Na każdego kto dokonuje manipulacji, o której mowa w art. 39 ust. 2 pkt 4 lit. b lub pkt 8, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysoko-

- ści 200 000 zł lub karę pieniężną do wysokości dziesięciokrotności uzyskanej korzyści majątkowej albo obie te kary łącznie.
2. Tej samej karze podlega, kto wchodzi w porozumienie mające na celu dokonanie manipulacji.
 3. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.
 4. Uchwałę będącą podstawą wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja w całości lub w części ogłasza w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego lub nakazuje jej opublikowanie w dwóch dziennikach ogólnopolskich, na koszt strony, chyba że spowodowałyby to poniesienie przez uczestników obrotu niewspółmiernej szkody lub naraziłoby na poważne niebezpieczeństwo rynki finansowe.

Art. 173.

1. Na każdego kto dokonuje lub zleca dokonanie stabilizacji ceny instrumentów finansowych z naruszeniem zasad określonych w prospekcie emisyjnym lub z naruszeniem przepisów, o których mowa w art. 39 ust. 3 pkt 1, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.
2. Na każdego kto nabywa akcje własne z naruszeniem przepisów, o których mowa w art. 39 ust. 3 pkt 1, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.
3. Na każdego kto nabywa, nie będąc uprawnionym, akcje spółki prowadzącej rynek giełdowy lub spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.
4. Na każdego kto nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 40, lub przekazuje je z naruszeniem warunków określonych w tych przepisach, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.
5. Na każdego kto nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 161, lub przekazuje je z naruszeniem warunków określonych w tych przepisach, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.
6. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1-5, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.
7. Na każdego kto sporządza rekomendacje dotyczące instrumentów finansowych lub ich emitentów przeznaczone do rozpowszechniania wśród inwestorów lub zajmuje się rozpowszechnianiem takich rekomendacji, z naruszeniem przepisów rozporządzenia, o którym mowa w art. 42 ust. 2, lub też nie zachowuje przy tym należytej staranności lub nie zapewnia rzetelności sporządzanych rekomendacji albo nie ujawnia słusznego interesu, a także konfliktów interesów istniejących w chwili ich sporządzania lub rozpowszechniania, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.
8. W decyzji o nałożeniu kary Komisja może wyznaczyć termin ponownego wykonania obowiązku lub dokonania czynności wymaganej przepisami, których naruszenie było podstawą nałożenia kary pieniężnej. W razie bezskutecznego upływu tego terminu Komisja może powtórnie wydać decyzję o nałożeniu kary pieniężnej.
9. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

Art. 174.

1. Na osobę wymienioną w art. 156 ust. 1 pkt 1 lit. a, która w czasie trwania okresu zamkniętego dokonuje czynności, o których mowa w art. 159 ust. 1, Komisja może nałożyć, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 200 000 zł, chyba że osoba ta zleciła uprawnionemu podmiotowi prowadzącemu działalność maklerską zarządzanie portfelem jej papierów wartościowych, w sposób który wyłącza ingerencję tej osoby w podejmowane na jej rachunek decyzje.
2. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.
3. Uchwałę będącą podstawą wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja w całości lub w części ogłasza w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego lub nakazuje jej opublikowanie w dwóch dziennikach ogólnopolskich, na koszt strony, chyba że spowodowałoby to poniesienie przez uczestników obrotu niewspółmiernej szkody lub naraziłoby na poważne niebezpieczeństwo rynku finansowe.
4. Uprawnienia Komisji, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie w przypadkach określonych w art. 39 ust. 4.

Art. 175.

1. Na osobę, która nie wykonała lub nienależycie wykonała obowiązek, o którym mowa w art. 160 ust. 1, Komisja może nałożyć, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł, chyba że osoba ta:
 - 1) zleciła uprawnionemu podmiotowi prowadzącemu działalność maklerską zarządzanie portfelem jej papierów wartościowych, w sposób który wyłącza wiedzę tej osoby o transakcjach zawieranych w ramach tego zarządzania;
 - 2) przy zachowaniu należytej staranności nie wiedziała lub nie mogła się dowiedzieć o dokonaniu transakcji.
2. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

Art. 176.

1. W przypadku gdy emitent lub wprowadzający nie wykonuje albo wykonuje nienależycie obowiązki, o których mowa w art. 157 i art. 158, lub wynikające z przepisów wydanych na podstawie art. 160 ust. 5, Komisja może:
 - 1) wydać decyzję o wykluczeniu papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym albo
 - 2) nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł, albo
 - 3) wydać decyzję o wykluczeniu, na czas określony lub bezterminowo, papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym, nakładając jednocześnie karę pieniężną określoną w pkt 2.
2. Przepisy art. 19 oraz art. 96 ust. 5-8, 10 i 11 ustawy o ofercie publicznej stosuje się odpowiednio.

Dział IX

Odpowiedzialność cywilna

Art. 177.

1. Wystawiający świadectwo odpowiada za szkodę wyrządzoną wskutek wystawienia świadectwa nieważnego, wydania świadectwa osobie nieuprawnionej lub niedokonania blokady papierów wartościowych w związku z wystawieniem świadectwa, chyba że szkoda nastąpiła z powodu siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą wystawiający nie ponosi odpowiedzialności.
2. Jeżeli wystawiający świadectwo działał na zlecenie innej osoby, odpowiedzialność wystawiającego i zlecniodawcy jest solidarna i nie można jej ograniczyć lub wyłączyć z góry.

Dział X

Przepisy karne

Art. 178.

Kto bez wymaganego zezwolenia lub upoważnienia zawartego w odrębnych przepisach albo nie będąc do tego uprawnionym w inny sposób określony w ustawie, prowadzi działalność w zakresie obrotu maklerskimi instrumentami finansowymi, podlega grzywnie do 5 000 000 zł.

Art. 179.

Kto, będąc obowiązany do zachowania tajemnicy zawodowej, ujawnia lub wykorzystuje w obrocie papierami wartościowymi informacje stanowiące tajemnicę zawodową, podlega grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.

Art. 180.

Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 156 ust. 2 pkt 1, ujawnia informację poufną, podlega grzywnie do 2 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.

Art. 181.

1. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 156 ust. 1, wykorzystuje informację poufną, podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, albo obu tym karom łącznie.
2. Jeżeli czynu określonego w ust. 1 dopuszcza się osoba, o której mowa w art. 156 ust. 1 pkt 1 lit. a, podlega ona grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8, albo obu tym karom łącznie.

Art. 182.

Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 156 ust. 2 pkt 2, udziela rekomendacji lub nakłania do nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, których dotyczy informacja poufna, podlega grzywnie do 2 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.

Art. 183.

1. Kto dokonuje manipulacji, o której mowa w art. 39 ust. 2 pkt 1-3, pkt 4 lit. a lub pkt 5-7, podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, albo obu tym karom łącznie.
2. Kto wchodzi w porozumienie z inną osobą mające na celu manipulację, o której mowa w art. 39 ust. 2 pkt 1-3, pkt 4 lit. a lub pkt 5-7, podlega grzywnie do 2 000 000 zł.

Art. 184.

1. Kto uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzanie czynności, o których mowa w art. 30 ust. 1-3, art. 37 w związku z art. 30 i art. 64, art. 88, art. 90 ust. 2 i 3 oraz art. 122, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.
2. Tej samej karze podlega, kto działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej:
 - 1) wbrew nakazowi określonymu w art. 89 ust. 4 nie dokonuje przeniesienia papierów wartościowych, innych maklerskich instrumentów finansowych i środków pieniężnych lub dokumentów związanych z prowadzeniem tych rachunków;
 - 2) wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 90 ust. 1, nie archiwizuje lub nie przechowuje dokumentów lub innych nośników informacji związanych z prowadzeniem działalności maklerskiej lub powierniczej.
3. Orzekanie w sprawach określonych w ust. 1 i 2 następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Dział XI**Zmiany w przepisach obowiązujących****Art. 185.**

W ustawie z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców (Dz. U. z 2004 r. Nr 167, poz. 1758 oraz z 2005 r. Nr 94, poz. 788) w art. 3e ust. 3 otrzymuje brzmienie:

- „3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą przypadków, gdy akcje spółki są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym albo spółka jest właścicielem lub wieczystym użytkownikiem nieruchomości określonej w art. 8 ust. 1 pkt 1, 1a i 5, z zastrzeżeniem art. 8 ust. 3.”.

Art. 186.

W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.¹³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 752¹ otrzymuje brzmienie:

„Art. 752¹. W razie udzielenia zabezpieczenia przez zajęcie praw z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku papierów wartościowych lub innym rachunku w rozumieniu przepisów o obrocie instrumentami finansowymi, obowiązany w terminie trzech miesięcy od dnia zajęcia może zlecić ich sprzedaż. Sumę uzyskaną ze sprzedaży umieszcza się na rachunku depozytowym sądu. Obowiązany może także zlecić, by znajdujące się na rachunku sumy pieniężne zostały wpłacone na rachunek depozytowy sądu. Przepis art. 752 stosuje się odpowiednio.”;

2) w art. 901 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Zajęte papiery wartościowe niezapisane na rachunku papierów wartościowych komornik może sprzedać za pośrednictwem firmy inwestycyjnej w rozumieniu przepisów, o których mowa w art. 752¹. Sprzedaż w tym trybie może nastąpić w okresie miesiąca od dnia zajęcia. Za zgodą dłużnika sprzedaż może nastąpić także po tym terminie. Do ustalenia ceny sprzedaży należy powołać biegłego. Na wniosek dłużnika sprzedaż może nastąpić po cenie przez niego wskazanej.”;

3) art. 911⁸ otrzymuje brzmienie:

„Art. 911⁸. § 1. Do egzekucji z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku papierów wartościowych lub innym rachunku, komornik przystąpi przez ich zajęcie. W tym celu komornik:

1) zawiadamia dłużnika, że nie wolno mu odbierać żadnego świadczenia, jak również rozporządzać, z wyjątkiem zleceń, o których mowa w § 2, zajętymi instrumentami finansowymi czy wartościami zebranymi na rachunku;

¹³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157, Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21, Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554, Nr 55, poz. 665, Nr 73, poz. 852, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191 i Nr 122, poz. 1314, 1319 i 1322, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 49, poz. 508, Nr 63, poz. 635, Nr 98, poz. 1069, 1070 i 1071, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1368 i Nr 138, poz. 1546, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 26, poz. 265, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 764, Nr 126, poz. 1069 i 1070, Nr 129, poz. 1102, Nr 153, poz. 1271, Nr 219, poz. 1849 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 41, poz. 360, Nr 42, poz. 363, Nr 60, poz. 535, Nr 109, poz. 1035, Nr 119, poz. 1121, Nr 130, poz. 1188, Nr 139, poz. 1323, Nr 199, poz. 1939 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 9, poz. 75, Nr 11, poz. 101, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 871, Nr 93, poz. 891, Nr 121, poz. 1264, Nr 162, poz. 1691, Nr 169, poz. 1783, Nr 172, poz. 1804, Nr 204, poz. 2091, Nr 210, poz. 2135, Nr 236, poz. 2356 i Nr 273, poz. 2384 oraz z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 22, poz. 185, Nr 86, poz. 732 i Nr 122, poz. 1024.

2) wezwie podmiot prowadzący działalność maklerską, w którym dłużnik ma rachunek, by nie wykonywał dyspozycji dłużnika, z wyjątkiem zleceń, o których mowa w § 2, ani też nie wypłacał dłużnikowi pieniędzy ulokowanych na jego rachunku, lecz zajęte sumy pieniężne do wysokości egzekwowanej należności wydał komornikowi lub złożył na rachunek depozytowy sądu.

§ 2. Jeżeli znajdujące się na rachunku dłużnika sumy pieniężne nie wystarczają na pokrycie egzekwowanego roszczenia, podmiot prowadzący działalność maklerską, w którym dłużnik ma rachunek, niezwłocznie wzywa dłużnika, aby w terminie trzech dni złożył zlecenie sprzedaży celem zaspokojenia wierzyciela przez okres miesiąca, wskazując, które ze zdeponowanych instrumentów finansowych mają być przedmiotem zlecenia sprzedaży. Jeżeli zajęto instrumenty finansowe, które wcześniej były zajęte na podstawie postanowienia o zabezpieczeniu, dyspozycja dłużnika dotycząca zlecenia ich sprzedaży będzie wykonana po zajęciu dokonanym w egzekucji, jeżeli samo zlecenie sprzedaży dłużnik złożył w terminie określonym w art. 752¹.

§ 3. Jeżeli dłużnik nie dokona czynności, o której mowa w § 2, albo pomimo wykonania czynności nie dojdzie do sprzedaży instrumentów finansowych, prowadzący rachunek w terminie trzech dni powiadamia wierzyciela, za pośrednictwem komornika, jakie instrumenty finansowe umieszczone są na rachunku. Wierzyciel składa zlecenie dokonania sprzedaży wybranych instrumentów finansowych.

§ 4. W razie niezłożenia przez wierzyciela w terminie dwóch tygodni zlecenia, o którym mowa w § 3, albo gdy sprzedaż na zlecenie wierzyciela nie doszła do skutku przez okres roku, egzekucję umarza się.

§ 5. Jeżeli zajęcia dokonano na rzecz dwu lub więcej wierzycieli, zlecenie, o którym mowa w § 3, składa kurator ustanowiony w trybie art. 908, chyba że wierzyciele złożą zgodny wniosek o sprzedaży instrumentów finansowych. W razie ustanowienia kuratora termin dwutygodniowy liczy się od dnia powołania kuratora.”.

Art. 187.

W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968, z późn. zm.¹⁴) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1a w pkt 12 lit. a otrzymuje brzmienie:

¹⁴) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 127, poz. 1090, Nr 113, poz. 984, Nr 141, poz. 1178, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1679 i Nr 216, poz. 1824, z 2003 r. Nr 80, poz. 718, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 193, poz. 1884, Nr 217, poz. 2124 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870 i 871, Nr 96, poz. 959 i Nr 116, poz. 1203 oraz z 2005 r. Nr 86, poz. 732 i Nr 172, poz. 1438.

„a) w postępowaniu egzekucyjnym dotyczącym należności pieniężnych, egzekucję:

- z pieniędzy,
- z wynagrodzenia za pracę,
- ze świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego oraz ubezpieczenia społecznego, a także z renty socjalnej,
- z rachunków bankowych,
- z innych wierzytelności pieniężnych,
- z praw z instrumentów finansowych w rozumieniu przepisów o obrocie instrumentami finansowymi, zapisanych na rachunku papierów wartościowych lub innym rachunku, oraz z wierzytelności z rachunku pieniężnego służącego do obsługi takich rachunków,
- z papierów wartościowych niezapisanych na rachunku papierów wartościowych,
- z weksła,
- z autorskich praw majątkowych i praw pokrewnych oraz z praw własności przemysłowej,
- z udziału w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością,
- z pozostałych praw majątkowych,
- z ruchomości,
- z nieruchomości,”;

2) w dziale 2 w rozdziale 5 oddział 2 otrzymuje brzmienie:

„Oddział 2

Egzekucja z praw z instrumentów finansowych zapisanych na rachunkach papierów wartościowych lub innych rachunkach oraz z wierzytelności z rachunków pieniężnych

Art. 93. § 1. Organ egzekucyjny dokonuje zajęcia praw z instrumentów finansowych w rozumieniu przepisów o obrocie instrumentami finansowymi, zapisanych na rachunku papierów wartościowych lub innym rachunku, oraz wierzytelności z rachunku pieniężnego zobowiązanego przez przesłanie do podmiotu prowadzącego te rachunki, zwanego dalej „prowadzącym rachunki”, zawiadomienia o zajęciu praw z instrumentów finansowych oraz wierzytelności z rachunku pieniężnego zobowiązanego do wysokości dochodzonych należności, o których mowa w § 2.

§ 2. Organ egzekucyjny wzywa prowadzącego rachunki, aby przekazał organowi egzekucyjnemu z rachunku pieniężnego zobowiązanego środki do wysokości egzekwowanej należności wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia należności w terminie i kosztami egzekucyjnymi, a jeżeli środki na rachunku pieniężnym nie są wystarczające do pokrycia egzekwowanych kwot, aby dokonał na żądanie organu egzekucyjnego sprzedaży zajętych instrumentów finansowych i uzyskaną ze sprzedaży kwotę wpłacił organowi egzekucyjnemu albo zawiadomił ten organ w terminie 7 dni od

dnia doręczenia zawiadomienia o przeszkodzie w dokonaniu realizacji zajęcia, w tym również o nieprowadzeniu rachunku pieniężnego, rachunku papierów wartościowych lub innego rachunku zobowiązanego.

- § 3. Zajęcie praw z instrumentów finansowych oraz wierzytelności z rachunku pieniężnego jest dokonane z chwilą doręczenia prowadzącemu rachunki zawiadomienia o zajęciu tych praw i obejmuje również prawa i wierzytelności, które nie zostały zapisane lub nie znajdowały się na rachunkach zobowiązanego w chwili zajęcia.
- § 4. Zajęcie praw z instrumentów finansowych oraz wierzytelności z rachunku pieniężnego jest skuteczne także wtedy, gdy zawiadomienie, o którym mowa w § 1, zawiera tylko imię i nazwisko lub firmę oraz adres zobowiązanego.
- § 5. Jednocześnie z przesłaniem zawiadomienia, o którym mowa w § 1, organ egzekucyjny:
- 1) zawiadamia zobowiązanego o zajęciu jego praw z instrumentów finansowych i wierzytelności z rachunku pieniężnego, doręczając mu odpis tytułu wykonawczego, o ile nie został wcześniej doręczony, i odpis zawiadomienia skierowanego do prowadzącego rachunki o zajęciu praw z instrumentów finansowych i wierzytelności z rachunku pieniężnego, jak również zawiadamia zobowiązanego, że nie wolno mu zajętymi prawami rozporządzać,
 - 2) wzywa zobowiązanego, aby w terminie 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, o którym mowa w pkt 1, poinformował organ egzekucyjny, w jakiej kolejności i po jakiej cenie instrumenty finansowe mają być zbywane.
- § 6. W przypadku, o którym mowa w § 5 pkt 2, organ egzekucyjny, stosownie do dyspozycji zobowiązanego, wystawia zlecenie sprzedaży instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu zorganizowanego w rozumieniu przepisów o obrocie instrumentami finansowymi.
- § 7. Jeżeli zobowiązany w wyznaczonym terminie nie wskazał ceny lub kolejności zbycia instrumentów finansowych lub jeżeli w terminie 5 kolejnych dni transakcyjnych sprzedaż instrumentów finansowych zgodnie z dyspozycją zobowiązanego nie dojdzie do skutku, organ egzekucyjny wystawia zlecenie sprzedaży instrumentów finansowych po cenie umożliwiającej realizację zlecenia w obrocie zorganizowanym.
- § 8. Organ egzekucyjny ustala zakres i kolejność sprzedaży instrumentów finansowych na podstawie notowań z dnia poprzedzającego dzień zlecenia ich sprzedaży w obrocie zorganizowanym.
- § 9. W pierwszej kolejności sprzedaży podlegają instrumenty finansowe, których ceny w dniu poprzedzającym dzień zlecenia sprzedaży zapewniały najwyższy dochód lub najniższą stratę liczoną w stosunku do wartości nominalnej tych instrumentów.
- § 10. Jeżeli w pierwszym dniu transakcyjnym po upływie okresu, o którym mowa w § 7, sprzedaż instrumentów finansowych nie

dojdzie do skutku lub uzyskana ze sprzedaży kwota nie wystarcza na pokrycie dochodzonych należności, organ egzekucyjny zleca dokonanie sprzedaży uzupełniających, stosując zasady określone w § 8 i 9.

Art. 94. § 1. Do zajęcia instrumentów finansowych zapisanych na rachunku papierów wartościowych lub innym rachunku, lecz niebędących przedmiotem obrotu zorganizowanego, stosuje się odpowiednio przepisy art. 93 § 1, 3, 4 i § 5 pkt 1.

§ 2. Po otrzymaniu zawiadomienia o zajęciu instrumentów finansowych, o których mowa w § 1, prowadzący rachunki niezwłocznie przesyła organowi egzekucyjnemu wyciąg z rachunków zobowiązanego.

§ 3. Sprzedaż instrumentów finansowych, o których mowa w § 1, następuje na rzecz osób fizycznych w trybie przepisów działu II rozdziału 6 oddziału 2.

Art. 94a. Prowadzący rachunki dokonuje zapisu instrumentów finansowych nabywcy na jego rachunku na podstawie postanowienia, o którym mowa w art. 68b.

Art. 94b. W przypadku dokonania przez prowadzącego rachunki wypłaty zobowiązanemu zajętych kwot lub kwot uzyskanych ze sprzedaży zajętych praw z instrumentów finansowych albo wykonania rozporządzeń zobowiązanego powodujących nieskuteczność prowadzonej egzekucji, stosuje się odpowiednio przepis art. 71b.

Art. 94c. Jeżeli zajęte prawa z instrumentów finansowych zobowiązanego i wierzytelności z rachunku pieniężnego zostały uprzednio zajęte przez inny organ egzekucyjny, prowadzący rachunki niezwłocznie zawiadamia o tym właściwe organy egzekucyjne.”.

Art. 188.

W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.¹⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5a:

a) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 99, poz. 1001, Nr 109, poz. 1163, Nr 116, poz. 1203, 1205 i 1207, Nr 120, poz. 1252, Nr 123, poz. 1291, Nr 151, poz. 1596, Nr 162, poz. 1691, Nr 210, poz. 2135, Nr 263, poz. 2619 i Nr 281, poz. 2779 i 2781 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 30, poz. 262, Nr 85, poz. 725, Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 102, poz. 852, Nr 143, poz. 1199 i 1202, Nr 155, poz. 1298, Nr 164, poz. 1365 i 1366, Nr 169, poz. 1418 i 1420, Nr 177, poz. 1468, Nr 179, poz. 1484 i Nr 180, poz. 1495.

- „11) papierach wartościowych - oznacza to papiery wartościowe, o których mowa w art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz.U. Nr 183, poz. 1538).”
- b) pkt 13 otrzymuje brzmienie:
- „13) pochodnych instrumentach finansowych - oznacza to instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,”
- c) pkt 14 otrzymuje brzmienie:
- „14) funduszach kapitałowych – oznacza to fundusze inwestycyjne oraz fundusze zagraniczne, o których mowa w przepisach o funduszach inwestycyjnych, oraz ubezpieczeniowe fundusze kapitałowe działające na podstawie przepisów ustawy o działalności ubezpieczeniowej, z wyjątkiem funduszy emerytalnych, o których mowa w przepisach o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych,”
- 2) w art. 17:
- a) w ust. 1:
- pkt 5 otrzymuje brzmienie:
- „5) przychody z tytułu udziału w funduszach kapitałowych, z zastrzeżeniem ust. 1c,”
- w pkt 6 lit. b otrzymuje brzmienie:
- „b) realizacji praw wynikających z papierów wartościowych, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,”
- b) po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:
- „1c. Nie ustala się przychodu z tytułu umorzenia jednostek uczestnictwa subfunduszu funduszu inwestycyjnego z wydzielonymi subfunduszami, w przypadku zamiany jednostek uczestnictwa subfunduszu na jednostki uczestnictwa innego subfunduszu tego samego funduszu inwestycyjnego, dokonanej na podstawie ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546 oraz z 2005 r. Nr 183, poz. 1537).”
- 3) w art. 23:
- a) w ust. 1 pkt 38 otrzymuje brzmienie:
- „38) wydatków na objęcie lub nabycie udziałów albo wkładów w spółdzielni, udziałów (akcji) w spółce mającej osobowość prawną oraz innych papierów wartościowych, a także wydatków na nabycie tytułów uczestnictwa lub jednostek uczestnictwa w funduszach kapitałowych; wydatki takie są jednak kosztem uzyskania przychodu z odpłatnego zbycia tych udziałów (akcji), wkładów oraz innych papierów wartościowych, w tym z tytułu wykupu przez emitenta papierów wartościowych, a także z odkupienia tytułów uczestnictwa lub jednostek uczestnictwa w funduszach kapitałowych, albo umorzenia jednostek uczestnictwa, tytułów uczestnictwa oraz certyfikatów inwestycyjnych w funduszach kapitałowych, z zastrzeżeniem ust. 3e,”
- b) po ust. 3d dodaje się ust. 3e w brzmieniu:

„3e. Przepisu ust. 1 pkt 38 zdanie po średniku nie stosuje się przy zamianie jednostek uczestnictwa subfunduszu na jednostki uczestnictwa innego subfunduszu tego samego funduszu inwestycyjnego z wydzielonymi subfunduszami dokonanej na podstawie ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych.”;

4) w art. 30a:

a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) od dochodu z tytułu udziału w funduszach kapitałowych,”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Dochodu, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, nie pomniejsza się o straty z tytułu udziału w funduszach kapitałowych oraz inne straty z kapitałów pieniężnych i praw majątkowych, poniesione w roku podatkowym oraz w latach poprzednich.”;

5) w art. 30b w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) różnica między sumą przychodów uzyskanych z realizacji praw wynikających z papierów wartościowych, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit.b ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, a kosztami uzyskania przychodów, określonymi na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 38a,”.

Art. 189.

W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.¹⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 w ust. 4 dodaje się pkt 20 w brzmieniu:

„20) przychodów z tytułu umorzenia jednostek uczestnictwa subfunduszu funduszu inwestycyjnego z wydzielonymi subfunduszami, w przypadku zamiany jednostek uczestnictwa subfunduszu na jednostki uczestnictwa innego subfunduszu tego samego funduszu inwestycyjnego, dokonanej zgodnie z ustawą z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546 oraz z 2005 r. Nr 183, poz. 1537).”;

2) w art. 16:

a) w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) wydatków na objęcie lub nabycie udziałów albo wkładów w spółdzielni, udziałów albo akcji w spółce oraz innych papierów wartościowych, a także wydatków na nabycie tytułów uczestnictwa lub jednostek uczestnictwa w funduszach kapitałowych; wydatki takie są jednak

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 121, poz. 1262, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 171, poz. 1800 i Nr 210, poz. 2135, Nr 254, poz. 2533 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 57, poz. 491, Nr 78, poz. 684, Nr 143, poz. 1199, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1419 i 1420, Nr 179, poz. 1484 i Nr 180, poz. 1495.

kosztem uzyskania przychodu z odpłatnego zbycia tych wkładów, udziałów, akcji oraz innych papierów wartościowych, w tym z tytułu wykupu przez emitenta papierów wartościowych, a także z odkupienia tytułów uczestnictwa lub jednostek uczestnictwa w funduszach kapitałowych albo umorzenia jednostek uczestnictwa, tytułów uczestnictwa oraz certyfikatów inwestycyjnych w funduszach kapitałowych, z zastrzeżeniem ust. 7e,”

b) po ust. 7d dodaje się ust. 7e i 7f w brzmieniu:

„7e. Przepisu ust. 1 pkt 8 zdanie po średniku nie stosuje się przy zamianie jednostek uczestnictwa subfunduszu na jednostki uczestnictwa innego subfunduszu tego samego funduszu inwestycyjnego z wydzielonymi subfunduszami, dokonanej zgodnie z ustawą z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych.

7f. Przez fundusze kapitałowe, o których mowa w ust. 1 pkt 8, rozumie się fundusze inwestycyjne oraz fundusze zagraniczne, o których mowa w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych.”;

3) w art. 17 w ust. 1e pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) papierów wartościowych lub niebędących papierami wartościowymi instrumentów finansowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c i d ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538), o ile nabycie takie nastąpiło w ramach zarządzania portfelem, o którym mowa w art. 75 tej ustawy, pod warunkiem zdeponowania tych papierów wartościowych lub instrumentów finansowych na odrębnym rachunku prowadzonym przez uprawniony podmiot w rozumieniu powołanej ustawy,”;

4) w załączniku nr 3 dodaje się lp. 25 w brzmieniu:

„25. spółdzielnie związane na podstawie rozporządzenia nr 1435/2003/WE z dnia 22 lipca 2003 r. w sprawie statutu spółdzielni europejskiej (SCE) (Dz.Urz. WE L 207 z 18.08.2003).”.

Art. 190.

W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2000 r. Nr 9, poz. 131, z późn. zm.¹⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) podmiotów działających na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538),”;

2) w art. 16 ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Fundusz może uczestniczyć w obrocie skarbowymi papierami wartościowymi także za pośrednictwem firmy inwestycyjnej i posiadać rachunek bankowy do przeprowadzania tych rozliczeń.”.

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 86, poz. 958, Nr 119, poz. 1252 i Nr 122, poz. 1316, z 2001 r. Nr 154, poz. 1802, z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 121, poz. 1262 i Nr 146, poz. 1546 oraz z 2005 r. Nr 179, poz. 1484.

Art. 191.

W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o obligacjach (Dz. U. z 2001 r. Nr 120, poz. 1300, z 2002 r. Nr 216, poz. 1824, z 2003 r. Nr 217, poz. 2124 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1316) w art. 31 w ust. 2 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) z którym emitent zawarł umowę o oferowanie papierów wartościowych, o której mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538);”.

Art. 192.

W ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych (Dz. U. z 2004 r. Nr 121 poz. 1267 i Nr 273, poz. 2703) w art. 5 w ust. 9b pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) jednostek działających na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538) oraz przepisów o funduszach inwestycyjnych;”.

Art. 193.

W ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 493, z późn. zm.¹⁸⁾) w art. 5a w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w zakresie rozporządzenia akcjami i obligacjami dopuszczonymi do obrotu na rynku regulowanym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538).”.

Art. 194.

W ustawie z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (Dz. U. Nr 149, poz. 703, z późn. zm.¹⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 w ust. 2 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) prawa z niebędących papierami wartościowymi instrumentów finansowych w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538).”;

2) w art. 22:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zastaw rejestrowy ustanowiony został na instrumentach finansowych zapisanych na rachunku papierów wartościowych lub na innym rachun-

¹⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 115, poz. 741 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 155, poz. 1014, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, z 2001 r. Nr 4, poz. 26, z 2002 r., Nr 25, poz. 253, Nr 240, poz. 2055, z 2004 r. Nr 99, poz. 1001, Nr 123, poz. 1291 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 169, poz. 1417.

¹⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 121, poz. 769, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 48, poz. 554 i Nr 60, poz. 702, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256 oraz z 2004 r. Nr 146, poz. 1546 i Nr 273, poz. 2703.

ku w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przejęcie na własność przedmiotu zastawu rejestrowego następuje po upływie terminu wykonania zobowiązania, które zostało zabezpieczone tym zastawem, z dniem:

1) zapisania instrumentów finansowych odpowiednio na rachunku papierów wartościowych lub innym rachunku – w przypadku określonym w ust. 1 pkt 1,

2) złożenia przez zastawnika oświadczenia o przejęciu tego przedmiotu na własność – w przypadku określonym w ust. 1 pkt 2 i 3.”

3) w art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli umowa zastawnicza przewiduje zaspokojenie zastawnika w drodze przejęcia na własność przedmiotu zastawu rejestrowego, a zastaw ten ustanowiono na dopuszczonych do obrotu zorganizowanego, w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, instrumentach finansowych, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1, wartość przejętych instrumentów finansowych ustala się po kursie notowań z końca dnia przejęcia. Jeżeli w tym dniu nie notowano tych instrumentów finansowych, wartość tę ustala się po kursie z końca dnia ostatniego ich notowania.”

Art. 195.

W ustawie z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2003 r. Nr 174, poz. 1689, z późn. zm.²⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 26 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dla potrzeb wyodrębnienia, o którym mowa w ust. 1, wartość akcji ustala się na podstawie ich wartości rynkowej; wartość akcji niebędących przedmiotem obrotu zorganizowanego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538) oraz udziałów ustala się na podstawie wartości księgowej spółki.”

2) w art. 28 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Akcje składające się na zasób, dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, zbywa minister właściwy do spraw Skarbu Państwa na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”

Art. 196.

W ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 159, poz. 1667 oraz z 2005 r. Nr 143, poz. 1202) wprowadza się następujące zmiany:

²⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 123, poz. 1291, Nr 145, poz. 1537 i Nr 281, poz. 2785 oraz z 2005 r. Nr 78, poz. 684.

1) w art. 41 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przynajmniej jedna trzecia składu zarządu powinna legitymować się wyższym wykształceniem prawniczym, ekonomicznym lub być wpisana na listę doradców inwestycyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538).”;

2) w art. 42 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) podmiotu prowadzącego działalność maklerską w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi lub inną działalność w zakresie obrotu maklerskimi instrumentami finansowymi w rozumieniu tej ustawy;”;

3) w art. 49 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Tajemnica zawodowa, w rozumieniu ust. 1, obejmuje informacje związane z lokatami funduszu, rejestrem członków funduszu, rozporządzeniami członków funduszu na wypadek śmierci oraz oświadczeniami, o których mowa w art. 83, których ujawnienie mogłoby naruszyć interes członków funduszu lub interes uczestników obrotu na rynku regulowanym w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.”;

4) w art. 50 w ust. 2 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) w spółce rozliczającej transakcje zawierane na rynku kapitałowym w ilości niepowodującej powstania stosunku dominacji w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. Nr 184, poz. 1539),”;

5) w art. 54 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) regulamin organizacyjny towarzystwa określający w szczególności sposób zapobiegania ujawnianiu informacji, których wykorzystanie mogłoby naruszać interes członków funduszu, lub która po takim ujawnieniu mogłaby w istotny sposób wpłynąć na cenę instrumentów finansowych lub powiązanych z nimi pochodnych instrumentów finansowych w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;”;

6) w art. 64 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Depozytariusz, za zgodą organu nadzoru, może powierzyć zarządzanie aktywami funduszu uprawnionemu podmiotowi zewnętrznemu w zakresie, o którym mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, jeżeli jest to zgodne z interesem członków funduszu.”;

7) w art. 93 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) firmy inwestycyjne w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;”;

8) w art. 102 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Do przeniesienia akcji spółek publicznych, złożonych na rachunkach ilościowych, do aktywów pracowniczego funduszu nie stosuje się przepisów art. 38 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjali-

zacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397, z późn. zm.²¹⁾).”;

9) w art. 141 w ust. 1:

a) pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) akcjach spółek notowanych na regulowanym rynku giełdowym, a także notowanych na regulowanym rynku giełdowym prawach poboru, prawach do akcji oraz obligacjach zamiennych na akcje tych spółek;

5) akcjach spółek notowanych na regulowanym rynku pozagiełdowym lub zdematerializowanych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi akcjach spółek niebędących przedmiotem obrotu na rynku regulowanym, a także notowanych na regulowanym rynku pozagiełdowym lub zdematerializowanych, lecz nienotowanych na rynku regulowanym, prawach poboru, prawach do akcji oraz obligacjach zamiennych na akcje tych spółek;”;

b) pkt 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„9) obligacjach i innych dłużnych papierach wartościowych emitowanych przez jednostki samorządu terytorialnego, ich związki lub miasto stołeczne Warszawa, zdematerializowanych zgodnie z przepisami ustawy, o której mowa w pkt 5;

10) innych niż zdematerializowane obligacjach i innych dłużnych papierach wartościowych emitowanych przez jednostki samorządu terytorialnego, ich związki lub miasto stołeczne Warszawa;”;

c) pkt 11 i 12 otrzymują brzmienie:

„11) zdematerializowanych zgodnie z przepisami ustawy, o której mowa w pkt 5, obligacjach emitowanych przez inne podmioty niż jednostki samorządu terytorialnego, ich związki, miasto stołeczne Warszawa, które zostały zabezpieczone w wysokości odpowiadającej pełnej wartości nominalnej i ewentualnemu oprocentowaniu;

12) innych niż zdematerializowane obligacjach i innych dłużnych papierach wartościowych emitowanych przez inne podmioty niż jednostki samorządu terytorialnego, ich związki, miasto stołeczne Warszawa, które zostały zabezpieczone w wysokości odpowiadającej wartości nominalnej wraz z ewentualnym oprocentowaniem;”;

d) pkt 13a otrzymuje brzmienie:

„13a) zdematerializowanych zgodnie z przepisami ustawy, o której mowa w pkt 5, obligacjach i innych dłużnych papierach wartościowych, innych niż w pkt 9 i 11;”;

e) pkt 13c otrzymuje brzmienie:

„13c) kwitach depozytowych, w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

²¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 60, poz. 535 i Nr 90, poz. 844, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 116, poz. 1207, Nr 123, poz. 1291 i Nr 273, poz. 2703 i 2722 oraz z 2005 r. Nr 167, poz. 1400, Nr 169, poz. 1418 i Nr 178, poz. 1479.

10) w art. 151 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Fundusz może udzielać pożyczek papierów wartościowych będących przedmiotem obrotu na rynku regulowanym, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi oraz przepisami wydanymi na jej podstawie.”;

11) w art. 152 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracowniczy fundusz może powierzyć, w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, zarządzanie aktywami funduszu podmiotowi, który na podstawie tych przepisów jest uprawniony do prowadzenia działalności w zakresie zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba maklerskich instrumentów finansowych, i posiada na wykonywanie tej działalności zezwolenie Komisji Papierów Wartościowych i Giełd.”.

Art. 197.

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 133, poz. 882, z późn. zm.²²⁾) w art. 2 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Organy administracji publicznej, urzędy skarbowe, organy rentowe, o których mowa w art. 476 § 4 Kodeksu postępowania cywilnego, banki, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe i podmioty prowadzące działalność maklerską na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538), zobowiązane są na pisemne żądanie komornika udzielić mu informacji niezbędnych dla prawidłowego prowadzenia postępowania egzekucyjnego. Przepisy art. 762 Kodeksu postępowania cywilnego stosuje się odpowiednio. W sprawach o egzekucję świadczeń alimentacyjnych lub rent mających charakter alimentów informacje, o których mowa w niniejszym ustępie, udzielane są nieodpłatnie.”.

Art. 198.

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.²³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 1 w pkt 8 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) podmiot dominujący w rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. Nr 184, poz. 1539) lub”;

²²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 48, poz. 554, z 2001 r. Nr 98, poz. 1069 i 1070 i Nr 130, poz. 1452, z 2003 r. Nr 41, poz. 361 i Nr 124, poz. 1152 oraz z 2004 r. Nr 173, poz. 1808, Nr 202, poz. 2067 i Nr 236, poz. 2356.

²³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727 i Nr 167, poz. 1398.

2) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. 1. Akcje banków, z wyłączeniem akcji zdematerializowanych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538), są akcjami imiennymi. W okresie roku, licząc od daty wpisania banku do rejestru przedsiębiorców, zbycie akcji imiennych przez akcjonariuszy wymaga zezwolenia Komisji Nadzoru Bankowego.

2. W razie wykluczenia akcji banku z obrotu na rynku regulowanym lub zniesienia dematerializacji akcji banku zgodnie z przepisami, o których mowa w ust. 1, akcje na okaziciela podlegają zamianie na akcje imienne.”;

3) w art. 79b ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do akcjonariusza posiadającego wyłącznie akcje dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w ilości uprawniającej do wykonywania nie więcej niż 5% głosów na walnym zgromadzeniu.”;

4) w art. 90 ust. 4-7 otrzymują brzmienie:

„4. Banki mogą emitować bankowe papiery wartościowe, niemające formy dokumentu, które są rejestrowane w depozycie prowadzonym przez bank emitujący te papiery, Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub firmę inwestycyjną.

5. Jeżeli bankowy papier wartościowy nie ma formy dokumentu, wszystkie dane określone w ust. 1 powinny być zamieszczone w treści świadectwa depozytowego albo innego dokumentu wydanego przez bank osobie uprawnionej.

6. Prawa z bankowych papierów wartościowych niemających formy dokumentu powstają z chwilą zapisania ich po raz pierwszy na rachunku bankowych papierów wartościowych i przysługują posiadaczowi tego rachunku.

7. Przeniesienie praw z bankowego papieru wartościowego emitowanego niemającego formy dokumentu następuje z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu na rachunku bankowych papierów wartościowych w wyniku zawarcia umowy. Pożytki z bankowych papierów wartościowych uzyskane przed dokonaniem zapisu przypadają nabywcy, chyba że umowa stanowi inaczej.”;

5) uchyla się art. 184.

Art. 199.

W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.²⁴⁾) w art. 65 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

²⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459, Nr 72, poz. 748, Nr 100, poz. 1080 i 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 130, poz. 1452 i Nr 154, poz. 1792, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 155, poz. 1287, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1673, Nr 200, poz. 1679 i Nr 241,

„4) akcjach i obligacjach zdematerializowanych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538),”.

Art. 200.

W ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037, z późn. zm.²⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 88 otrzymuje brzmienie:

„Art. 88. Partnerami w spółce mogą być osoby uprawnione do wykonywania następujących zawodów: adwokata, aptekarza, architekta, inżyniera budownictwa, biegłego rewidenta, brokera ubezpieczeniowego, doradcy podatkowego, maklera papierów wartościowych, doradcy inwestycyjnego, księgowego, lekarza, lekarza dentysty, lekarza weterynarii, notariusza, pielęgniarki, położnej, radcy prawnego, rzecznika patentowego, rzeczoznawcy majątkowego i tłumacza przysięgłego.”;

2) w art. 315 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Wpłaty na akcje powinny być dokonane bezpośrednio lub za pośrednictwem firmy inwestycyjnej, na rachunek spółki w organizacji prowadzony przez bank na terytorium Unii Europejskiej lub państwa będącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”;

3) w art. 320 w § 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) potwierdzony przez bank lub firmę inwestycyjną dowód wpłaty na akcje, dokonanej na rachunek spółki w organizacji; w przypadku gdy statut przewiduje pokrycie kapitału zakładowego wkładami niepieniężnymi po dokonaniu rejestracji, należy dołączyć oświadczenie wszystkich członków zarządu, że wniesienie tych wkładów do spółki jest zapewnione zgodnie z postanowieniami statutu przed upływem terminu określonego w art. 309 § 3,”;

4) w art. 328 § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Akcjonariuszowi spółki publicznej posiadającemu akcje zdematerializowane przysługuje uprawnienie do imiennego świadectwa depozytowego wystawionego przez podmiot prowadzący rachunek papierów wartościowych zgodnie z przepisami o obrocie instrumentami finansowymi.”;

5) w art. 329 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Wpłaty na akcje powinny być dokonane, bezpośrednio lub za pośrednictwem firmy inwestycyjnej, na rachunek spółki prowadzony przez bank na terytorium Unii Europejskiej lub państwa będącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”;

poz. 2074, z 2003 r. Nr 56, poz. 498, Nr 65, poz. 595, Nr 135, poz. 1268, Nr 149, poz. 1450, Nr 166, poz. 1609, Nr 170, poz. 1651, Nr 190, poz. 1864, Nr 210, poz. 2037, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546, Nr 173, poz. 1808, Nr 187, poz. 1925 i Nr 210, poz. 2135 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 86, poz. 732, Nr 132, poz. 1110, Nr 143, poz. 1199 i 1202, Nr 150, poz. 1248, Nr 163, poz. 1362, Nr 164, poz. 1366 i Nr 169, poz. 1412.

²⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1117, 2003 r. Nr 49, poz. 408 i Nr 229, poz. 2276 oraz z 2005 r. Nr 132, poz. 1108.

6) w art. 331 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Po ogłoszeniu numerów unieważnionych dokumentów akcji lub świadectw tymczasowych spółka powinna wydać nowe dokumenty akcji lub świadectwa tymczasowe pod dawnymi numerami i sprzedać je za pośrednictwem notariusza, firmy inwestycyjnej lub banku.”;

7) w art. 336 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przepisów § 1 i § 2 nie stosuje się do akcji obejmowanych w razie podwyższenia kapitału, które w związku z ubieganiem się spółki o ich dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym podlegają dematerializacji zgodnie z przepisami o obrocie instrumentami finansowymi, oraz akcji wydawanych w przypadku łączenia, podziału i przekształcania spółek.”;

8) w art. 340 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W okresie, gdy akcje spółki publicznej, na których ustanowiono zastaw lub użytkowanie, są zapisane na rachunkach papierów wartościowych w domu maklerskim lub w banku prowadzącym rachunki papierów wartościowych, prawo głosu z tych akcji przysługuje akcjonariuszowi.”;

9) w art. 343 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Wobec spółki uważa się za akcjonariusza tylko tę osobę, która jest wpisana do księgi akcyjnej, lub posiadacza akcji na okaziciela, z uwzględnieniem przepisów o obrocie instrumentami finansowymi.”;

10) w art. 362 w § 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) spółki publicznej, nabywającej akcje w celu wypełnienia zobowiązań wynikających z instrumentów dłużnych zamiennych na akcje,”;

11) art. 403 otrzymuje brzmienie:

„Art. 403. Walne zgromadzenie odbywa się w siedzibie spółki. Walne zgromadzenie spółki publicznej może odbyć się także w miejscowości będącej siedzibą spółki prowadzącej giełdę, na której akcje tej spółki są przedmiotem obrotu. Statut może zawierać odmienne postanowienia dotyczące miejsca zwołania walnego zgromadzenia, jednakże zgromadzenia mogą odbywać się wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

12) w art. 406:

a) w § 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Zamiast akcji mogą być złożone zaświadczenia wydane na dowód złożenia akcji u notariusza, w banku lub firmie inwestycyjnej mających siedzibę lub oddział na terytorium Unii Europejskiej lub państwa będącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wskazanym w ogłoszeniu o zwołaniu walnego zgromadzenia.”;

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Akcjonariusze spółek publicznych posiadający akcje zdematerializowane powinni złożyć w spółce imienne świadectwa depozytowe wystawione przez podmiot prowadzący rachunek papierów wartościowych zgodnie z przepisami o obrocie instrumentami finansowymi.”;

13) w art. 451 w § 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W przypadku zdematerializowanych akcji spółki publicznej, za wydanie dokumentów akcji uważa się zapisanie ich na rachunku papierów wartościowych zgodnie z przepisami o obrocie instrumentami finansowymi.”.

Art. 201.

W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2005 r. Nr 121, poz. 1019 i Nr 183, poz. 1537) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w pkt 9 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) zagraniczne firmy inwestycyjne lub zagraniczne osoby prawne, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538), prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”.

b) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) podmiocie dominującym – rozumie się przez to podmiot dominujący w rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. Nr 184, poz. 1539);”;

2) w art. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Proponowanie nabycia lub nabywanie praw majątkowych, których cena zależy bezpośrednio lub pośrednio od kursów walut i stóp procentowych, odbywa się na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, a także aktów wykonawczych wydanych na podstawie tej ustawy.”;

3) w art. 5:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Z zastrzeżeniem ust. 3 i przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, przedmiotem przedsiębiorstwa spółki, o której mowa w ust. 1, może być wyłącznie prowadzenie giełdy.”.

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 3, nie dotyczy spółki prowadzącej giełdę, na której przedmiotem obrotu są prawa majątkowe, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. e; spółka ta jest obowiązana spełnić warunek, o którym mowa w art. 14 ust. 1.”;

4) w art. 6 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy spółka prowadząca giełdę jest spółką publiczną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych.”;

5) w art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Z zastrzeżeniem art. 5 ust. 3a, stronami transakcji giełdowych mogą być wyłącznie podmioty, o których mowa w art. 2 pkt 3, oraz giełdowa izba rozrachunkowa i Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. – w zakresie, w jakim jest to niezbędne do wykonywania zadań związanych z wykorzystaniem środków systemu, o którym mowa w art. 15 ust. 5 pkt 2, zgodnie z jego celem.”;

6) w art. 11 w ust. 2 pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) wskazanie sposobu rozliczania transakcji, w tym wskazanie giełdowej izby rozrachunkowej właściwej do rozliczania transakcji dokonywanych na danej giełdzie, dotyczących towarów, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. e.”;

7) w art. 14:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Zezwolenie na prowadzenie giełdy, na której przedmiotem obrotu są prawa majątkowe, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. e, bądź zezwolenie na dopuszczenie do obrotu na istniejącej giełdzie praw majątkowych, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. e, wydaje się z zastrzeżeniem warunku utworzenia z udziałem wnioskodawcy, jako założyciela i akcjonariusza, giełdowej izby rozrachunkowej i podjęcia przez tę izbę działalności w określonym terminie.

2. Z zastrzeżeniem ust. 2a, giełdową izbę rozrachunkową tworzy się wyłącznie w formie spółki akcyjnej, w celu obsługi finansowej transakcji giełdowych, których przedmiotem są prawa, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. e, zawieranych na danej giełdzie oraz w celu realizacji zadań określonych w art. 15 ust. 5 i 6.”;

b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Giełdowa izba rozrachunkowa może także dokonywać obsługi finansowej transakcji giełdowych, których przedmiotem są towary giełdowe, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. b, c i d.”;

8) w art. 15 w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) organizowanie i zarządzanie systemem gwarantującym prawidłowe wykonanie zobowiązań wynikających z transakcji.”;

9) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie giełdy, na której przedmiotem obrotu są prawa, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. e, oprócz danych wymaganych dla wydania zezwolenia na prowadzenie giełdy, powinien zawierać dane, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt 1-6, odnoszące się odpowiednio do spółki będącej giełdową izbą rozrachunkową.”;

10) w art. 18:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy przedmiotem obrotu na danej giełdzie będą prawa, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. e, a funkcję giełdowej izby rozrachunkowej pełni Krajowy Depozyt, zezwolenie na prowadzenie giełdy, o którym mowa w art. 14 ust. 1, może być wydane, jeżeli wnioskodawca dołączy do wniosku umowę z Krajowym Depozytem w przedmiocie rozliczania transakcji giełdowych wraz z regulaminem, o którym mowa w ust. 4.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do rozliczania przez Krajowy Depozyt transakcji giełdowych w ramach wykonywania funkcji giełdowej izby rozrachunkowej stosuje się odpowiednio art. 15 i 17, a w pozostałym zakresie – przepisy ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.”;

11) w art. 27 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) nie była uznana prawomocnym orzeczeniem za winnego przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko mieniu lub dokumentom, przestępstwa gospodarczego, fałszowania pieniędzy, papierów wartościowych, znaków urzędowych, znaków towarowych, przestępstwa określonego w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, przestępstwa określonego w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, przestępstwa określonego w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, przestępstwa określonego w niniejszej ustawie lub przestępstwa określonego w ustawie o domach składowych,”;

12) w art. 37 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Akcje towarowego domu maklerskiego, z wyłączeniem akcji zdematerializowanych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, są akcjami imiennymi.

3. Zapłata za obejmowane lub nabywane udziały albo akcje towarowego domu maklerskiego, które nie są zdematerializowane, nie może pochodzić z pożyczek, kredytów ani z nieudokumentowanych źródeł.”;

13) w art. 38 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Towarowy dom maklerski może prowadzić działalność w zakresie towarów giełdowych, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. e, pod warunkiem uzyskania zezwolenia i spełnienia warunków finansowych oraz na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi. Do postępowań w sprawie o udzielenie zezwolenia, cofnięcie zezwolenia oraz do jego wygaśnięcia stosuje się przepisy art. 82, 85, 89 i 167 tej ustawy.”;

14) uchyla się art. 47.

Art. 202.

W ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o domach składowych oraz o zmianie Kodeksu cywilnego, Kodeksu postępowania cywilnego i innych ustaw (Dz. U. Nr 114, poz. 1191 oraz z 2004 r. Nr 173, poz. 1808) w art. 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Działalnością przedsiębiorcy mogą kierować osoby, które nie są skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo skarbowe oraz za przestępstwa określone w przepisach ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. Nr 184, poz. 1539), ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz.

U. Nr 183, poz. 1538), ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. Nr 183, poz. 1537) lub za przestępstwa określone w ustawie.”.

Art. 203.

W ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1505, oraz z 2004 r. Nr 62, poz. 577, Nr 96, poz. 959 i Nr 116, poz. 1203) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) instytucji obowiązanej – rozumie się przez to banki, Narodowy Bank Polski – w zakresie, w jakim prowadzi rachunki bankowe dla osób prawnych, sprzedaż numizmatów, skup złota i wymianę zniszczonych środków płatniczych na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2005 r. Nr 1, poz. 2 i Nr 167, poz. 1398), oddziały banków zagranicznych, instytucje pieniądza elektronicznego, oddziały zagranicznych instytucji pieniądza elektronicznego oraz agentów rozliczeniowych, prowadzących działalność na podstawie ustawy z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych (Dz. U. Nr 169, poz. 1385 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959), firmy inwestycyjne i banki powiernicze w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538) oraz podmioty, o których mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, zagraniczne osoby prawne prowadzące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską w zakresie obrotu towarami giełdowymi i towarowe domy maklerskie w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2005 r. Nr 121, poz. 1019 i Nr 183, poz. 1537 i 1538) oraz spółki handlowe, o których mowa w art. 50a ustawy z dnia 26 października 2000 r. ustawy o giełdach towarowych, Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. w zakresie – w jakim prowadzi rachunki papierów wartościowych, podmioty prowadzące działalność w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych i gier na automatach oraz gier na automatach o niskich wygranych, zakłady ubezpieczeń, główne oddziały zagranicznych zakładów ubezpieczeń, fundusze inwestycyjne, towarzystwa funduszy inwestycyjnych, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, państwowe przedsiębiorstwo użyteczności publicznej Poczta Polska, notariuszy w zakresie czynności notarialnych dotyczących obrotu wartościami majątkowymi, adwokatów wykonujących zawód, radców prawnych wykonujących zawód poza stosunkiem pracy, prawników zagranicznych świadczących pomoc prawną poza stosunkiem pracy, biegłych rewidentów wykonujących zawód, doradców podatkowych wykonujących zawód, podmioty prowadzące działalność kantową, przedsiębiorców prowadzących: domy aukcyjne, antykwariaty, działalność leasingową lub factoringową, działalność w zakresie: obrotu metalami lub kamieniami szlachetnymi i półszlachetnymi, sprzedaży

komisowej, udzielania pożyczek pod zastaw (lombardy) lub pośrednictwa w obrocie nieruchomościami oraz fundacje;”;

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wartościach majątkowych – rozumie się przez to środki płatnicze, instrumenty finansowe w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, a także inne papiery wartościowe lub wartości dewizowe, prawa majątkowe, rzeczy ruchome oraz nieruchomości;”;

2) w art. 12 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisu ust. 1 pkt 6 nie stosuje się w przypadku transakcji zawartych na rynku regulowanym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.”;

3) w art. 21 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Komisja Papierów Wartościowych i Giełd w stosunku do firm inwestycyjnych i banków powierniczych w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi oraz podmiotów, o których mowa w art. 71 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, zagranicznych osób prawnych prowadzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską w zakresie obrotu towarami giełdowymi, towarowych domów maklerskich w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, jak również w stosunku do funduszy inwestycyjnych, towarzystw funduszy inwestycyjnych i Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A.;”;

4) w art. 33 w ust. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) Przewodniczącego Komisji Papierów Wartościowych i Giełd lub osób przez niego upoważnionych – w stosunku do firm inwestycyjnych i banków powierniczych w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi oraz podmiotów, o których mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, zagranicznych osób prawnych prowadzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską w zakresie obrotu towarami giełdowymi, towarowych domów maklerskich w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych oraz w stosunku do funduszy inwestycyjnych, towarzystw funduszy inwestycyjnych i Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A.;”.

Art. 204.

W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. Nr 123, poz. 1351, z późn. zm.²⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w pkt 5 lit. d-f otrzymują brzmienie:

²⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 223, poz. 2216, z 2004 r. Nr 64, poz. 594 i Nr 96, poz. 959 oraz z 2005 r. Nr 83, poz. 719.

- „d) dom maklerski w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz.U. Nr 183, poz. 1538),
- e) zagraniczna osoba prawna, o której mowa w art. 115 ustawy wskazanej w lit. d), prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- f) zagraniczna firma inwestycyjna w rozumieniu ustawy wskazanej w lit. d), prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,
- b) pkt 11 otrzymuje brzmienie:
- „11) papiery wartościowe – maklerskie instrumenty finansowe w rozumieniu art. 2 ustawy, o której mowa w pkt 5 lit. d),”;
- 2) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Przepisy art. 4-7 i art. 11-14 ustawy oraz art. 22 ust. 1 pkt 4, art. 66 i 67, art. 80 i art. 135-137 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz.U. Nr 60, poz. 535, z późn. zm.²⁷⁾) stosuje się do systemów rozrachunku papierów wartościowych prowadzonych przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A., zwany dalej „Krajowym Depozytem”, giełdową izbę rozrachunkową, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, oraz do systemów prowadzonych przez NBP.”;
- 3) w art. 16 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Prowadzenie systemów rozrachunku papierów wartościowych, z wyjątkiem systemów prowadzonych przez NBP, Krajowy Depozyt i giełdową izbę rozrachunkową, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, wymaga zgody KPWiG, wydanej po zasięgnięciu opinii Prezesa NBP.”.

Art. 205.

W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. Nr 197, poz. 1661, z późn. zm.²⁸⁾) w art. 16 w ust. 1 w pkt 2:

- a) lit. b otrzymuje brzmienie:
- „b) art. 178-180 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538),”,
- b) dodaje się lit. d w brzmieniu:
- „d) art. 99-101 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. Nr 184, poz. 1539);”.

²⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i 871, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546, Nr 173, poz. 1808 i Nr 210, poz. 2135 oraz z 2005 r. Nr 94, poz. 785.

²⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 93, poz. 889, Nr 191, poz. 1956 i Nr 243, poz. 2442 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1316, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1492.

Art. 206.

W ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535, z późn. zm.²⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 326 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli przedmiotem sprzedaży są instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538), sędzia-komisarz może zezwolić, by sprzedaż była dokonana przez firmę inwestycyjną. W takim przypadku sędzia-komisarz może wyznaczyć giełdę lub polecić dokonanie wyboru giełdy syndykowi oraz wyznaczyć cenę minimalną sprzedaży.”;

2) art. 466 otrzymuje brzmienie:

„Art. 466. Z zastrzeżeniem art. 464, do umów zawieranych w ramach transakcji na rynku regulowanym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi stosuje się prawo właściwe dla zobowiązań umownych, mające zastosowanie do transakcji zawieranych na tym rynku.”.

Art. 207.

W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.³⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 29 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) podmiotu prowadzącego działalność maklerską w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538) lub inną działalność w zakresie obrotu maklerskimi instrumentami finansowymi w rozumieniu tej ustawy;”;

2) w art. 34:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Akcje zakładu ubezpieczeń, z wyłączeniem akcji zdematerializowanych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, mogą być tylko akcjami imiennymi.”,

b) ust. 4-6 otrzymują brzmienie:

„4. W celu ustalenia składu akcjonariuszy zakładu ubezpieczeń, Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. oraz firmy inwestycyjne i banki powiernicze w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi mają obowiązek, na żądanie zakładu ubezpieczeń będącego spółką publiczną i na jego koszt, w terminie 30 dni od dnia zgłoszenia żądania, przekazać zakładowi ubezpieczeń informację o posiadaniu przez poszczególnych akcjonariuszy akcji tego zakładu

²⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i 871, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546, Nr 173, poz. 1808 i Nr 210, poz. 2135 oraz z 2005 r. Nr 94, poz. 785.

³⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959 oraz z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 143, poz. 1204 i Nr 167, poz. 1396.

ubezpieczeń w liczbie zapewniającej co najmniej 5% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu.

5. Przekazanie zakładowi ubezpieczeń informacji, o których mowa w ust. 4, nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej określonej w przepisach ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

6. W przypadku wykluczenia akcji zakładu ubezpieczeń z obrotu na rynku regulowanym lub zniesienia dematerializacji jego akcji zgodnie z przepisami, o których mowa w ust. 5, zakład ubezpieczeń jest obowiązany, w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia decyzji, dokonać zamiany akcji na okaziciela na akcje imienne. W okresie od dnia doręczenia decyzji do dnia dokonania zamiany nie można dokonywać obrotu akcjami na okaziciela.”;

3) w art. 35 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Przepisy ust. 1-7 nie naruszają przepisów ustawy, o której mowa w ust. 2, oraz przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.”;

4) w art. 36 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisy ust. 1-3 nie naruszają przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. Nr 184, poz. 1539) oraz przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.”;

5) w art. 155 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) 40% wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w papierach wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym i jednostkach uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych;”;

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) 10% wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w listach zastawnych, udziałach, akcjach niedopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym i innych papierach wartościowych o stałej lub zmiennej stopie dochodu, z zastrzeżeniem, że udział zakładu ubezpieczeń w przedsiębiorstwie, które jestem emitentem tych papierów wartościowych, nie przekracza 10% jego kapitału podstawowego;”;

6) w art. 239 ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Przepisy ust. 1-10 nie naruszają przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.”.

Art. 208.

W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1154, z 2004 r. Nr 96 poz. 959 oraz z 2005 r. Nr 48, poz. 447 i Nr 167, poz. 1396) w art. 24 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) posiadać akcji zakładu ubezpieczeń, z wyjątkiem akcji dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym.”.

Art. 209.

W ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. Nr 91, poz. 871 oraz z 2005 r. Nr 83, poz. 719) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) firma inwestycyjna w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538);”;

2) w art. 3:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) instrumenty finansowe – papiery wartościowe, instrumenty rynku pieniężnego, tytuły uczestnictwa w instytucjach zbiorowego inwestowania oraz inne instrumenty finansowe niebędące papierami wartościowymi, w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, a także bankowe papiery wartościowe i udziały w spółkach;”;

b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) zabezpieczenie na niematerialnych instrumentach finansowych – zabezpieczenie finansowe na instrumentach finansowych niemających formy dokumentu, odnotowane na rachunku papierów wartościowych, na innym rachunku, na którym zapisywane są instrumenty finansowe niebędące papierami wartościowymi, na koncie depozytowym, lub w innej ewidencji papierów wartościowych prowadzonej przez właściwe podmioty.”;

3) w art. 5 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) ustanowieniu blokady na rachunku papierów wartościowych lub na innym rachunku, na którym zapisywane są instrumenty finansowe niebędące papierami wartościowymi albo na koncie depozytowym papierów wartościowych, zgodnie z odrębnymi przepisami;”;

4) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. Do zabezpieczenia wierzytelności finansowych polegającego na ustanowieniu blokady, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3, stosuje się odpowiednio przepisy o zastawie finansowym.”;

5) w art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zabezpieczenie na środkach pieniężnych odnotowuje się na rachunku środków pieniężnych będących przedmiotem zabezpieczenia, zaś zabezpieczenie na instrumentach finansowych odnotowuje się na rachunku papierów wartościowych, na innym rachunku, na którym zapisywane są instrumenty finansowe niebędące papierami wartościowymi, na koncie depozytowym, lub w innej ewidencji papierów wartościowych prowadzonej przez właściwe podmioty.”;

6) w art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli umowa przewiduje zaspokojenie zastawnika w drodze przejęcia przedmiotu zastawu, a zastaw ten ustanowiono na instrumentach finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, wartość przejętych instrumentów finansowych ustala się po kursie z końca dnia przejęcia. Jeżeli w dniu przejęcia nie notowano tych instrumentów finansowych, ich wartość ustala się po kursie z końca dnia ostatniego notowania tych papierów.”;

7) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. Umowa o ustanowienie zabezpieczenia finansowego na niematerialnych instrumentach finansowych, prawa wynikające z tego zabezpieczenia, pierwszeństwo praw, a także zaspokajanie się z takiego zabezpieczenia podlega wyłącznie prawu państwa, w którym jest prowadzony rachunek papierów wartościowych, inny rachunek, na którym zapisywane są instrumenty finansowe niebędące papierami wartościowymi, konto depozytowe lub inna ewidencja papierów wartościowych, w której zabezpieczenie to zostało odnotowane. Prawu temu podlega również nabycie w dobrej wierze niematerialnych instrumentów finansowych.”.

Art. 210.

W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontaktach emerytalnych (Dz. U. Nr 116, poz. 1205) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) IKE – wyodrębniony zapis w rejestrze uczestników funduszu inwestycyjnego, wyodrębniony rachunek papierów wartościowych lub inny rachunek, na którym zapisywane są instrumenty finansowe niebędące papierami wartościowymi oraz rachunek pieniężny służący do obsługi takich rachunków w podmiocie prowadzącym działalność maklerską, lub wyodrębniony rachunek w ubezpieczeniowym funduszu kapitałowym, wyodrębniony rachunek bankowy w banku, prowadzone na zasadach określonych ustawą, a w zakresie w niej nieuregulowanym – na zasadach określonych w przepisach właściwych dla tych rachunków i rejestrów;”

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) środki - środki pieniężne, jednostki ubezpieczeniowego funduszu kapitałowego, jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, papiery wartościowe oraz niebędące papierami wartościowymi instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c i d ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz.U. Nr 183, poz. 1538), zapisane na IKE;”

c) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) podmiot prowadzący działalność maklerską – dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;”

2) w art. 27 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Umowy, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2, przewidują lokowanie środków w papiery wartościowe zdematerializowane zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, z zastrzeżeniem ust. 2.
 2. Umowy, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2, mogą dopuszczać możliwość składania, wyłącznie w celu ograniczenia ryzyka inwestycyjnego, zleceń mających za przedmiot niebędące papierami wartościowymi instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c i d ustawy, o której mowa w ust. 1, jeżeli ich cena zależy od ceny papierów wartościowych zapisanych na IKE oszczędzającego, i pod warunkiem że są one przedmiotem obrotu na rynku regulowanym.”;
- 3) art. 28 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 28. 1. W przypadku wydania przez organ nadzoru decyzji nakazującej przeniesienie papierów wartościowych, instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi i środków pieniężnych oraz dokumentów związanych z prowadzeniem rachunków papierów wartościowych, innych rachunków, na których zapisywane są takie instrumenty finansowe i rachunków pieniężnych do innego podmiotu prowadzącego działalność maklerską, w sytuacji wygaśnięcia lub cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, podmiot prowadzący działalność maklerską, do którego przenoszone są te papiery wartościowe, instrumenty finansowe i środki pieniężne, jest obowiązany zachować identyfikację środków zgromadzonych na IKE.
2. Podmiot prowadzący działalność maklerską wraz z dokonaniem przeniesienia środków zgromadzonych na IKE, o którym mowa w ust. 1, przekazuje podmiotowi prowadzącemu działalność maklerską wskazanemu przez organ nadzoru informacje, o których mowa w art. 21 ust. 2.
 3. Podmiot prowadzący działalność maklerską, do którego zostały przeniesione środki zgromadzone na IKE, o których mowa w ust. 1, jest obowiązany, w terminie 14 dni od dnia ich przeniesienia, wezwać oszczędzającego do zawarcia umowy o prowadzenie IKE lub dokonania wypłaty transferowej.
 4. Oszczędzający w przypadku, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany w terminie 45 dni od daty otrzymania wezwania zawrzeć umowę o prowadzenie IKE z podmiotem, do którego zostały przeniesione jego papiery wartościowe, instrumenty finansowe niebędące papierami wartościowymi i środki pieniężne, albo dokonać wypłaty transferowej do innej instytucji finansowej lub do programu emerytalnego, do którego oszczędzający przystąpił.
 5. W przypadku gdy podmiot prowadzący działalność maklerską, do którego zostały przeniesione papiery wartościowe, instrumenty finansowe niebędące papierami wartościowymi i środki pieniężne oraz dokumenty związane z prowadzeniem rachunków papierów wartościowych, innych rachunków, na których zapisywane są takie instrumenty finansowe i rachunków pieniężnych, nie prowadzi IKE, przeniesienie tych środków do innej instytucji finansowej traktuje się jak dokonanie wypłaty transferowej.

6. W przypadku niedotrzymania przez oszczędzającego terminu, o którym mowa w ust. 4, środki zgromadzone na IKE podlegają zwrotowi.”;

4) w art. 39 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 1, podmiot prowadzący działalność maklerską, dokonując wypłaty transferowej środków zgromadzonych na IKE, może pobrać opłatę z tytułu przeniesienia papierów wartościowych, instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi i środków pieniężnych, jednak nie wyższą niż opłata pobierana od tego podmiotu przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A., określona w regulaminie, o którym mowa w art. 50 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.”.

Art. 211.

W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. 146, poz. 1546 oraz z 2005 r. Nr 83, poz. 719 i Nr 183, poz. 1537) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) uchyla się pkt 1,

b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) ustawie o obrocie instrumentami finansowymi – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538);”

c) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) firmie inwestycyjnej – rozumie się przez to firmę inwestycyjną w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;”

d) pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) instrumentach pochodnych – rozumie się przez to prawa majątkowe, których cena rynkowa zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny lub wartości papierów wartościowych, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz inne prawa majątkowe, których cena rynkowa bezpośrednio lub pośrednio zależy od kształtowania się ceny rynkowej walut obcych lub od zmiany wysokości stóp procentowych;”

e) pkt 22 otrzymuje brzmienie:

„22) rynku zorganizowanym – rozumie się przez to wyodrębniony pod względem organizacyjnym i finansowym system obrotu działający regularnie i zapewniający jednakowe warunki zawierania transakcji oraz powszechny i równy dostęp do informacji o transakcjach, zgodnie z zasadami określonymi przez właściwe przepisy kraju, w którym obrót ten jest dokonywany, a w szczególności obrót zorganizowany, o którym mowa w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi;”

f) po pkt 22 dodaje się pkt 22a w brzmieniu:

„22a) rynku regulowanym – rozumie się przez to rynek, o którym mowa w art. 14 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;”

- g) pkt 27 i 28 otrzymują brzmienie:
- „27) zarządzaniu cudzym pakietem papierów wartościowych na zlecenie – rozumie się przez to zarządzanie portfelem w rozumieniu art. 75 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
 - 28) doradztwie w zakresie obrotu papierami wartościowymi – rozumie się przez to doradztwo inwestycyjne w zakresie instrumentów finansowych w rozumieniu art. 76 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;”
- h) pkt 34 otrzymuje brzmienie:
- „34) papierach wartościowych – rozumie się przez to papiery wartościowe, o których mowa w art. 3 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, z wyłączeniem instrumentów pochodnych;”
- i) dodaje się pkt 35 w brzmieniu:
- „35) zdematerializowanych papierach wartościowych – rozumie się przez to papiery wartościowe, o których mowa w art. 5 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;”
- 2) w art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Uczestnikami funduszu inwestycyjnego są osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej:
 - 1) na rzecz których w rejestrze uczestników funduszu są zapisane jednostki uczestnictwa lub ich ułamkowe części albo
 - 2) będące posiadaczami rachunku papierów wartościowych, na którym są zapisane publiczne certyfikaty inwestycyjne, albo
 - 3) w przypadku niepublicznych certyfikatów inwestycyjnych funduszu inwestycyjnego zamkniętego:
 - a) osoby uprawnione z certyfikatów inwestycyjnych w formie dokumentu,
 - b) osoby wskazane w ewidencji uczestników funduszu jako posiadacze certyfikatów inwestycyjnych, które nie mają formy dokumentu.”;
- 3) w art. 7:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2. Do funduszu inwestycyjnego mogą być wniesione:
 - 1) zdematerializowane papiery wartościowe – jeżeli statut funduszu tak stanowi lub
 - 2) inne niż zdematerializowane papiery wartościowe, lub udziały w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością – jeżeli ustawa oraz statut funduszu tak stanowią.”
 - b) uchyla się ust. 3;
- 4) w art. 15 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. W przypadku funduszu inwestycyjnego zamkniętego, który emituje niepubliczne certyfikaty inwestycyjne, łączną minimalną wysokość

wpłat do funduszu oraz sposób zbierania wpłat określa statut tego funduszu.”;

5) w art. 18 w ust. 2 pkt 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8) typy zdematerializowanych papierów wartościowych oraz ich rodzaje, które mogą być przedmiotem wpłat, a jeżeli przedmiotem tych wpłat mogą być wyłącznie papiery wartościowe określonego emitenta – także nazwę (firmę) tego emitenta, terminy przyjmowania wpłat papierami wartościowymi oraz zasady wyceny papierów wartościowych będących przedmiotem wpłat;

9) typy innych niż zdematerializowane papierów wartościowych oraz ich rodzaje, a także udziały w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, które mogą być przedmiotem wpłat na objęcie certyfikatów inwestycyjnych – w przypadku funduszu inwestycyjnego zamkniętego;”;

6) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. 1. Towarzystwo prowadzi zapisy na jednostki uczestnictwa oraz na niepubliczne certyfikaty inwestycyjne, bezpośrednio lub za pośrednictwem podmiotu prowadzącego działalność maklerską.

2. Przy prowadzeniu zapisów na jednostki uczestnictwa towarzystwo udostępnia bezpłatnie prospekt informacyjny funduszu inwestycyjnego i skrót tego prospektu.

3. Za zgodą Komisji towarzystwo może prowadzić zapisy na jednostki uczestnictwa oraz na niepubliczne certyfikaty inwestycyjne za pośrednictwem podmiotu innego niż wymieniony w ust. 1. W takim przypadku do wniosku, o którym mowa w art. 22, towarzystwo załącza umowę zawartą z tym podmiotem oraz dokumenty, o których mowa w art. 32 ust. 4, dotyczące tego podmiotu.

4. Komisja odmawia zgody, o której mowa w ust. 3, jeżeli z analizy umowy i dokumentów, o których mowa w ust. 3, wynika, że podmiot pośredniczący w prowadzeniu zapisów może wykonywać te czynności z naruszeniem zasad uczciwego obrotu lub w sposób nienależycie zabezpieczający interesy osób zapisujących się na jednostki uczestnictwa oraz na niepubliczne certyfikaty inwestycyjne.”;

7) w art. 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku wpłat do funduszu inwestycyjnego, dokonywanych w innych niż zdematerializowane papierach wartościowych lub w udziałach w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, osoba zapisująca się na certyfikaty inwestycyjne przenosi, w drodze umowy, zgodnie z odrębnymi przepisami, prawa z tych papierów lub udziałów na towarzystwo oraz składa u depozytariusza kopię tej umowy, a w przypadku papierów wartościowych, także te papiery lub, jeżeli papiery wartościowe nie mają formy dokumentu, dokument potwierdzający ich posiadanie wydany na podstawie właściwych przepisów.”;

8) w art. 33:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Oświadczenia woli związane z nabywaniem i żądaniem odkupienia jednostek uczestnictwa funduszu inwestycyjnego lub tytułów uczestnictwa funduszu zagranicznego, funduszu inwestycyjnego otwartego z siedzibą w państwie należącym do EEA oraz funduszu inwestycyjnego otwartego z siedzibą w państwie należącym do OECD innym niż państwo członkowskie lub państwo należące do EEA, w tym zlecenia nabycia lub odkupienia jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa, mogą być składane za pośrednictwem osób fizycznych pozostających z towarzystwem, podmiotem prowadzącym działalność maklerską lub podmiotem, o którym mowa w art. 32 ust. 2, w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze. Osoba fizyczna nie może przyjmować wpłat na nabycie jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa lub otrzymywać i przekazywać wypłat z tytułu ich odkupienia.”,

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) podmiot prowadzący działalność maklerską – w trybie art. 170 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Za szkody poniesione przez osoby nabywające lub odkupujące jednostki uczestnictwa funduszu inwestycyjnego za pośrednictwem podmiotu prowadzącego działalność maklerską lub podmiotu, o którym mowa w art. 32 ust. 2, odpowiadają solidarnie towarzystwo i ten podmiot, chyba że szkoda jest wynikiem okoliczności, za które ten podmiot nie ponosi odpowiedzialności.”,

d) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Odpowiedzialność podmiotu prowadzącego działalność maklerską lub podmiotu, o którym mowa w art. 32 ust. 2, jak również banku krajowego lub instytucji kredytowej nie może być wyłączona, ograniczona lub w inny sposób zmieniona w drodze umowy. Umowy wyłączające odpowiedzialność są nieważne.”;

9) w art. 35 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Oświadczenia woli składane w związku z nabywaniem i żądaniem odkupienia przez fundusz inwestycyjny jednostek uczestnictwa mogą być wyrażone za pomocą elektronicznych nośników informacji z zachowaniem wymogów gwarantujących autentyczność i wiarygodność oświadczenia woli.”;

10) w art. 37 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Półroczne sprawozdania finansowe funduszy inwestycyjnych, w tym półroczne połączone sprawozdania finansowe funduszy inwestycyjnych z wydzielonymi subfunduszami oraz półroczne sprawozdania jednostkowe subfunduszy podlegają przeglądowi.”;

11) w art. 46:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Towarzystwo może, na podstawie umowy, zlecić zarządzanie portfelem inwestycyjnym funduszu lub jego częścią wyłącznie:

- 1) podmiotowi prowadzącemu działalność maklerską w zakresie wynikającym z ustawy o obrocie instrumentami finansowymi,
- 2) podmiotowi prowadzącemu działalność maklerską mającemu siedzibę w innym państwie członkowskim,
- 3) podmiotowi prowadzącemu działalność maklerską z siedzibą w państwie należącym do OECD niebędącym państwem członkowskim

– jeżeli:

- a) do portfela inwestycyjnego funduszu lub jego części, zgodnie ze statutem funduszu, będą nabywane papiery wartościowe lub instrumenty rynku pieniężnego notowane na rynku regulowanym w państwie należącym do OECD,
- b) podmiot prowadzący działalność maklerską podlega nadzorowi właściwego organu nadzoru nad rynkiem kapitałowym w tym państwie,
- c) jest zapewniona, na zasadzie wzajemności, współpraca Komisji z tym organem nadzoru.”

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

- „4. W skład przekazanego do zarządzania przez podmioty, o których mowa w ust. 3, portfela inwestycyjnego funduszu lub części tego portfela nie mogą wchodzić zdematerializowane papiery wartościowe, o których mowa w art. 5 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.
5. Przepis ust. 4 nie wyłącza możliwości zlecenia podmiotom, o których mowa w ust. 3, w drodze umowy, podejmowania decyzji co do sposobu głosowania na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy, jak również zbywania i nabywania akcji spółki, której akcje wchodziły w skład przekazanego do zarządzania portfela inwestycyjnego funduszu lub części tego portfela przed dniem rozpoczęcia oferty publicznej dotyczącej tych papierów wartościowych lub dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym.”;

12) w art. 47 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

- „4. Towarzystwo, które prowadzi działalność, o której mowa w ust. 1, podlega obowiązkowi uczestnictwa w systemie rekompensat, o którym mowa w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, w takim samym zakresie co dom maklerski prowadzący działalność wyłącznie w zakresie zarządzania cudzym pakietem papierów wartościowych na zlecenie lub doradztwa w zakresie obrotu papierami wartościowymi. Przepisy ustawy o obrocie instrumentami finansowymi o obowiązkowym systemie rekompensat stosuje się odpowiednio.”;

13) w art. 50 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

- „9. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do towarzystwa zarządzającego wyłącznie funduszami sekurytyzacyjnymi lub funduszami aktywów niepublicznych, pod warunkiem że certyfikaty inwestycyjne emitowane przez te fundusze nie są certyfikatami publicznymi.”;

14) art. 53 otrzymuje brzmienie:

„Art. 53. Akcje towarzystwa mogą być wyłącznie imienne, chyba że są zdematerializowane.”;

15) w art. 58 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) schemat organizacji towarzystwa oraz regulamin zapobiegania ujawnianiu informacji, których wykorzystanie mogłoby naruszać interes uczestników funduszu inwestycyjnego lub interes nabywców papierów wartościowych będących przedmiotem oferty publicznej lub papierów wartościowych będących przedmiotem obrotu na rynku regulowanym;”;

16) w art. 65 w ust. 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) akcji spółek prowadzących giełdę lub rynek pozagiełdowy w rozumieniu przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;”;

17) w art. 101:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Fundusz inwestycyjny otwarty nie może lokować więcej niż 20% wartości swoich aktywów w jednostki uczestnictwa jednego funduszu inwestycyjnego otwartego lub tytułów uczestnictwa funduszu zagranicznego lub tytułów uczestnictwa instytucji wspólnego inwestowania, o której mowa w ust. 1, a jeżeli ten fundusz inwestycyjny otwarty, fundusz zagraniczny lub instytucja wspólnego inwestowania jest funduszem z wydzielonymi subfunduszami lub funduszem lub instytucją składającą się z subfunduszy i każdy z subfunduszy stosuje inną politykę inwestycyjną – więcej niż 20% wartości swoich aktywów w jednostki uczestnictwa lub tytuły uczestnictwa jednego subfunduszu. W przypadku lokat w jednostki uczestnictwa lub tytuły uczestnictwa jednego subfunduszu, o których mowa w zdaniu poprzednim, prospekt informacyjny funduszu powinien zawierać informację o dodatkowym ryzyku związanym z takimi lokatami funduszu.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli fundusz inwestycyjny otwarty lokuje swoje aktywa w jednostki uczestnictwa lub certyfikaty inwestycyjne innego funduszu inwestycyjnego lub tytuły uczestnictwa funduszu zagranicznego lub instytucji wspólnego inwestowania, o której mowa w ust. 1 pkt 3, zarządzanych przez to samo towarzystwo lub podmiot z grupy kapitałowej towarzystwa, towarzystwo lub podmiot z grupy kapitałowej towarzystwa nie może pobierać opłat za zbywanie lub odkupywanie tych jednostek uczestnictwa, certyfikatów inwestycyjnych lub tytułów uczestnictwa.”;

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Fundusz inwestycyjny otwarty, który lokuje powyżej 50% swoich aktywów w jednostki uczestnictwa, certyfikaty inwestycyjne lub tytuły uczestnictwa, o których mowa w ust. 4, ma obowiązek ujawnić maksymalny poziom wynagrodzenia za zarządzanie funduszem inwestycyjnym otwartym, funduszem zagranicznym lub instytucją zbiorowego inwestowania, o których mowa w ust. 4, w prospekcie informacyjnym oraz w rocznym i półrocznym sprawozdaniu finansowym, połączonym sprawozdaniu finansowym funduszu z wydzielonymi subfunduszami oraz w sprawozdaniach jednostkowych subfunduszy.”;

18) w art. 102 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Fundusz inwestycyjny otwarty może udzielać innym podmiotom pożyczek, których przedmiotem są zdematerializowane papiery wartościowe wyłącznie w trybie określonym przepisami wydanymi na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, pod warunkiem że:

- 1) fundusz otrzyma zabezpieczenie w środkach pieniężnych lub papierach wartościowych, w które fundusz może lokować zgodnie z polityką inwestycyjną określoną w statucie;
- 2) wartość zabezpieczenia będzie co najmniej równa wartości pożyczonych papierów wartościowych w każdym dniu wyceny aktywów funduszu do dnia zwrotu pożyczonych papierów wartościowych;
- 3) pożyczka zostanie udzielona na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.”;

19) art. 116 otrzymuje brzmienie:

„Art. 116. Statut specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego może zezwolić na dokonywanie wpłat zdematerializowanymi papierami wartościowymi, które uczestnicy nabyli na zasadach preferencyjnych lub nieodpłatnie, zgodnie z odrębnymi przepisami. W takim przypadku przepisu art. 38 ust. 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397, z późn. zm.³¹⁾) nie stosuje się.”;

20) w art. 120:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Fundusz inwestycyjny zamknięty emitujący publiczne certyfikaty inwestycyjne jest obowiązany, w terminie 7 dni od dnia wpisania funduszu do rejestru funduszy inwestycyjnych oraz od dnia zamknięcia każdej kolejnej emisji certyfikatów, do złożenia wniosku o dopuszczenie certyfikatów inwestycyjnych do obrotu na rynku regulowanym.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku odmowy dopuszczenia certyfikatów inwestycyjnych do obrotu na rynku regulowanym, obrót nimi może być prowadzony w alternatywnym systemie obrotu, o którym mowa w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi.”;

21) w art. 121 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Certyfikaty inwestycyjne funduszu inwestycyjnego zamkniętego mogą być papierami wartościowymi imiennymi lub na okaziciela, z tym że publiczne certyfikaty inwestycyjne mogą być wyłącznie na okaziciela.”;

22) w art. 122 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

³¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 60, poz. 535 i Nr 90, poz. 844, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 116, poz. 1207, Nr 123, poz. 1291 i Nr 273, poz. 2703 i 2722 oraz z 2005 r. nr 168, poz. 1400, Nr 169, poz. 1418 i Nr 178, poz. 1479.

„1. Niepubliczny certyfikat inwestycyjny w formie dokumentu powinien zawierać:

- 1) nazwę funduszu inwestycyjnego zamkniętego oraz wskazanie siedziby funduszu;
- 2) numer wpisu funduszu do rejestru funduszy inwestycyjnych;
- 3) datę zarejestrowania funduszu i datę wyemitowania certyfikatu inwestycyjnego;
- 4) czas trwania funduszu, jeżeli jest ograniczony;
- 5) serię i numer certyfikatu inwestycyjnego;
- 6) oznaczenie, czy certyfikat inwestycyjny jest na okaziciela, czy imienny;
- 7) wskazanie, czy certyfikat inwestycyjny imienny jest uprzywilejowany w zakresie prawa głosu, z określeniem zakresu tego uprzywilejowania;
- 8) wskazanie ograniczeń zbywalności certyfikatu inwestycyjnego.”;

23) w art. 123 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli statut funduszu inwestycyjnego zamkniętego tak stanowi, niepubliczne certyfikaty inwestycyjne mogą nie mieć formy dokumentu; w takim przypadku wszystkie certyfikaty inwestycyjne funduszu nie mają formy dokumentu.”;

24) uchyla się art. 124 i art. 125;

25) w art. 126:

a) w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Do propozycji nabycia niepublicznych certyfikatów inwestycyjnych należy dołączyć.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, szczegółową treść warunków emisji niepublicznych certyfikatów inwestycyjnych, w celu udostępnienia nabywcom certyfikatów informacji niezbędnych do oceny ryzyka związanego z inwestowaniem w te certyfikaty.”;

26) art. 127 otrzymuje brzmienie:

„Art. 127. Statut funduszu inwestycyjnego zamkniętego może dopuszczać możliwość jednoczesnego przeprowadzania kilku emisji niepublicznych certyfikatów inwestycyjnych.”;

27) w art. 130 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku wpłat do funduszu dokonywanych w innych niż zdematerializowane papierach wartościowych lub udziałach w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, osoba zapisująca się na certyfikaty inwestycyjne przenosi, w drodze umowy, zgodnie z odrębnymi przepisami, prawa z tych papierów lub udziałów na fundusz oraz składa u depozytariusza kopię tej umowy, a w przypadku papierów wartościowych – także te papiery, jeżeli papiery wartościowe nie mają formy dokumentu,

dokument potwierdzający ich posiadanie wydany na podstawie właściwych przepisów.”;

28) w art. 136 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wydanie, o którym mowa w ust. 1, następuje:

- 1) w chwili wpisania certyfikatu na rachunku papierów wartościowych uczestnika – w przypadku publicznych certyfikatów inwestycyjnych;
- 2) w przypadku niepublicznego certyfikatu inwestycyjnego:
 - a) przez wręczenie dokumentu w przypadku certyfikatu w formie dokumentu albo
 - b) z chwilą wpisania certyfikatu w ewidencji uczestników funduszu w przypadku certyfikatu niemającego formy dokumentu.”;

29) w art. 137 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niepubliczny certyfikat inwestycyjny imienny funduszu inwestycyjnego zamkniętego może być wydany uczestnikowi, który nie opłacił w całości ceny emisyjnej certyfikatu, jeżeli statut funduszu tak stanowi.”;

30) w art. 140 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Statut funduszu, o którym mowa w art. 196, emitującego niepubliczne certyfikaty inwestycyjne albo publiczne certyfikaty inwestycyjne o cenie emisyjnej jednego certyfikatu tego funduszu nie mniejszej niż równowartość w złotych kwoty 40 000 euro, może przewidywać, że w przypadku, o którym mowa w ust. 6, towarzystwo zarządzające tym funduszem będzie uprawnione do pobrania opłaty dodatkowej celem pokrycia kosztów organizacji funduszu i utraconych zysków.”;

31) w art. 141 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Członkiem rady inwestorów może być wyłącznie uczestnik funduszu inwestycyjnego zamkniętego reprezentujący ponad 5% ogólnej liczby certyfikatów inwestycyjnych w danym funduszu, który wyraził pisemną zgodę na udział w radzie oraz:
- 1) dokonał blokady certyfikatów inwestycyjnych w liczbie stanowiącej ponad 5% ogólnej liczby certyfikatów:
 - a) na rachunku papierów wartościowych – w przypadku publicznych certyfikatów inwestycyjnych,
 - b) w ewidencji uczestników – w przypadku niepublicznych certyfikatów inwestycyjnych niemających formy dokumentów albo
 - 2) złożył u depozytariusza niepubliczne certyfikaty inwestycyjne w formie dokumentu w liczbie stanowiącej ponad 5% ogólnej liczby certyfikatów.”;

32) w art. 143 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) uczestnicy funduszu, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, którzy nie później niż na 7 dni przed dniem odbycia zgromadzenia złożą towarzy-

stwu świadectwo depozytowe wydane zgodnie z przepisami ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;”;

33) w art. 162 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przez zamianę, o której mowa w ust. 1 pkt 5, rozumie się jednoczesne umorzenie jednostek uczestnictwa subfunduszu funduszu inwestycyjnego z wydzielonymi subfunduszami i nabycie, za środki pieniężne uzyskane z tego umorzenia, jednostek uczestnictwa innego subfunduszu tego funduszu inwestycyjnego.”;

34) w art. 181 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Do świadectwa depozytowego stosuje się przepisy ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.”;

35) art. 196 otrzymuje brzmienie:

„Art. 196. Fundusz inwestycyjny zamknięty lub specjalistyczny fundusz inwestycyjny otwarty stosujący zasady i ograniczenia inwestycyjne funduszu zamkniętego może być utworzony jako fundusz aktywów niepublicznych lokujący co najmniej 80% wartości swoich aktywów w aktywa inne niż:

- 1) papiery wartościowe będące przedmiotem publicznej oferty lub papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, chyba że papiery wartościowe stały się przedmiotem publicznej oferty lub zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym po ich nabyciu przez fundusz;
- 2) instrumenty rynku pieniężnego, chyba że zostały wyemitowane przez spółki niepubliczne, których akcje lub udziały wchodziły w skład portfela inwestycyjnego funduszu.”;

36) w art. 280 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Tajemnicą zawodową w rozumieniu ust. 1 jest tajemnica obejmująca informację uzyskaną przez osobę wymienioną w ust. 1 w związku z podejmowanymi czynnościami służbowymi w ramach zatrudnienia, stosunku zlecenia lub innego stosunku prawnego o podobnym charakterze, dotyczącą chronionych prawem interesów podmiotów dokonujących czynności związanych z działalnością funduszu inwestycyjnego lub zbiorczego portfela papierów wartościowych, w szczególności z lokatami oraz rejestrem uczestników funduszu lub zbiorczego portfela papierów wartościowych, lub innych czynności w ramach regulowanej ustawą działalności objętej nadzorem Komisji lub zagranicznego organu nadzoru, jak również dotyczącą czynności podejmowanych w ramach wykonywania tego nadzoru.

3. Wykonywane przez towarzystwo usługi zarządzania cudzym pakietem papierów wartościowych na zlecenie lub doradztwa w zakresie obrotu papierami wartościowymi są objęte tajemnicą zawodową w rozumieniu art. 149 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.”.

Art. 212.

W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz.1807, z późn. zm.³²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 75 w ust. 1:

a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538);”

b) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. Nr 184, poz. 1539);”

2) w art. 84 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nadzorem nad rynkiem kapitałowym, na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. Nr 183, poz. 1537), ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546 oraz z 2005 r. Nr 83, poz. 719 i Nr 183, poz. 1537 i 1538) oraz ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych;”

Art. 213.

W ustawie z dnia 4 marca 2005 r. o europejskim zgrupowaniu interesów gospodarczych i spółce europejskiej (Dz.U. Nr 62, poz. 551) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) spółka publiczna - spółkę w rozumieniu art. 4 pkt 20 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. Nr 184, poz. 1539);”

2) w art. 17 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Akcjonariusze spółki publicznej wraz z żądaniem, o którym mowa w ust. 2, składają imienne świadectwo depozytowe wystawione zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538).”

3) w art. 18 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku gdy przedmiotem wykupu są akcje dopuszczone do publicznego obrotu papierami wartościowymi, przeniesienie tych akcji następuje na podstawie umowy zawartej między akcjonariuszem żądającym wykupu i

³²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2777 oraz z 2005 r. Nr 33, poz. 289 i Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1450, Nr 177, poz. 1468, Nr 178, poz. 1480, Nr 179, poz. 1485 i Nr 180, poz. 1494.

nabywcą, z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu na rachunku papierów wartościowych nabywcy zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.”.

Dział XII

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 214.

1. Z dniem wejścia w życie ustawy, do działalności spółki Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. stosuje się przepisy tej ustawy, z wyłączeniem art. 25 i art. 165 ust. 3.
2. Komisja występuje do ministra właściwego do spraw instytucji finansowych o zakazanie spółce, o której mowa w ust. 1, prowadzenia rynku giełdowego, w przypadku gdy spółka prowadzi tę działalność z rażącym naruszeniem prawa.
3. Papiery wartościowe w rozumieniu art. 3 ust. 3 i 4 ustawy, o której mowa w art. 224, będące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy przedmiotem obrotu na rynku regulowanym, stają się z tym dniem niebędącymi papierami wartościowymi instrumentami finansowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c i d.
4. Papiery wartościowe w rozumieniu art. 3 i 4 ustawy, o której mowa w art. 224, będące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy przedmiotem obrotu na rynku regulowanym, które nie są w tym dniu zarejestrowane w depozycie papierów wartościowych, stają się niebędącymi papierami wartościowymi instrumentami finansowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c i d, z dniem zarejestrowania w tym depozycie, pod warunkiem że rejestracja ta nastąpi w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.
5. Z dniem wejścia w życie ustawy, urzędowy rynek giełdowy organizowany przez spółkę, o której mowa w ust. 1, spełniający warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 90 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 224, staje się rynkiem oficjalnych notowań, o którym mowa w art. 16 ust. 2.

Art. 215.

1. Z dniem wejścia w życie ustawy, do działalności spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy stosuje się przepisy tej ustawy, z wyłączeniem art. 36, art. 37 ust. 2 i art. 166 ust. 1 pkt 2 i 3.
2. Komisja zakazuje spółce, o której mowa w ust. 1, prowadzenia rynku pozagiełdowego, w przypadku gdy spółka prowadzi tę działalność z rażącym naruszeniem prawa.

Art. 216.

1. Zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej lub na prowadzenie rachunków papierów wartościowych udzielone przez Komisję przed dniem wejścia w życie ustawy uprawniają do wykonywania czynności określonych odpowiednio w art. 69 ust. 2-4 albo w art. 119 ust. 1. W przypadku zamiaru wykonywania przez dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską czynności określonych w art. 69 ust. 2-4, które przed dniem wejścia w życie

- ustawy nie stanowiły działalności maklerskiej, przepisy art. 87 i art. 78 ust. 4 stosuje się odpowiednio.
2. Podmioty prowadzące działalność maklerską na podstawie zezwoleń udzielonych przez Komisję przed dniem wejścia w życie ustawy są obowiązane, w terminie 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie, do dostosowania prowadzonej działalności do warunków wymaganych przepisami ustawy.
 3. Spółki prowadzące rynek regulowany w dniu wejścia w życie ustawy są obowiązane do dostosowania treści regulaminów, o których mowa odpowiednio w art. 105 ust. 1 i art. 115 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 224, do zmian wynikających z przepisów niniejszej ustawy, w terminie 3 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.
 4. Emitenci papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 224, którzy nie zawarli umowy, o której mowa w art. 70 tej ustawy, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są obowiązani do zawarcia umowy, o której mowa w art. 5 ust. 3-5, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 217.

1. Zachowują ważność wpisy na listę maklerów papierów wartościowych i listę doradców inwestycyjnych dokonane przed dniem wejścia ustawy w życie.
2. Pozostają w mocy zgody i zezwolenia udzielone przez Komisję przed dniem wejścia ustawy w życie.

Art. 218.

1. Maklerzy wpisani na listę maklerów papierów wartościowych przed dniem wejścia w życie ustawy w celu uzyskania uprawnień do wykonywania czynności doradztwa inwestycyjnego są zobowiązani zdać egzamin uzupełniający. Wymóg ten dotyczy również doradztwa inwestycyjnego w ramach wykonywania przez takiego maklera czynności agenta firmy inwestycyjnej.
2. Egzamin uzupełniający przeprowadzany jest przez komisję egzaminacyjną dla maklerów. Przepisy art. 128 ust. 1, 3 i 9 oraz przepisy wydane na podstawie art. 128 ust. 11 pkt 1 i 2 stosuje się odpowiednio w zakresie dotyczącym egzaminu przed komisją egzaminacyjną dla maklerów, z zastrzeżeniem, że zakres tematyczny egzaminu uzupełniającego obejmuje wyłącznie zagadnienia związane z wykonywaniem czynności doradztwa inwestycyjnego.
3. W przypadku maklera wpisanego na listę maklerów papierów wartościowych przed dniem wejścia w życie ustawy, wymóg zatrudnienia, o którym mowa w art. 83 ust. 1 pkt 3, uważa się za spełniony, jeżeli złożył on z wynikiem pozytywnym egzamin uzupełniający.
4. Fakt złożenia egzaminu uzupełniającego, o którym mowa w ust. 1, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Papierów Wartościowych i Giełd, o którym mowa w art. 7 ust. 4 ustawy o nadzorze.

Art. 219.

1. W sprawach o przestępstwa określone w art. 167-173 ustawy, o której mowa w art. 224, co do których postępowanie karne zostało umorzone lub nastąpiła odmowa jego wszczęcia ze względu na ustanie karalności tego przestępstwa w związku z wejściem w życie niniejszej ustawy, Przewodniczący Komisji może zwrócić się do sądu lub prokuratora o udostępnienie informacji lub kopii dokumentów dotyczących tych spraw, w zakresie niezbędnym do wszczęcia przez Komisję postępowania administracyjnego w sprawach o odpowiadające tym przestępstwom czyny określone w art. 171 ust. 1, art. 172-174.
2. Do czynów stanowiących przestępstwa określone w art. 167-173 ustawy, o której mowa w art. 224, popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a ujawnionych po tym dniu, stosuje się przepisy tej ustawy w zakresie dotyczącym czynów określonych w art. 171 ust. 1, art. 172-174.

Art. 220.

1. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 2, przepisy tej ustawy.
2. Osoby, które w dniu wejścia w życie ustawy spełniają, według przepisów dotychczasowych, warunki do uzyskania wpisu na listę maklerów lub listę doradców, uzyskują wpis na listę, po złożeniu stosownego wniosku, z zachowaniem 3- miesięcznego terminu, o którym mowa w art. 129 ust. 1.

Art. 221.

Do dnia 31 grudnia 2005 r. system rekompensat, o którym mowa w przepisach działu V niniejszej ustawy, zabezpiecza wypłatę środków inwestorów, o których mowa w art. 133 ust. 2, do wysokości równowartości w złotych 3 000 euro – w 100% wartości środków objętych systemem rekompensat oraz 90% nadwyżki ponad tę kwotę, z tym że górna granica środków objętych systemem rekompensat wynosi równowartość w złotych 11 000 euro obliczanej według kursu średniego Narodowego Banku Polskiego, zgodnie z ogłaszaną tabelą kursową, z dnia zaistnienia okoliczności stanowiącej podstawę do wypłat rekompensat.

Art. 222.

Do czasu wydania przepisów wykonawczych określonych w ustawie pozostają w mocy, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie, przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 23 ust. 5 i 6, art. 31 ust. 2, art. 59c ust. 2, art. 60 ust. 1, art. 60 ust. 3 pkt 2, art. 60 ust. 5, art. 90 ust. 2 i 4, art. 97a ust. 2 i art. 161g ustawy, o której mowa w art. 224.

Art. 223.

Do określenia przez Krajowy Depozyt wysokości stawek obowiązujących na rok 2006, na potrzeby ustalenia wysokości wpłat do systemu rekompensat, zgodnie z art. 121 ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 224, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 224.

Traci moc ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. z 2005 r. Nr 111, poz. 937, Nr 132, poz. 1108, Nr 143, poz. 1199 i Nr 163, poz. 1362), z wyjątkiem art. 118-123 oraz art. 123a i 123b i art. 146a, z zastrzeżeniem art. 223, które tracą moc z dniem 31 grudnia 2005 r.

Art. 225.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.